

A9-0181/2020

14.10.2020

JELENTÉS

a Bizottságnak szóló, digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra vonatkozó ajánlásokkal: az egységes piac működésének javítása (2020/2018(INL))

Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság

Előadó: Alex Agius Saliba

(Kezdeményezés – az eljárási szabályzat 47. cikke)

A vélemény előadói (*):

Josianne Cutajar, Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság

Petra Kammerevert, Kulturális és Oktatási Bizottság

Patrick Breyer, Jogi Bizottság

Paul Tang, Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 57. cikke

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
MELLÉKLET AZ ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNYHOZ A KÉRT JAVASLAT TARTALMÁRA VONATKOZÓ RÉSZLETES AJÁNLÁSOK	27
INDOKOLÁS	44
VÉLEMÉNY A KÖZLEKEDÉSI ÉS IDEGENFORGALMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	47
VÉLEMÉNY A KULTURÁLIS ÉS OKTATÁSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	57
VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....	66
VÉLEMÉNY AZ ÁLLAMPOLGÁRI JOGI, BEL- ÉS IGAZSÁGÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	74
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	86
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	87

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a Bizottságnak szóló, digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra vonatkozó ajánlásokkal: az egységes piac működésének javítása (2020/2018(INL))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikkére,
- tekintettel a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv)¹,
- tekintettel az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1150 európai parlamenti és tanácsi rendeletre²,
- tekintettel a digitális tartalom szolgáltatására és digitális szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések egyes vonatkozásairól szóló, 2019. május 20-i (EU) 2019/770 európai parlamenti és tanácsi irányelvre³,
- tekintettel az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. május 20-i (EU) 2019/771 európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁴;
- tekintettel a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a félrevezető reklámról szóló 84/450/EGK tanácsi irányelv, valamint a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv)⁵,
- tekintettel a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁶,
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK

¹ HL L 178., 2000.7.17, 1. o.

² HL L 186., 2019.7.11, 57. o.

³ HL L 136., 2019.5.22., 1. o.

⁴ HL L 136., 2019.5.22., 28. o.

⁵ HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

⁶ HL L 169., 2019.6.25., 1. o.

európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁷,

- tekintettel az e-kereskedelmi belső piac kialakításáról szóló, 2010. szeptember 21-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel az online platformokról és a digitális egységes piacról szóló, 2017. június 15-i állásfoglalására⁹,
- tekintettel az „Egységes keret az elektronikus kereskedelem és az online szolgáltatások digitális egységes piacába vetett bizalom megerősítésére” című, 2012. január 11-i bizottsági közleményre (COM(2011)0942),
- tekintettel a Bizottságnak az illegális online tartalmak hatékony kezelését célzó intézkedésekről szóló, 2018. március 1-jei ajánlására¹⁰ és „Fellépés a jogellenes online tartalmak ellen: Az online platformok megnövelt felelőssége felé” című, 2017. szeptember 28-i közleményére (COM(2017)555),
- tekintettel a Bizottságnak az „Európai megközelítés az online félretájékoztatás kezelésére” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett 2018. április 26-i közleményére, amely kiterjed azon hamis vagy félrevezető információra, amelyet gazdasági haszonszerzés vagy szándékos megtévesztés céljából hoznak létre, hoznak nyilvánosságra és terjesztenek, és amely kárt okozhat a közérdeknek,
- tekintettel a hamisított áruk interneten történő értékesítéséről szóló, 2016. június 21-i egyetértési megállapodásra és annak felülvizsgálatára a Bizottságnak „A jelenkor társadalmi kihívásaira választ adó kiegyensúlyozott szellemi tulajdonjog-érvényesítési rendszer” című, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett, 2017. november 29-i közleményében (COM(2017)0707),
- tekintettel a Régiók Bizottságának „A megosztásalapú gazdasággal kapcsolatos szabályozói válaszlépések európai kerete” című, 2019. december 5-i véleményére (ECON-VI/048),
- tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv visszavonásáról szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendeletre (általános adatvédelmi rendelet)¹¹;
- tekintettel a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU)

7. HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

8. HL C 50. E, 2012.2.21., 1. o.

9. HL C 331., 2018.9.18., 135. o.

10. HL L 63., 2018.3.6., 50. o.

11. HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

2019/790 európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹²,

- tekintettel az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv)¹³,
- tekintettel az adatbázisok jogi védelméről szóló, 1996. március 11-i 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹⁴, az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹⁵, és a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv)¹⁶,
- tekintettel a „Kkv-stratégia a fenntartható és digitális Európáért” című, 2020. március 10-i bizottsági közleményre (COM(2020)0103),
- tekintettel „A mesterséges intelligenciáról: a kiválóság és a bizalom európai megközelítése” című, 2020. február 19-i fehér könyvre (COM(2020)0065),
- tekintettel az „Európa digitális jövőjének megtervezése” című, 2020. február 19-i bizottsági közleményre (COM(2020)0067),
- tekintettel a Bizottság által a hivatalba lévő következő Európai Bizottság számára adott politikai iránymutatásokban (2019–2024) tett kötelezettségvállalásokra,
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának „Az európai szintű cselekvés hiányából fakadó költségek feltérképezése 2019–2024” című tanulmányára, amely szerint a szolgáltatások digitális egységes piaca megvalósításából eredő esetleges nyereség elérheti a 100 milliárd eurót,
- tekintettel az Európai Parlament Gazdaságpolitikai, Tudománypolitikai és Életminőségi Tematikus Főosztályának „Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv mint a belső piac sarokköve” című tanulmányára, amely négy prioritást emel ki az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv javítása érdekében,
- tekintettel a Gazdaságpolitikai, Tudománypolitikai és Életminőségi Politikák Tematikus Főosztálya által a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság (IMCO) által szervezett, „A digitális kornak megfelelő, e-kereskedelemre vonatkozó szabályok” című műhelymegbeszélésre készített tanulmányokra,
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának Európai Hozzáadott Érték Osztálya által készített, „A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály: az európai

12. HL L 130., 2019.5.17., 92. o.

13. HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

14. HL L 77., 1996.3.27, 20. o.

15. HL L 167., 2001.6.22, 10. o.

16. HL L 95., 2010.4.15, 1. o.

- hozzáadott érték értékelése” című, európai hozzáadott értéket elemző tanulmányra,
- tekintettel a 98/48/EK irányelv útmutatójára, amely az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra vonatkozó szabályozás átláthatóságát mérő mechanizmust vezet be,
 - tekintettel eljárási szabályzata 47. és 54. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, a Jogi Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A9-0181/2020),
- A. mivel az e-kereskedelem hatással van az uniós polgárok, vállalkozások és fogyasztók mindennapi életére, és amennyiben tisztességes és szabályozott, egyenlő versenyfeltételek mellett működik, pozitívan járulhat hozzá a digitális egységes piacon rejlő lehetőségek felszabadításához, erősítheti a fogyasztók bizalmát, és új piaci lehetőségeket biztosíthat az újonnan belépők, különösen a mikro-, kis- és középvállalkozások számára a fenntartható növekedés és munkahelyteremtés érdekében;
- B. mivel a 2000/31/EK irányelv (az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) az egyik legsikeresebb uniós jogszabály, amely annak jelenleg ismert formájában kialakította a digitális egységes piacot; mivel az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 20 évvel ezelőtt került elfogadásra, a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak figyelembe kell vennie az e-kereskedelem valamennyi formájának gyors átalakulását és terjedését, annak számos különböző új szolgáltatásával, termékével, szolgáltatójával, kihívásával és különböző ágazatspecifikus jogszabályokkal; mivel az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv elfogadása óta az Európai Bíróság számos ítéletet hozott az irányelvvvel kapcsolatban;
- C. mivel jelenleg a tagállamok jogellenes online tartalmak kezelésére irányuló megközelítését szétagoltság jellemzi; mivel ennek következtében az érintett szolgáltatókra különböző jogi követelmények vonatkozhatnak, amelyek tartalma és hatálya eltérő; mivel úgy tűnik, hogy a végrehajtás és a tagállamok közötti együttműködés hiányos, és kihívások merülnek fel a meglévő jogi kerettel kapcsolatban;
- D. mivel a digitális szolgáltatásoknak a Szerződésben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a „Charta”) foglaltaknak megfelelően teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogokat, különösen a magánélethez való jogot, a személyes adatok védelmét, a megkülönböztetésmentességet, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, továbbá a médiapluralizmust, a kulturális sokszínűséget és a gyermek jogait;
- E. mivel az „Európa digitális jövőjének megtervezése” című, 2020. február 19-i közleményében a Bizottság elkötelezte magát amellyel, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály részeként új és felülvizsgált szabályokat fogad el az online platformokra és az információs szolgáltatókra vonatkozóan, erősíti a platformok

tartalmi politikái feletti felügyeletet az EU-ban, továbbá megvizsgálja az előzetes szabályokat;

- F. mivel a Covid19-világjárvány a polgárokat és a gazdaságot mélyen érintő, új társadalmi és gazdasági kihívásokat hozott magával; mivel ugyanakkor a Covid19-járvány megmutatja az e-kereskedelmi ágazat ellenálló képességét és az európai gazdaság fellendítésének motorjaként benne rejlő lehetőségeket; mivel a világjárvány rávilágított a jelenlegi szabályozási keret hiányosságaira is, különös tekintettel a fogyasztóvédelmi vívmányokra; mivel ez uniós szintű fellépést tesz szükségessé, hogy következetesebb és összehangoltabb megközelítést alkalmazzanak az azonosított nehézségek kezelése és azok jövőbeli bekövetkezésének megelőzése érdekében;
- G. mivel a Covid19-világjárvány megmutatta azt is, hogy az uniós fogyasztók mennyire kiszolgáltatottak az uniós biztonsági szabályoknak meg nem felelő jogellenes termékek online értékesítő, illetve más tisztességtelen feltételeket alkalmazó, nem becsületes kereskedők megtévesztő kereskedelmi gyakorlataival szemben; mivel a Covid19-járvány rávilágított különösen arra, hogy a platformoknak és az online közvetítő szolgáltatásoknak fokozniuk kell a hamis állítások felderítésére és visszavonására, valamint a tisztességtelen kereskedők félrevezető gyakorlatainak következetes és összehangolt kezelésére tett erőfeszítéseiket, különösen a hamis orvosi berendezések vagy veszélyes termékek online értékesítése esetében; mivel a Bizottság üdvözölte a platformok hozzáállását, miután 2020. március 23-án levelet küldött számukra; mivel uniós szintű fellépésre van szükség az említett megtévesztő gyakorlatok leküzdése és a fogyasztók védelme céljából következetesebb és összehangoltabb megközelítés kialakítása érdekében;
- H. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak biztosítania kell a fogyasztók és a felhasználók jogainak átfogó védelmét az Unióban, és ezért területi hatályának ki kell terjednie a harmadik országokban letelepedett, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók tevékenységeire, amennyiben az e jogszabály hatálya alá tartozó szolgáltatásaik uniós fogyasztókra vagy felhasználókra irányulnak;
- I. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak tisztáznia kell a hatálya alá tartozó digitális szolgáltatások jellegét, ugyanakkor meg kell őriznie az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv horizontális jellegét, amely nemcsak az online platformokra, hanem az uniós jogban meghatározott, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó valamennyi szolgáltatóra alkalmazandó;
- J. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály nem sértheti a személyes adatok védelmét szabályozó jogi keretet meghatározó (EU) 2016/679 rendeletet (általános adatvédelmi rendelet), a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról szóló (EU) 2019/790 irányelvet, és az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló 2002/58/EK irányelvet;
- K. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály nem érintheti az audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó (EU) 2019/790 irányelvet;
- L. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály nem érintheti az (EU) 2019/2161 irányelvvel módosított 2005/29/EK irányelvet, valamint a digitális tartalom

szolgáltatására és digitális szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések, illetve az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól szóló (EU) 2019/770 és (EU) 2019/771 irányelvet, továbbá az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról szóló (EU) 2019/1150 rendeletet;

- M. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály nem sértheti a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelvben meghatározott keretet;
- N. mivel a súlyos aggodalomra okot adó jogellenes tartalmak bizonyos típusait – például a jogellenes gyűlöletbeszédet – már meghatározták a nemzeti és az uniós jogban, és azokat a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban nem kell újra meghatározni;
- O. mivel az átláthatóság fokozása és a polgároknak a káros tartalmak, a gyűlöletbeszéd és a félretájékoztató média- és digitális jártasság megszerzéséhez és a kritikus gondolkodás elsajátításához nyújtott segítség, valamint a hivatásos újságírás és a minőségi média megerősítése elősegíti a sokszínű és minőségi tartalmak előmozdítását;
- P. mivel a WHOIS adatbázis egy nyilvánosan hozzáférhető adatbázis, amely hasznos eszköznek bizonyult az interneten egy adott domainnév tulajdonosának, valamint valamennyi domainnév adatainak és kapcsolattartójának megtalálásához;
- Q. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak arra kell törekednie, hogy jogbiztonságot és egyértelműséget biztosítson, többek között a rövid távú bérleti és mobilitási szolgáltatások tekintetében az átláthatóság és világosabb tájékoztatási kötelezettségek előmozdítása révén;
- R. mivel a Bizottság által 2020 márciusában a rövid távú bérleti ágazat egyes platformjaival az adatmegosztásról elért megállapodás lehetővé fogja tenni a helyi hatóságok számára a közösségi gazdaság fejlődésének jobb megértését, valamint lehetővé teszi a megbízható és folyamatos adatmegosztást és a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalt; mivel további lépéseket kell tenni a rövid távú bérlelt kínáló online platformokra vonatkozó átfogóbb adatmegosztási keret létrehozása érdekében;
- S. mivel a Covid19-járvány súlyos hatással volt az uniós idegenforgalmi ágazatra, és megmutatta, hogy továbbra is támogatni kell a zöld folyosókkal kapcsolatos együttműködést az uniós ellátási láncok zökkenőmentes működésének és az áruk uniós közlekedési hálózaton belüli mozgásának biztosítása érdekében;
- T. mivel az internetes platformok ugrásszerű fejlődése és használatának széles körű elterjedése számos területen – többek között a kereskedelmi tevékenységek terén, a közlekedésben és az idegenforgalomban –, valamint a javak és a szolgáltatások megosztását illetően megváltoztatta annak módját, ahogyan a felhasználók és a vállalatok érintkeznek a tartalomszolgáltatókkal, a kereskedőkkel és az árukat és szolgáltatásokat kínáló magánszemélyekkel; mivel a digitális egységes piac csak akkor lehet sikeres, ha a felhasználók megbíznak az online platformokban, amelyek pedig tiszteletben tartják az összes alkalmazandó jogszabályt és a felhasználók jogos érdekeit; mivel minden jövőbeli szabályozási keretnek ki kell terjednie a tolatkodó jellegű üzleti modellekre, beleértve a viselkedés manipulációját és a megkülönböztető gyakorlatokat

is, amelyek jelentős hatással járnak az egységes piac működésének és a felhasználók alapvető jogainak kárára;

- U. mivel a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy javítsák az igazságszolgáltatási és büntetőrendszereikhez való hozzáférést és azok hatékonyságát az online tartalom jogellenességének megállapítása, valamint a tartalom törlésével vagy a hozzáférés megszüntetésével kapcsolatos vitarendezés tekintetében;
- V. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban foglalt követelményeknek a gyakorlatban könnyen végrehajthatónak kell lenniük az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtói számára; mivel az online közvetítők titkosíthatják vagy egyéb módon akadályozhatják a tartalomhoz harmadik felek által történő hozzáférést, ideértve a magát a tartalmat tároló tárhelyszolgáltató közvetítőket is;
- W. mivel a jogellenes tevékenységek csökkentésének hatékony módja a digitális tartalom szabad mozgása előtt álló akadályok felszámolása révén az új innovatív üzleti modellek felvirágzásának lehetővé tétele és a digitális egységes piac megerősítése; mivel a széttörözött nemzeti piacokat létrehozó akadályok hozzájárulnak a jogellenes tartalmak iránti kereslet kialakulásához;
- X. mivel a digitális szolgáltatásoknak közvetlen és hatékony kommunikációs eszközöket kell biztosítaniuk a fogyasztók számára, például e-mail-címek, elektronikus kapcsolattartási űrlapok, csevegőrobotok, azonnali üzenetváltás vagy telefonos visszahívás formájában, és gondoskodniuk kell arról, hogy az ezekkel a kommunikációs eszközökkel kapcsolatos információk egyértelmű, érthető és lehetőség szerint egységes módon elérhetők legyenek a fogyasztók számára, valamint hogy a fogyasztók kéréseit a megfelelő helyre irányítsák a digitális szolgáltató által nyújtott különböző digitális szolgáltatások közül;
- Y. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak biztosítania kell a fogyasztók tájékoztatáshoz való jogát abban az esetben, ha a szolgáltatást mesterséges intelligencia teszi lehetővé, automatizált döntéshozatali vagy gépi tanulási eszközöket vagy automatizált tartalomfelismerő eszközöket használ; mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak lehetőséget kell biztosítania a kívülmaradásra, az automatizált testreszabási funkciók használatának korlátozására vagy személyre szabására, különösen a rangsorolás tekintetében, és konkrétan annak a lehetőségnek a felkínálására, hogy a tartalom rendezés nélkül legyen látható, hogy nagyobb mértékű irányítást adjanak a felhasználóknak afelett, ahogyan a tartalmakat számukra rangsorolják;
- Z. mivel az automatizált döntéshozatali eljárás tárgyát képező személyes adatok védelmét többek között már az általános adatvédelmi rendelet is szabályozza, így a digitális jogszabályokról szóló jogszabálynak nem kell az ilyen intézkedések megismétlésére vagy módosítására törekednie;
- AA. mivel a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály megőrizze a mesterséges intelligenciával kapcsolatos emberközpontú megközelítést, összhangban a mesterséges intelligenciát lehetővé tevő szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó meglévő szabályokkal, tiszteletben tartva a Szerződésben foglalt alapvető értékeket és jogokat;

- AB. mivel a nemzeti felügyeleti hatóságoknak – amennyiben ezt az uniós jog lehetővé teszi – hozzáféréssel kell rendelkezniük a szoftverdokumentációhoz és a vizsgált algoritmusok adatkészleteihez;
- AC. mivel az algoritmusok átláthatósága és megmagyarázhatósága alapelvét úgy kell érteni, hogy a felhasználónak nyújtott információkat tömör, átlátható, érthető és könnyen hozzáférhető formában, világos és közérthető nyelvezetet használva kell bemutatni;
- AD. mivel fontos a hatékony végrehajtást és felügyeletet biztosító intézkedések megállapítása; mivel a rendelkezéseknek való megfelelést hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal kell megerősíteni, ideértve arányos bírságok kiszabását is;
- AE. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak ki kell egyensúlyoznia minden felhasználó jogát, és biztosítani kell, hogy az abban foglalt intézkedéseket ne úgy fogalmazzák meg, hogy egy jogos érdeket előnyben részesítenek egy másikkal szemben, továbbá meg kell akadályozni az intézkedések offenzív eszközként való alkalmazását a vállalkozások vagy ágazatok közötti konfliktusokban;
- AF. mivel az előzetes belső piaci mechanizmust azokban az esetekben kell alkalmazni, amikor a versenyjog önmagában nem elegendő az azonosított piaci hiányosságok megfelelő kezelésére;
- AG. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály részeként javasolt jogalkotási intézkedéseknek tényeken kell alapulniuk; mivel a Bizottságnak a rendelkezésre álló különböző lehetőségekre vonatkozó adatok, statisztikák, elemzések és tanulmányok alapján alapos hatásvizsgálatot kell végeznie; mivel a hatásvizsgálat során az online piacokon értékesített nem biztonságos és veszélyes termékeket is értékelni és elemezni kell; mivel a hatásvizsgálatnak figyelembe kell vennie a Covid19-járványból levont tanulságokat és az Európai Parlament állásfoglalásait is; mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályt végrehajtási iránymutatásoknak kell kísérniük;

Általános elvek

1. üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálycsomagra irányuló javaslatot nyújt be, amely az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvet módosító javaslatból és a kapuőr szereppel rendelkező rendszerszintű szereplők előzetes szabályairól szóló javaslatból áll, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 225. cikke alapján; felkéri a Bizottságot, hogy az EUMSZ 53. cikkének (1) bekezdése, 62. cikke és 114. cikke alapján, az ezen állásfoglalási indítvány mellékletében foglalt ajánlásokat követve nyújtson be ilyen csomagot, alapos hatásvizsgálat alapján, amelynek tartalmaznia kell a javaslatok pénzügyi vonzataira vonatkozó információkat, és megfelelő adatokon, statisztikákon és elemzéseken kell alapulnia;
2. elismeri az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv által meghatározott jogi keret fontosságát az online szolgáltatások Unión belüli alakításában, és úgy véli, hogy még mindig érvényesek azok az elvek, amelyek a jogalkotókat a 90-es évek végén az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók szabályozása során vezérelték, és ezeket a leendő javaslatok kidolgozása során

alkalmazni kell; kiemeli, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv által teremtett jogbiztonság lehetőséget adott a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára üzleti tevékenységük bővítésére és megkönnyítette a határokon átnyúló működésüket;

3. úgy véli, hogy az Unión kívüli székhellyel rendelkező minden digitális szolgáltatónak be kell tartania a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály rendelkezéseit, amikor a szolgáltatások az Unióba irányulnak, az európai és a harmadik országbeli digitális szolgáltatók közötti egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy értékelje továbbá, hogy fennáll-e a veszélye annak, hogy harmadik országok megtorló intézkedéseket hoznak, miközben felhívja a figyelmet arra, hogy az uniós jog hogyan alkalmazandó a harmadik országokból származó, az uniós piacot megcélzó szolgáltatókra;
4. hangsúlyozza, hogy a belső piaci záradék, amely bevezette a székhely szerinti tagállam által történő ellenőrzést és a tagállamok azon kötelezettségét, hogy biztosítsák az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabad mozgását, központi szerepet játszott a digitális egységes piac fejlesztésében; hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell a digitális szolgáltatások nyújtása előtt álló, továbbra is fennálló indokolatlan és aránytalan akadályokkal, például az összetett adminisztratív eljárásokkal, a határokon átnyúló, költséges vitarendezéssel, a vonatkozó szabályozási követelményekkel – többek között az adózással – kapcsolatos információkhoz való hozzáféréssel, valamint biztosítani kell, hogy ne kerüljenek létrehozásra új indokolatlan és aránytalan akadályok;
5. megjegyzi, hogy a szolgáltatások szabad mozgására vonatkozó uniós szabályok értelmében a tagállamok intézkedéseket hozhatnak az olyan jogos közérdekű célok védelme érdekében, mint a közrend védelme, a közegészségügy, a közbiztonság, a fogyasztóvédelem, a bérlakások hiánya elleni küzdelem, valamint az adókijátszás és adókikerülés megelőzése, feltéve, hogy ezek az intézkedések megfelelnek a megkülönböztetésmentesség és az arányosság elvének;
6. úgy véli, hogy fenn kell tartani az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv fő elveit, például a belső piaci záradékot, a letelepedés szabadságát, a szolgáltatásnyújtás szabadságát és az általános nyomonkövetési kötelezettség előírásának tilalmát; hangsúlyozza, hogy a jövőbeli szabályozási keret vezérelvévé kell válnia annak az elvnek is, hogy „ami jogellenes offline, az online is jogellenes”, valamint a fogyasztóvédelem és a felhasználói biztonság elvének is;
7. kiemeli az együttműködésen alapuló gazdasági platformok fontosságát a közlekedési és az idegenforgalmi ágazatban, ahol magánszemélyek és szakemberek egyaránt nyújtanak szolgáltatásokat; felhívja a Bizottságot, hogy az összes érdekelt féllel folytatott konzultációt követően kezdeményezze a nem személyes adatok átfogóbb megosztását és egy koordinációs keretet a platformok és a nemzeti, regionális és helyi hatóságok között, amelynek célja a bevált gyakorlatok megosztása és tájékoztatási kötelezettségek megállapítása, az uniós adatstratégiával összhangban;
8. megjegyzi, hogy az e-kereskedelemről szóló irányelv elfogadása óta az adatvédelmi szabályrendszer jelentősen frissült, és hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatások gyors fejlődése miatt a személyes adatok és a magánélet védelme érdekében szigorú és

időtálló jogszabályi keretre van szükség; hangsúlyozza e tekintetben, hogy a digitális szolgáltatóknak tiszteletben kell tartaniuk az uniós adatvédelmi jogszabályokat, nevezetesen az általános adatvédelmi rendeletet és a jelenleg felülvizsgálat alatt álló 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv), valamint az alapvető jogok széles keretével, ideértve a véleménynyilvánítás szabadságát, a méltóságot és a megkülönböztetés tilalmát, és a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogot, továbbá biztosítania kell rendszerei és szolgáltatásai biztonságát és védelmét;

9. úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak biztosítania kell a fogyasztók bizalmát és világosan meg kell határozni, hogy a fogyasztói jogot és a termékbiztonsági követelményeket betartsák a jobbiztonság biztosítása érdekében; rámutat, hogy digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak külön hangsúlyt kell fektetnie a fogyatékossgal élő felhasználókra, és garantálnia kell az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások akadálymentességét; kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a szolgáltatókat olyan technikai eszközök kialakítására, amelyek lehetővé teszik a fogyatékossgal élő személyek számára az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokhoz való akadálymentes hozzáférést, megfelelő igénybevételüket és előnyeik kihasználását;
10. hangsúlyozza az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvben foglalt horizontális megközelítés fenntartásának fontosságát; hangsúlyozza, hogy az univerzális megközelítés nem alkalmas a mai digitális környezet valamennyi új kihívásának kezelésére, és hogy az online kínált szolgáltatások és szereplők sokfélesége testre szabott szabályozási megközelítést igényel; javasolja, hogy inkább a gazdasági és nem gazdasági tevékenységek között, valamint a platformok által kínált eltérő jellegű digitális szolgáltatások között tegyenek különbséget, és ne a platformok típusára helyezzenek hangsúlyt; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy minden jövőbeli jogalkotási javaslatnak annak biztosítására kell törekednie, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra vonatkozó új uniós kötelezettségek arányosak és egyértelmű jellegűek legyenek;
11. emlékeztet arra, hogy számos jogalkotási és közigazgatási határozat, valamint szerződéses kapcsolat alkalmazza az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv meghatározásait és szabályait, és hogy ezért ezek bármilyen módosítása jelentős következményekkel jár;
12. hangsúlyozza, hogy az előrejelezhető, a jövőben is működőképes, egyértelmű és átfogó uniós szintű keret és a tisztességes verseny elengedhetetlen minden európai vállalkozás, köztük a kkv-k, így a mikrovállalkozások, egyéni vállalkozók és az induló vállalkozások növekedésének előmozdításához, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások határokon át való nyújtásának fokozásához, a piac széttöredezettségének megszüntetéséhez és az európai vállalkozások számára olyan egyenlő versenyfeltételek biztosításához, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy teljes mértékben kiaknázzák a digitális szolgáltatások piacát, és versenyképesek legyenek világszinten;
13. hangsúlyozza, hogy a rendszerszintű platformokra vonatkozó előzetes szabályokról szóló jövőbeli belső piaci eszközt és a versenyjog hiányosságainak kezelését célzó

bejelentett új versenyeszközt külön jogi eszközként kell megtartani;

14. emlékeztet arra, hogy az e-kereskedelemről szóló irányelvet technológiai szempontból semleges módon fogalmazták meg annak biztosítása érdekében, hogy az informatikai ágazat innovációjának gyors üteméből eredő technológiai fejlődés ne tegye elavulttá, és hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak továbbra is időtállóknak kell lennie, és alkalmazhatónak kell lennie a digitális egységes piacra hatást gyakorló új technológiák megjelenésére; kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a felülvizsgálatok továbbra is technológiasemlegesek legyenek annak érdekében, hogy hosszú távú előnyöket biztosítsanak a vállalkozások és a fogyasztók számára;
15. úgy véli, hogy a belső piacon egyenlő versenyfeltételekre van szükség a platformgazdaság és a „hagyományos” offline gazdaság között, valamennyi érdekelt fél – a fogyasztók és a vállalkozások – számára ugyanazon jogok és kötelezettségek biztosítása alapján; úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak nem kell kezelnie a platform-munkavállalók ügyét; ezért úgy véli, hogy a munkavállalók, köztük a platform-munkavállalók vagy a közösségi gazdaságban dolgozók szociális védelmével és szociális jogaival megfelelően foglalkozni kell egy külön eszközben annak érdekében, hogy megfelelő és átfogó választ lehessen adni a mai digitális gazdaság kihívásaira;
16. úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak a polgárok jogait védő közös uniós értékeken kell alapulnia, és arra kell irányulnia, hogy előmozdítsa egy gazdag és sokszínű online ökoszisztéma létrehozását, amely az online szolgáltatások széles skáláját, versenyképes digitális környezetet, átláthatóságot és jogbiztonságot nyújt a digitális egységes piacban rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása érdekében;
17. úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály lehetőséget biztosít az Unió számára, hogy a digitális gazdaságot ne csak uniós szinten alakítsa, hanem a világ többi része számára is mértékadóvá váljon;

Alapvető jogok és szabadságok

18. megjegyzi, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók, különösen az online platformok, köztük a közösségi oldalak szélesebb közönséget képesek elérni és széles körben tudják befolyásolni a viselkedést, a véleményeket és a gyakorlatokat, beleértve az olyan kiszolgáltatott csoportokat, mint a kiskorúak, és meg kell felelniük a felhasználók és a társadalom egészének védelmét szolgáló uniós jogszabályoknak;
19. emlékeztet arra, hogy az adatok gyűjtésével és értékesítésével, mint például a Cambridge Analyticával, az álhírekkel, a szándékos félretájékoztatással és a szavazók manipulációjával, valamint számos egyéb (a gyűlöletbeszédtől a terrorizmus közvetítéséig terjedő) káros online tevékenységgel kapcsolatos közelmúltbeli botrányok rámutattak, hogy a végrehajtás javítására és a tagállamok közötti szorosabb együttműködésre kell törekedni annak érdekében, hogy feltárják a meglévő szabályok előnyeit és hiányosságait, valamint meg kell erősíteni az alapvető jogok online védelmét;
20. e tekintetben felhívja a figyelmet arra, hogy egyes meglévő ön- és társszabályozási

rendszerek, többek között a dezinformáció visszaszorítását célzó uniós gyakorlati kódex, hozzájárultak a platformokkal és a szabályozó szervekkel folytatott párbeszéd megszervezéséhez; javasolja, hogy az online platformok alkalmazzanak hatékony és megfelelő biztosítékokat, különösen annak érdekében, hogy gondosan, arányosan és megkülönböztetésmentesen járjanak el, valamint hogy megakadályozzák a nem jogellenes tartalmak nem szándékos eltávolítását; az ilyen intézkedések nem vezethetnek a tartalom feltöltésének olyan kötelező szűréséhez, amely nem felel meg az általános nyomkövetési kötelezettségek tilalmának; javasolja a káros tartalom, a gyűlöletbeszéd és a félretájékoztatás elleni küzdelemre vonatkozó intézkedések rendszeres értékelését és továbbfejlesztését;

21. ismételten hangsúlyozza a véleménynyilvánítás és a tájékozódás, valamint a véleményalkotás szabadsága, továbbá a szabad és sokszínű sajtó- és médiakörnyezet biztosításának fontosságát, a független újságírás védelme szempontjából is; ragaszkodik a véleménynyilvánítás szabadságának, továbbá a vélemények, a tájékoztatás, a sajtó, a média, valamint a művészi és kulturális kifejezőmódok sokszínűségének védelméhez és előmozdításához;
22. hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak erősítenie kell a belső piaci szabadságokat, és garantálnia kell a Chartában meghatározott alapvető jogokat és elveket; hangsúlyozza, hogy a fogyasztók és a felhasználók, köztük a kiskorúak alapvető jogait védeni kell a káros online üzleti modellekkel, köztük a digitális reklámtevékenységeket folytató modellekkel, valamint a viselkedés befolyásolásával és a megkülönböztető gyakorlatokkal szemben;
23. kiemeli a felhasználók felhatalmazásának fontosságát a saját alapvető jogaik online érvényesítése tekintetében; megismétli, hogy a digitális szolgáltatóknak tiszteletben kell tartaniuk a felhasználók adatok hordozhatóságához való, uniós jogban megállapított jogát, és lehetővé kell tenniük annak gyakorlását;
24. rámutat, hogy a biometrikus adatok a személyes adatok különleges kategóriájának minősülnek, amelynek kezelésére külön szabályok vonatkoznak; megjegyzi, hogy a biometrikus adatok egyre inkább felhasználhatók egyének azonosítására és hitelesítésére, és erre fel is használják, ami esetleges előnyei ellenére jelentős kockázatot és súlyos beavatkozást jelent a magánélethez és az adatok védelméhez való jog szempontjából, valamint lehetővé teszi a személyazonossággal való visszaélést, különösen akkor, ha az az érintett hozzájárulása nélkül történik; kéri, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály biztosítsa, hogy a digitális szolgáltató a biometrikus adatokat mindig kizárólag csak magán az eszközön tárolják – kivéve, ha a központi tárolást jogszabály lehetővé teszi –, továbbá hogy a digitális szolgáltatások felhasználói számára alapértelmezett beállításként mindig biztosítsanak lehetőséget a biometrikus adatok helyett más alternatíva használatára valamely szolgáltatás működéséhez, valamint azt a kötelezettséget, hogy egyértelműen tájékoztassák a fogyasztókat a biometrikus adatok használatának kockázatairól;
25. hangsúlyozza, hogy a kommunikációs metaadatokra vonatkozó ítélkezési gyakorlat szellemében a hatóságoknak csak előzetes bírósági engedéllyel, súlyos bűncselekmények gyanúsítottjaival szembeni nyomozás érdekében adható hozzáférés a felhasználó előfizetői és metaadataihoz; meggyőződése azonban, hogy a digitális

szolgáltatóknak nem szabad az adatokat bűnüldözési célból megőrizniük, kivéve, ha az egyéni felhasználó adatainak a célzott megőrzését valamely független, illetékes hatóság rendeli el, az uniós joggal összhangban;

26. kiemeli az adatok hatékony, végponttól végpontig terjedő titkosításának fontosságát, mivel ez elengedhetetlen az internetbe vetett bizalom és az internet biztonsága érdekében, valamint hatékonyan megakadályozza harmadik személyek illetéktelen hozzáférését;

Átláthatóság és fogyasztóvédelem

27. megjegyzi, hogy a Covid19-világjárvány megmutatta az e-kereskedelmi ágazat jelentőségét és ellenálló képességét és az európai gazdaság fellendítésének motorjaként benne rejlő lehetőségeket, de ugyanakkor azt is, hogy az uniós fogyasztók mennyire ki vannak szolgáltatva az uniós biztonsági szabályoknak meg nem felelő hamisított, jogellenes vagy nem biztonságos termékeket online értékesítő, vagy szolgáltatásokat online nyújtó, illetve a fogyasztók számára indokolatlan és visszaélészerű áremeléseket vagy más tisztességtelen feltételeket alkalmazó tisztességtelen kereskedők megtévesztő kereskedelmi gyakorlataival szemben; hangsúlyozza, hogy sürgősen javítani kell az uniós szabályok végrehajtását és növelni kell a fogyasztóvédelmet;
28. hangsúlyozza, hogy ezt a problémát súlyosbítják a csalárd üzleti felhasználók azonosításának nehézségei, így megnehezítve a fogyasztók számára, hogy kártérítést követeljenek az elszenvedett károkért és veszteségekért;
29. úgy véli, hogy a meglévő szabályoknak való megfelelés fokozására irányuló intézkedésekkel párhuzamosan meg kell erősíteni az e-kereskedelemtől szóló irányelvben az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra és üzleti ügyfeleikre vonatkozóan meghatározott jelenlegi átláthatósági és tájékoztatási követelményeket, valamint a kereskedelmi tájékoztatásra vonatkozó minimumkövetelményeket, a kkv-k versenyképességének sérelme nélkül;
30. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 5. cikkében meghatározott tájékoztatási követelményeket, és követelje meg a tárhelyszolgáltatóktól, hogy az adatprotokollra vonatkozó jogszabályokkal összhangban hasonlítsák össze a velük közvetlen kereskedelmi kapcsolatban álló üzleti felhasználók adatait és személyazonosságát a megfelelő meglévő és rendelkezésre álló uniós adatbázisok azonosító adataival; a tárhelyszolgáltatóknak fel kell szólítaniuk üzleti felhasználóikat annak biztosítására, hogy az átadott információk pontosak, teljeseek és naprakészek legyenek, és jogot kell adni, illetve kötelezővé kell tenni számukra, hogy megtagadják vagy megszüntessék szolgáltatások nyújtását az utóbbiak részére, ha az üzleti felhasználók személyazonossága hamis vagy félrevezető; az üzleti felhasználók felelnek a szolgáltató értesítéséért az üzleti tevékenységükben bekövetkező bármely változásról (például az üzleti tevékenység megszüntetéséről);
31. felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltatókra vonatkozó kikényszeríthető kötelezettségeket az átláthatóság, a tájékoztatás és az elszámoltathatóság növelése érdekében; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a végrehajtási intézkedéseket céljukat tekintve úgy alakítsák ki, hogy figyelembe vegyék ezt a különbséget és ez ne vezessen

elkerülhetetlenül a magánélet és a jogi eljárások megsértéséhez; úgy véli, hogy e kötelezettségeknek arányosnak kell lenniük, és azokat megfelelő, hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal kell betartatni;

32. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvben és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvben meghatározott, a kereskedelmi tájékoztatás és a digitális hirdetések átláthatóságára vonatkozó meglévő kötelezettségeket; rámutat, hogy foglalkozni kell a profilalkotással, valamint a személyre szabott marketinggel és árképzéssel kapcsolatos sürgető fogyasztóvédelmi aggályokkal, többek között egyértelmű átláthatósági kötelezettségek és tájékoztatási követelmények révén;
33. hangsúlyozza, hogy az online fogyasztók kiegyensúlyozatlan helyzetben találják magukat a reklámbevételekből és az egyes fogyasztókat a nagy adathalmazok és a mesterségesintelligencia-mechanizmusok segítségével gyűjtött információk alapján közvetlenül megcélzó hirdetésekben támogatott szolgáltatásokat kínáló szolgáltatókkal és kereskedőkkel szemben; felhívja a figyelmet arra, hogy a személyre szabott reklámok, a mikroszegmentáláson alapuló és viselkedésalapú reklámok negatív hatásokkal járhatnak; felhívja ezért a Bizottságot, hogy vezessen be további szabályokat a személyes adatok gyűjtésén alapuló célzott reklámokra és mikrotargetingre vonatkozóan, és fontolja meg a mikroszegmentáláson alapuló és viselkedésalapú reklámok szigorúbb szabályozását a kevésbé tolatkodó reklámformák javára, amelyek nem igénylik a felhasználók és a tartalom közötti kapcsolat széles körű nyomon követését; felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje olyan jogalkotási intézkedések bevezetését is, amelyek az online hirdetések átláthatóságának fokozására irányulnak;
34. a digitális szolgáltatások fejlődésére tekintettel hangsúlyozza a tagállamok azon kötelezettségének fontosságát, hogy biztosítaniuk kell, hogy jogrendszerük lehetővé tegye a szerződések elektronikus úton történő megkötését, a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása mellett; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja felül és szükség esetén frissítse az elektronikus úton kötött szerződésekre – többek között a tagállamok által küldött értesítések tekintetében – vonatkozó jelenlegi követelményeket; tudomásul veszi az „intelligens szerződések”, mint például a megosztott könyvelési technológiákon alapuló szerződések terjedését, és kéri a Bizottságot, hogy értékelje a megosztott könyvelési technológiák – többek között az „intelligens szerződések” – fejlődését és használatát, mint például az érvényesség kérdését és az intelligens szerződések határokon átnyúló helyzetekben történő érvényesítését, nyújtson erre vonatkozó iránymutatást a vállalkozások és a fogyasztók jogbiztonságának biztosítása érdekében, és csak akkor tegyen jogalkotási kezdeményezéseket, ha az értékelés nyomán konkrét hiányosságokat tárnak fel;
35. kéri a Bizottságot, hogy vezessen be minimumszabályokat a szerződési feltételeket és általános feltételeket illetően, különös tekintettel az átláthatóságra, az akadálymentességre és a tisztességre, valamint alkalmazzon megkülönböztetésmentes intézkedéseket, és hogy továbbra is vizsgálja felül azt a gyakorlatot, hogy az egyedileg előre meg nem tárgyalta szerződési feltételekben, többek között a végfelhasználói licencszerződésekben előre kidolgozott szabványfeltételeket alkalmaznak, és keressen módot e feltételek méltányosabbá tételére és az uniós jognak való megfelelés biztosítására annak érdekében, hogy a fogyasztók könnyebben tudjanak aktívan részt

venni a szerződéskötésben, többek között a záradékok megválasztásával, lehetővé téve a jobb tájékoztatáson alapuló beleegyező nyilatkozat biztosítását;

36. hangsúlyozza, hogy a virtuális azonosítási technológiák fejlődésének fényében javítani kell a vállalkozások és a fogyasztók közötti elektronikus kommunikáció hatékonyságát; úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály hatékonyságának biztosítása érdekében a Bizottságnak a digitális azonosításra vonatkozó szabályozási keretet, nevezetesen az eIDAS-rendeletet is frissítenie kell; úgy véli, hogy egy általánosan elfogadott, megbízható digitális személyazonosság és megbízható hitelesítési rendszerek létrehozása hasznos eszköz lenne, amely lehetővé tenné a természetes személyek, jogi személyek és gépek egyéni személyazonosságának biztonságos megállapítását a hamis profilk használata elleni védelem érdekében; ezzel összefüggésben megjegyzi annak fontosságát, hogy a fogyasztók biztonságosan tudjanak használni vagy megvásárolni online termékeket és szolgáltatásokat anélkül, hogy azokhoz nem kapcsolódó platformokat kellene használniuk és szükségtelenül megosztaniuk az e platformok által gyűjtött adatokat, beleértve a személyes adatokat is; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen alapos hatásvizsgálatot egy egyetemesen elfogadott nyilvános elektronikus személyazonosság létrehozása tekintetében, amely az egyszeri bejelentkezéson alapuló magánrendszerek alternatívájaként szolgálhatna, és hangsúlyozza, hogy ezt a szolgáltatást úgy kell fejleszteni, hogy a lehető legkevesebb adatot gyűjtsenek össze; úgy véli, hogy a Bizottságnak értékelnie kellene annak lehetőségét, hogy létrehozson egy életkor-ellenőrző rendszert a digitális szolgáltatások felhasználói számára, különösen a kiskorúak védelme érdekében;
37. hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály nem érintheti az általános adatvédelmi rendelet által megállapított adatminimalizálás elvét, és amennyiben azt külön jogszabály másként nem követeli meg, a digitális szolgáltatások közvetítőinek a lehető legnagyobb mértékben lehetővé kell tenniük szolgáltatásaik anonim használatát, és kizárólag a felhasználó azonosításához szükséges adatokat szabad kezelniük; az így összegyűjtött adatokat nem szabad felhasználni semmilyen más digitális szolgáltatásra, kivéve azokat, amelyek személyazonosítást, hitelesítést vagy életkor-ellenőrzést igényelnek, továbbá csak törvényes célra használhatók, és semmilyen módon nem használhatók fel az általános internet-hozzáférés korlátozására;

Mesterséges intelligencia és gépi tanulás

38. hangsúlyozza, hogy míg a mesterséges intelligencián alapuló szolgáltatásokban vagy automatizált döntéshozatali eszközöket vagy gépi tanulási eszközöket alkalmazó szolgáltatásokban, amelyeket jelenleg az e-kereskedelemtől szóló irányelv szabályoz, óriási lehetőségek rejlenek arra, hogy előnyöket biztosítsanak a fogyasztók és a szolgáltatók számára, a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak foglalkoznia kell azokkal a konkrét, a jelenlegi jogszabály által még nem érintett kihívásokkal is, amelyeket e szolgáltatások a megkülönböztetésmentesség biztosítása, a felhasznált adatkészletek átláthatósága és az algoritmusok érthető megmagyarázása, valamint a felelősség biztosítása terén támasztanak;
39. továbbá hangsúlyozza, hogy az azok alapjául szolgáló algoritmusoknak a Szerződésekben és a Chartában foglaltaknak megfelelően teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogokat, különösen a magánélethez való jogot, a személyes

adatok védelmét, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogot, továbbá a gyermek jogait;

40. úgy ítéli meg, hogy biztosítani kell jó minőségű, megkülönböztetésmentes és torzítatlan, alapul szolgáló adatkészletek alkalmazását, valamint segíteni kell az egyéneket abban, hogy különböző tartalmakhoz, véleményekhez, magas színvonalú termékekhez és szolgáltatásokhoz férjenek hozzá;
41. felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be átláthatósági és elszámoltathatósági követelményeket az automatizált döntéshozatali folyamatok tekintetében, ugyanakkor biztosítsa a felhasználók magánéletére és az üzleti titkokra vonatkozó követelményeknek való megfelelést; rámutat, hogy lehetővé kell tenni az illetékes hatóságok által végzett külső szabályozási ellenőrzéseket, eseti felügyeletet és rendszeres kockázatértékeléseket, valamint értékelni kell a kapcsolódó kockázatokat, különösen a fogyasztókat vagy harmadik feleket érintő kockázatokat, és úgy véli, hogy az e kockázatok megelőzésére hozott intézkedéseknek indokoltnak és arányosnak kell lenniük, és nem akadályozhatják az innovációt; úgy véli, hogy tiszteletben kell tartani az „emberi vezérlés elvét” többek között annak érdekében, hogy megakadályozzák az egészségügyi és biztonsági kockázatok, a megkülönböztetés, az indokolatlan felügyelet vagy visszaélések növekedését, vagy megakadályozzák az alapvető jogokat vagy szabadságokat veszélyeztető esetleges fenyegetéseket;
42. úgy véli, hogy a fogyasztóknak és felhasználóknak joguk van arra, hogy időben, tömören és könnyen érthető és hozzáférhető formában megfelelően tájékoztassák őket, és ténylegesen garantálják jogaikat, amikor automatizált döntéshozatali rendszerekkel és más innovatív digitális szolgáltatásokkal vagy alkalmazásokkal kerülnek kapcsolatba; aggodalmának ad hangot a virtuális asszisztensek vagy csevegőrobotok használatával kapcsolatos átláthatóság jelenlegi hiánya miatt, ami különösen káros lehet a kiszolgáltatókra nézve, és hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatóknak nem szabad kizárólag automatizált döntéshozatali rendszereket használniuk a fogyasztók támogatására;
43. úgy véli, hogy ezzel összefüggésben a fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy egyértelmű tájékoztatást kapjanak arról, ha automatizált döntéshozatallal kerülnek kapcsolatba, valamint arról, hogy miként érhetnek el egy döntéshozatali hatáskörrel rendelkező személyt, hogyan kérjék az automatizált döntésekből eredő esetleges hibák ellenőrzését és javítását, valamint hogy jogorvoslatért folyamodjanak az automatizált döntéshozatali rendszerek használatával kapcsolatban felmerülő károk esetén;
44. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a fogyasztók választási lehetőségeit, a fogyasztói ellenőrzést és a mesterséges intelligenciával kapcsolatos szolgáltatásokba és alkalmazásokba vetett fogyasztói bizalmat; ezért úgy véli, hogy bővíteni kell a fogyasztók jogait, hogy nagyobb védelmet élvezhessenek a digitális világban, és felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg különösen az elszámoltathatósági és méltányossági feltételeket és ellenőrzést, valamint a megkülönböztetésmentességhez és a mesterséges intelligenciából származó, torzítatlan adatkészletekhez való jogot; úgy véli, hogy a fogyasztóknak és felhasználóknak nagyobb ellenőrzést kell gyakorolniuk a mesterséges intelligencia használatának módja felett, és lehetőséget kell kapniuk a mesterséges intelligencián alapuló személyre szabási funkció használatának

megtagadására, korlátozására vagy személyre szabására;

45. megjegyzi, hogy az automatizált tartalommoderáló eszközök nem képesek ténylegesen megérteni az emberi kommunikáció hátterének és szándékának finomságait, ami szükséges lenne annak meghatározásához, hogy a vizsgált tartalom jogsértőnek vagy a szerződési feltételeket sértőnek minősül-e; ezért hangsúlyozza, hogy az ilyen eszközök használatát nem szabad előírni a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban;

A jogellenes online tartalmak és tevékenységek elleni küzdelem

46. hangsúlyozza, hogy a jogellenes online tartalmak és tevékenységek létezése és terjedése súlyos fenyegetés, amely aláássa a polgárok digitális környezetbe vetett bizalmát, károsan hat az egészséges digitális ökoszisztémák fejlődésére, valamint súlyos és tartós következményekkel járhat az egyének biztonságára és alapvető jogaira is; megjegyzi, hogy ugyanakkor a jogellenes online tartalmak és tevékenységek könnyen elterjedhetnek, és azok negatív hatása nagyon rövid idő alatt felerősödhet;
47. megjegyzi, hogy nincs egyenmegoldás a jogellenes tartalmak és tevékenységek valamennyi típusára; hangsúlyozza, hogy az olyan tartalmak, amelyek egyes tagállamokban jogellenesek lehetnek, másokban nem feltétlenül jogellenesek, mivel az EU-ban csak bizonyos típusú jogellenes tartalmakat harmonizálnak; kéri, hogy tegyenek szigorú különbséget egyrészt a jogellenes tartalom, a büntetendő cselekmények és a jogellenesen megosztott tartalom, másrészt a káros tartalom, a gyűlöletbeszéd és a félretájékoztatás között, amelyek nem mindig jogellenesek és minden egyes esetben sok különböző szempontra, megközelítésre és szabályra terjednek ki; úgy véli, hogy a jogi felelősségi rendszernek csak az uniós jog és a nemzeti jog meghatározása szerinti jogellenes tartalmakra kell vonatkoznia;
48. úgy véli azonban, hogy az alapvető jogok és a meglévő ágazatspecifikus jogszabályok átfogó keretének sérelme nélkül egy összehangoltabb és koordináltabb uniós szintű megközelítés, amely figyelembe veszi a jogellenes tartalmak és tevékenységek különböző típusait, és amely a tagállamok közötti együttműködésen és a bevált gyakorlatok cseréjén alapul, hozzá fog járulni a jogellenes tartalmak hatékonyabb kezeléséhez; hangsúlyozza, hogy a szolgáltatók által meghozandó intézkedések súlyosságát a jogsértés súlyosságához kell igazítani, és kéri az illetékes hatóságok és a tárhelyszolgáltatók közötti együttműködés és információcsere javítását;
49. úgy véli, hogy az online platformok önkéntes fellépései és önszabályozása Európa-szerte bizonyos előnyökkel járt, de a jogellenes tartalmak és tevékenységek eltávolításra kialakított egyértelmű jogi keretre van szükség az ilyen online tartalmakról való gyors értesítés és eltávolításuk biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy meg kell akadályozni, hogy de jure vagy de facto olyan általános kötelezettséget rójanak a digitális szolgáltatókra, hogy kövessék nyomon az általuk továbbított vagy tárolt információkat, sem olyan kötelezettséget, hogy minden tartalmat és tevékenységet aktívan keressenek, moderáljanak vagy kiszűrjenek; kiemeli, hogy a jogellenes tartalom eltávolításáról azon a platformon kell gondoskodni, ahol tárolták, és hogy a hozzáférést biztosítók számára nem kell előírni a tartalomhoz való hozzáférés letiltását;
50. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az online közvetítők, akik saját kezdeményezésükre állítólagosan jogellenes tartalmakat távolítanak el, ezt gondos,

arányos és megkülönböztetésmentes módon tegyék, valamint vegyék megfelelően figyelembe minden körülmények között a felhasználók alapvető jogait és szabadságait; hangsúlyozza, hogy minden ilyen intézkedést szilárd eljárási biztosítéknak, valamint érdemi átláthatósági és elszámoltathatósági követelményeknek kell kísérsniük; kéri továbbá, hogy amennyiben egy tartalom „jogellenes” mivolta kétséges, azt vessék alá emberi felülvizsgálatnak, és ne távolítsák el további vizsgálat nélkül;

51. kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő tanulmányt a tartalmak és adatok Covid19-járvány előtt és alatt automatizált döntéshozatali folyamatokkal történő eltávolításáról, valamint a téves eltávolítások (hamis pozitív eredmények) eltávolított elemeken belüli arányáról;
52. felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a tagállamokban a nemzeti szabályok növekvő különbségeivel és széttagoaltságával, és fogadjon el egyértelmű és kiszámítható harmonizált szabályokat, valamint átlátható, hatékony és arányos bejelentési-cselekvési mechanizmust; elegendő biztosítékokat kell nyújtania, hogy lehetővé tegye a felhasználók számára, hogy értesítsék az online közvetítőket az esetlegesen jogellenes online tartalmakról vagy tevékenységekről, és segítsen a platformoknak, hogy gyorsabban reagáljanak, az esetlegesen jogellenes tartalmakkal kapcsolatban tett intézkedéseik pedig átláthatóbbak legyenek; úgy véli, hogy az ilyen intézkedéseknek technológiásan is kell lenniük és valamennyi szereplő számára könnyen hozzáférhetőnek kell lenniük a felhasználók és a fogyasztók magas szintű védelmének biztosítása érdekében;
53. hangsúlyozza, hogy a szóban forgó „bejelentési-cselekvési” mechanizmusnak emberközpontúnak kell lennie; hangsúlyozza, hogy védintézkedéseket kell bevezetni a rendszerrel való visszaélés ellen, többek között az ismételt téves bejelentésekkel, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal és más gyakorlatokkal szemben; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson hozzáférést átlátható, hatékony, tisztességes és gyors viszontbejelentési és panasztételi mechanizmusokhoz, valamint bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusokhoz, és biztosítson a tartalom eltávolításával szemben bírósági jogorvoslati lehetőséget a hatékony jogorvoslatihoz való jog garantálása érdekében;
54. üdvözlö az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy átláthatóvá tegyék a tartalom törlését; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a bejelentési-cselekvési mechanizmusokról – például a bejelentések számáról, a tartalmakat bejelentő szervezetek típusáról, a panasz tárgyát képező tartalom jellegéről, a közvetítő válaszadási idejéről, a fellebbezések számáról, valamint azon esetek számáról, amikor a tartalmat tévesen jogellenesnek vagy jogellenesen megosztottnak minősítették – szóló információkat tartalmazó jelentéseket tegyék nyilvánosan hozzáférhetővé;
55. tudomásul veszi a szolgáltatók származási országától eltérő tagállamokban kiadott jogi előírások végrehajtásával kapcsolatos kihívásokat, és hangsúlyozza, hogy ezt a kérdést tovább kell vizsgálni; fenntartja, hogy a tárhelyszolgáltatók nem kötelezhetők a származási országukban jogszerűnek minősülő információk eltávolítására vagy az ezen információkhoz való hozzáférés letiltására;
56. hangsúlyozza, hogy a jogszabályok érvényesítésével, az online tevékenységek és tartalmak jogszerűségéről való döntéssel, csakúgy mint a tárhelyszolgáltatók arra való

kötelezésével kapcsolatos felelősséget, hogy a jogellenes tartalmakat eltávolítsák vagy hozzáférhetetlenné tegyék, valamint az azzal kapcsolatos felelősséget, hogy ezek a határozatok pontosak, megalapozottak legyenek, és tiszteletben tartsák az alapvető jogokat, továbbra is a független illetékes hatóságoknak kell viselniük;

57. hangsúlyozza, hogy az online közvetítők jogi felelősségi rendszeréből származó, az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 12., 13. és 14. cikkében megállapított biztosítékok, valamint az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 15. cikkében foglalt általános nyomonkövetési tilalom elengedhetetlen a digitális szolgáltatások szabad mozgásának megkönnyítése, az online tartalom elérhetősége és a felhasználók alapvető jogainak védelme szempontjából, és azokat meg kell őrizni; hangsúlyozza ebben az összefüggésben, hogy a jogi felelősségre vonhatóság rendszerét és az általános nyomon követés tilalmát nem szabad esetleges új jogszabályokkal vagy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv egyéb szakaszainak módosításával módosításával gyengíteni;
58. elismeri, hogy az az elv, amely szerint a semleges és passzív szerepet játszó digitális szolgáltatások, mint például a háttér- és infrastrukturális szolgáltatók nem felelősek a szolgáltatásaikon keresztül továbbított tartalomért, mivel nem gyakorolnak ellenőrzést a tartalom felett, nem kerülnek azzal aktív kapcsolatba, és nem optimalizálják azt; hangsúlyozza azonban, hogy további pontosításra van szükség az aktív és passzív szerep tekintetében, figyelembe véve a Bíróság ezzel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát;
59. felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg a tárhelyszolgáltatók kötelezését arra, hogy az esetlegesen súlyos bűncselekménynek minősülő illegális tartalmakról bejelentést tegyenek az illetékes bűnüldöző hatósághoz, amint arról tudomást szereznek;

Online piacterek

60. megjegyzi, hogy az online szolgáltatók, például az online piacterek mind a fogyasztók, mind a kereskedők számára előnyösnek bizonyultak azáltal, hogy javították a választékot és csökkentették a költségeket és az árakat, a fogyasztókat kiszolgáltatóbbá tették egyre több eladó, többek között harmadik országokból származók számára, akik olyan termékeket tudnak online kínálni, amelyek gyakran nem felelnek meg az uniós termékbiztonsági szabályoknak és szabványoknak, és nem garantálják kellőképpen a fogyasztók jogait;
61. hangsúlyozza, hogy a fogyasztóknak egyformán biztonságban kell lenniük, amikor online vagy fizikai üzletekben vásárolnak; hangsúlyozza, hogy elfogadhatatlan, hogy uniós fogyasztók veszélyes vegyi anyagokat tartalmazó jogellenes, hamisított és nem biztonságos termékeknek, valamint az emberi egészséget kockáztató egyéb biztonsági veszélyeknek legyenek kitéve; kitart amellett, hogy megfelelő termékbiztonsági és fogyasztóvédelmi biztosítékokat és intézkedéseket kell bevezetni a nem megfelelő termékek vagy szolgáltatások online piacokon történő értékesítésének megakadályozása érdekében, és felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg az online piacok felelősségi rendszerét;
62. hangsúlyozza a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről szóló (EU) 2019/1020 rendeletnek az Unióba harmadik országokból belépő termékek megfelelőségére vonatkozóan foglalt szabályok fontosságát; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen

intézkedéseket az Unión kívül letelepedett eladók jogszabályoknak való jobb megfelelése érdekében abban az esetben, ha nincs az Unióban letelepedett gyártó, importőr vagy forgalmazó, és orvosolja a jelenlegi joghézagot, amely lehetővé teszi a szóban forgó platformok számára, hogy online értékesítsenek olyan termékeket európai fogyasztóknak, amelyek nem felelnek meg az uniós biztonsági és fogyasztóvédelmi szabályoknak, anélkül, hogy szankcionálnák vagy felelősségre vonnák őket a tevékenységükért, megfosztva ezzel a fogyasztókat a jogaik érvényesítésére vagy kártérítés igénybevételére szolgáló jogi eszközöktől; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy fontos, hogy mindig azonosítani lehessen a harmadik országokból származó termékek gyártóit és eladóit;

63. hangsúlyozza, hogy az online piacoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a fogyasztókat az általuk megvásárolt termék piacterről való eltávolításáról, ha arról kaptak bejelentést, hogy az nem felel meg az uniós termékbiztonsági és fogyasztóvédelmi szabályoknak;
64. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az online piacok szolgáltatói konzultáljanak a RAPEX-szel és értesítsék az illetékes hatóságokat, mielőtt a platformjukon található jogellenes, nem biztonságos és hamisított termékekről szereznek tudomást;
65. úgy ítéli meg, hogy az online piacoknak fokozniuk kell együttműködésüket a piacfelügyeleti hatóságokkal és a vámhatóságokkal, többek között azáltal, hogy megosztják a jogellenes, nem biztonságos és hamisított termékekre vonatkozó információkat;
66. felszólítja a Bizottságot, hogy sürgesse a tagállamokat arra, hogy hajtsanak végre több közös piacfelügyeleti fellépést, és fokozzák a vámhatóságokkal való együttműködést az online értékesített termékek biztonságának azt megelőzően történő ellenőrzése érdekében, hogy azok eljuthassanak a fogyasztókhoz; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy fogyasztói központokból álló nemzetközi hálózat létrehozásának lehetőségét, amely segítené az uniós fogyasztókat a nem uniós országban székhellyel rendelkező kereskedőkkel szembeni viták kezelésében;
67. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az online piacok által kínált szakmai szolgáltatások tekintetében valósuljon meg kielégítő szintű fogyasztóvédelem megfelelő biztosítékok és tájékoztatási követelmények révén;
68. úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak arra kell törekednie, hogy jogbiztonságot és egyértelműséget biztosítson a turisztikai és közlekedési piacon azáltal, hogy olyan irányítási keretet hoz létre, amely formalizálja a platformok és a nemzeti, regionális és helyi hatóságok közötti együttműködést, és amelynek célja különösen a bevált gyakorlatok megosztása, valamint azáltal, hogy a rövid távú bérleti és mobilitási platformok tekintetében tájékoztatási kötelezettségeket állapít meg a szolgáltatóik felé a vonatkozó nemzeti, regionális és helyi jogszabályokkal kapcsolatban; felszólítja a Bizottságot, hogy számolja fel az indokolatlan korlátozásokat ágazat-specifikus, uniós szinten összehangolt erőfeszítés kidolgozása révén minden érdekelt fél bevonásával, hogy megállapodjanak az egységes piaci szabályokkal összhangban lévő azon kritériumokat illetően – például engedélyek, jogosítványok, vagy adott esetben a nyújtott szolgáltatás helyi vagy nemzeti regisztrációs száma –,

amelyek ahhoz szükségesek, hogy egy rövid távú bérlési és mobilitási platformon szolgáltatást kínáljanak; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ne rójanak aránytalan tájékoztatási kötelezettségeket és szükségtelen adminisztratív terheket semmilyen szolgáltatóra, különös tekintettel a magánszemélyek közötti szolgáltatást nyújtó szolgáltatókra és a kkv-kra;

69. felszólít arra, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály – az európai zöld megállapodással összhangban – mozdítsa elő az e-kereskedelem fenntartható növekedését és fenntarthatóságát; hangsúlyozza az online piacterek fontosságát a fenntartható termékek és szolgáltatások népszerűsítése és a fenntartható fogyasztás ösztönzése tekintetében; intézkedéseket szorgalmaz az online kínált termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatos megtévesztő gyakorlatok és félretájékoztatás – többek között a hamis „környezeti állítások” – kezelésére, ugyanakkor felszólítja az online piacterek szolgáltatóit, hogy mozdítsák elő az e-kereskedelem fenntarthatóságát azáltal, hogy egyértelmű és könnyen érthető tájékoztatást nyújtanak a fogyasztóknak az online vásárolt termékek vagy szolgáltatások környezeti hatásairól;
70. felszólítja a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg a termékek és szolgáltatások online értékesítésre alkalmazandó jelenlegi jogi keret egyértelműségét és következetességét a lehetséges hiányosságok és ellentmondások, valamint a hatékony jogérvényesítés azonosítása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy végezze el a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály és a termékbiztonságra és a vegyi anyagokra vonatkozó uniós jogszabályok közötti kölcsönhatás alapos elemzését; kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa az online piacterekre vonatkozó új szabályok, valamint a 2001/95/EK irányelv¹⁷ (az általános termékbiztonságról szóló irányelv) és a 85/374/EGK irányelv¹⁸ (a termékfelelősségről szóló irányelv) felülvizsgálata közötti összhangot;
71. tudomásul veszi az olyan szelektív forgalmazási megállapodásokkal való visszaélés vagy azok helytelen alkalmazása nem szűnő problémáit, amelyek célja a termékek és szolgáltatások rendelkezésre állásának az egységes piacon a határokon átnyúlóan és a platformok között történő korlátozása; kéri a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket e kérdésben a vertikális csoportmentességek és az EUMSZ 101. cikke szerinti egyéb szakpolitikák szélesebb körű felülvizsgálata során, tartózkodva attól, hogy a kérdés a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban szerepeljen;

A rendszerszintű szereplők előzetes szabályozása

72. megjegyzi, hogy jelenleg egyes piacokat jelentős hálózati hatást gyakorló nagy szereplők jellemeznék, amelyek valójában „online kapuórként” tudnak működni a digitális gazdaságban (a továbbiakban: rendszerszintű szereplő); hangsúlyozza a jelentős digitális jelenléttel rendelkező online szolgáltatók és más szolgáltatók közötti tisztességes és hatékony verseny fontosságát a fogyasztói jólét előmozdítása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy készítsen alapos elemzést a piacon eddig megfigyelt különböző

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/95/EK irányelve (2001. december 3.) az általános termékbiztonságról (HL L 11., 2002.1.15., 4. o.)

¹⁸ A Tanács 85/374/EGK irányelve (1985. július 25.) a hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről (HL L 210., 1985.8.7., 29. o.).

problémákról és azok következményeiről, többek között a fogyasztókra, a kkv-kra és a belső piacra nézve;

73. úgy véli, hogy a piacra lépés akadályainak csökkentése és a rendszerszintű szereplők szabályozása révén egy, e nagyméretű szereplők tekintetében előzetes szabályozási korrekciós intézkedéseket előíró belső piaci eszköz megnyithatja a piacokat az új belépők – köztük a kkv-k, vállalkozók és az induló vállalkozások – előtt, előmozdítva ezáltal a fogyasztók választási lehetőségeit, és a versenyjog pusztá érvényesítéséhez mérten jelentősebb lehetőségeket biztosítva az innováció számára;
74. üdvözli a Bizottság nyilvános konzultációját arról a lehetőségről, hogy a jövőbeli digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály részeként célzott előzetes szabályozást vezessenek be a digitális piacokra jellemző rendszerszintű problémák kezelésére; hangsúlyozza a belső piaci szabályozás és a versenypolitika egymást kiegészítő jellegét, amint azt a Bizottság szaktanácsadóinak „Versenypolitika a digitális korban” című jelentése hangsúlyozta;
75. felszólítja a Bizottságot, hogy egyértelmű mutatók alapján határozza meg a „rendszerszintű szereplő” fogalmát;
76. úgy véli, hogy az előzetes szabályozásnak az (EU) 2019/1150 rendeletre (a továbbiakban: a platformok és az üzleti felhasználók közötti kapcsolatokról szóló rendelet) kell épülnie, és az intézkedéseknek összhangban kell lenniük az uniós törzstelen szabályokkal és az Unió versenypolitikájával, amely jelenleg felülvizsgálat alatt áll a digitális kor kihívásainak jobb kezelése érdekében; az előzetes szabályozásnak tisztességes és minden szereplőre alkalmazandó kereskedelmi feltételeket kell biztosítania, beleértve az esetleges további követelményeket és azon pozitív és negatív intézkedések zárt listáját, amelyeket a szereplőknek be kell tartaniuk és/vagy amelyek folytatása tilos;
77. felszólítja a Bizottságot, hogy elemezze különösen a rendszerszintű szereplők ajánlási rendszereivel kapcsolatos átláthatóság hiányát, beleértve az ilyen rendszerek működésére vonatkozó szabályokat és kritériumokat, valamint azt, hogy szükség van-e további átláthatósági kötelezettségek és tájékoztatási követelmények előírására;
78. hangsúlyozza, hogy az előzetes szabályozási korrekciós intézkedések más ágazatokban történő bevezetése javította a versenyt az adott ágazatokban; megjegyzi, hogy hasonló keretet lehetne kidolgozni a „kapuőr” szerepet betöltő rendszerszintű szereplők azonosítására, figyelembe véve a digitális ágazat sajátosságait;
79. felhívja a figyelmet arra, hogy az rendszerszintű szereplők üzleti felhasználóinak skálája a multinacionális vállalatoktól a mikrovállalkozásokig rendkívül széles; hangsúlyozza, hogy a rendszerszintű szereplőkre vonatkozó előzetes szabályozás nem vezethet az azokat használó vállalkozásokra további követelmények „áthárításához”;
80. hangsúlyozza, hogy a jelentős mennyiségű adat rendszerszintű szereplők általi felhalmozása és begyűjtése, valamint az ilyen adatok felhasználása az egyik piacról a másokra való terjeszkedés érdekében, továbbá a felhasználók arra való ösztönzésének lehetősége, hogy több platform esetében is egyetlen gazdasági szereplő elektronikus azonosítóját használják, az alkupozíciót érintő egyenlőtlenségekhez, ezáltal pedig a

verseny torzulásához vezethet az egységes piacon; úgy véli, hogy a fokozott átláthatóság és a rendszerszintű szereplők és az illetékes hatóságok közötti adatmegosztás elengedhetetlen az előzetes szabályozás működésének garantálása szempontjából;

81. hangsúlyozza, hogy az interoperabilitás kulcsfontosságú a versenyképes piac, valamint a felhasználók választási lehetőségeinek és innovatív szolgáltatásainak lehetővé tételéhez, továbbá a felhasználók és a fogyasztók bezáródása kockázatának korlátozásához; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson megfelelő szintű interoperabilitást a rendszerszintű szereplők számára, és tárja fel a különböző technológiákat, valamint a nyílt szabványokat és protokollokat, beleértve egy műszaki interfész (alkalmazásprogramozási interfész) lehetőségét is;

Felügyelet, együttműködés és végrehajtás

82. úgy véli, hogy tekintettel a digitális szolgáltatások határokon átnyúló jellegére, a hatékony felügyelet és a tagállamok közötti együttműködés – ideértve az információk és bevált gyakorlatok megosztását is – kulcsfontosságú a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály megfelelő végrehajtásának biztosításához; hangsúlyozza, hogy az uniós jogszabályok tagállamok általi hiányos átültetése, végrehajtása és érvényesítése indokolatlan akadályokat teremt a digitális egységes piacon; felszólítja a Bizottságot, hogy ezeket a tagállamokkal szoros együttműködésben kezelje;
83. felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok biztosítsák a nemzeti felügyeleti hatóságok számára a feladataik hatékony ellátásához és a munkájukhoz való hozzájáruláshoz szükséges megfelelő pénzügyi eszközöket, emberi erőforrásokat és végrehajtási hatásköröket;
84. hangsúlyozza, hogy a nemzeti hatóságok és más tagállamok hatóságai, a civil társadalom és a fogyasztói szervezetek közötti együttműködés rendkívül fontos a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály hatékony végrehajtásának megvalósítása szempontjából; javasolja a származási ország elvének megerősítését a tagállamok közötti fokozott együttműködés révén a digitális szolgáltatások szabályozási felügyeletének javítása és a határokon átnyúló ügyekben a hatékony bűnüldözés megvalósítása érdekében; ösztönzi a tagállamokat, hogy egyesítsék és osszák meg egymással a bevált gyakorlatokat és az adatok megosztását a nemzeti szabályozó hatóságok között, és biztosítsanak biztonságos interoperábilis kommunikációs módokat a szabályozók és a jogi hatóságok számára;
85. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály rendelkezéseinek alkalmazásához legmegfelelőbb felügyeleti és végrehajtási modellt, és fontolja meg egy, a nemzeti és uniós hatóságok közötti koordináción és együttműködésen alapuló hibrid rendszer létrehozását a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály hatékony érvényesítése, felügyelete és végrehajtása érdekében; úgy véli, hogy ennek a felügyeleti rendszernek kell felelnie a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály felügyeletéért, betartásáért, nyomon követéséért és alkalmazásáért, és kiegészítő hatáskörökkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy határokon átnyúló kezdeményezéseket és vizsgálatokat végezzen, valamint végrehajtási és ellenőrzési hatáskörökkel kell felruházni;

86. úgy véli, hogy a nemzeti hatóságok hálózatával együttműködésben folytatott uniós koordinációnak prioritásként kell kezelnie az összetett, határokon átnyúló kérdések kezelését;
87. emlékeztet a nem személyes adatok megosztása megkönnyítésének és az érdekelt felekkel folytatott párbeszéd előmozdításának fontosságára; ösztönzi továbbá egy európai kutatási adattár létrehozását és fenntartását az ilyen adatok közintézményekkel, kutatókkal, nem kormányzati szervezetekkel és egyetemekkel való kutatási célú megosztásának megkönnyítése érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy építse ki ezt az eszközt a meglévő bevált gyakorlatok és kezdeményezések – például a platform-megfigyelőközpont vagy az Uniós Blokklánc Megfigyelőközpont – alapján;
88. úgy véli, hogy a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy kérésre a Közös Kutatóközponton keresztül szakértői segítséget nyújtson a tagállamok számára a digitális egységes piaccal kapcsolatos jogalkalmazásra vonatkozó műszaki, adminisztratív vagy egyéb kérdések elemzéséhez; felszólítja a nemzeti szabályozó hatóságokat és a Bizottságot, hogy biztosítsanak további tanácsadást és segítséget az uniós kvv-k számára jogaikkal kapcsolatban;
89. felhívja a Bizottságot, hogy a hatékony végrehajtás és a fogyasztói jogorvoslat lehetővé tétele érdekében erősítse meg és korszerűsítse az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv értelmében a bíróságon kívüli vitarendezésre, valamint a bírósági eljárásokra vonatkozó jelenlegi keretet, figyelembe véve a 2013/11/EU irányelv¹⁹ szerinti fejleményeket; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a fogyasztókat a bírósági rendszer használatában; úgy véli, hogy a felülvizsgálat nem gyengítheti a nemzeti jogrendszerek által a kisvállalkozások és a kereskedők számára biztosított jogi védelmet;

Záró megfontolások

90. úgy véli, hogy a kért javaslat pénzügyi vonatkozásait a megfelelő költségvetési forrásokból kell fedezni;
91. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a kísérő, részletes ajánlásokat a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.).

MELLÉKLET AZ ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNYHOZ A KÉRT JAVASLAT TARTALMÁRA VONATKOZÓ RÉSZLETES AJÁNLÁSOK

I. ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálycsomagnak hozzá kell járulnia a belső piac megerősítéséhez azáltal, hogy biztosítja a digitális szolgáltatások szabad mozgását és a szabad vállalkozási tevékenységet, ugyanakkor garantálja a magas szintű fogyasztóvédelmet, beleértve a felhasználók online biztonságának javítását.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak garantálnia kell, hogy az online és offline gazdasági tevékenységeket egyformán és egyenlő feltételekkel kezeljék, ami teljes mértékben tükrözi azt az elvet, amely szerint „ami jogellenes offline, az online is jogellenes”, figyelembe véve az online környezet sajátosságát.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak jogbiztonságot és átláthatóságot kell biztosítania a fogyasztók és a gazdasági szereplők, különösen a mikro-, kis- és középvállalkozások számára. A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak hozzá kell járulnia az innováció támogatásához, valamint a digitális szolgáltatások nyújtása előtt álló indokolatlan és aránytalan akadályok és korlátozások felszámolásához.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály nem sértheti a felhasználók és a fogyasztók alapvető jogainak és szabadságainak széles keretét, például a magánélet védelmét és a személyes adatok védelmét, a megkülönböztetésmentességet, a méltóságot, a véleménynyilvánítás szabadságát és a hatékony bírósági jogorvoslatához való jogot.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak az online platformokra jelenleg alkalmazandó szabályokra, nevezetesen az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvre és a platformok és az üzleti felhasználók közötti kapcsolatokról szóló rendeletre kell épülnie.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak tartalmaznia kell az alábbiakat:

- az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvnek az EUMSZ 53. cikkének (1) bekezdésére, 62. cikkére és 114. cikkére alapuló átfogó felülvizsgálata, amely a következőkből áll:
 - az átláthatóság és a tájékoztatás tekintetében egyértelmű kötelezettségeket tartalmazó felülvizsgált keret;
 - a jogellenes online tartalmak hatékony kezelésével és eltávolításával kapcsolatos egyértelmű és részletes eljárások és intézkedések, beleértve egy harmonizált, jogilag kötelező erejű európai bejelentési-cselekvési mechanizmust;
 - hatékony felügyelet, együttműködés, valamint arányos, hatékony és visszatartó erejű szankciók;
- az EUMSZ 114. cikkén alapuló belső piaci jogi eszköz, amely előzetes kötelezettségeket ír elő a digitális ökoszisztémában kapuóri szerepet betöltő nagy platformok (a

továbbiakban: rendszerszintű szereplők) számára, és amelyet hatékony intézményi végrehajtási mechanizmus egészít ki.

II. SCOPE

A jogbiztonság érdekében a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak egyértelművé kell tennie, hogy mely digitális szolgáltatások tartoznak a hatálya alá. A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv átfogó jellegét kell követnie, és nemcsak az online platformokra kell vonatkoznia, hanem minden – az uniós jog szerinti – információs társadalommal összefüggő szolgáltatás nyújtójára.

El kell kerülni a mindenki által egységesen alkalmazható megközelítés. Különböző intézkedésekre lehet szükség a kizárólag vállalkozások közötti kapcsolatban kínált digitális szolgáltatások, a harmadik felekhez vagy a nyilvánossághoz csak korlátozottan vagy egyáltalán nem hozzáférő szolgáltatások, valamint a közvetlenül a fogyasztók és a nyilvánosság felé irányuló szolgáltatások esetében.

A digitális szolgáltatásokról szóló jövőbeli jogszabály területi hatályát ki kell terjeszteni a harmadik országokban letelepedett vállalkozásokra, szolgáltatókra és információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra is, amennyiben azok tevékenysége uniós fogyasztókra vagy felhasználókra irányul, vagy azok részére kínált áruhoz vagy szolgáltatáshoz kapcsolódik.

Amennyiben a Bizottság a felülvizsgálatot követően úgy ítéli meg, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak módosítania kell az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv mellékletét az abban foglalt eltérések tekintetében, nem módosíthatja különösen a fogyasztói szerződésekre vonatkozó szerződéses kötelezettségektől való eltérést.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak biztosítania kell, hogy az Unió és a tagállamok fenntartsák a fogyasztóvédelem magas szintjét, és hogy a tagállamok jogos közérdekű célkitűzéseket követhessenek, amennyiben ez szükséges, arányos és összhangban van az uniós joggal.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak következetesen meg kell határoznia, hogy rendelkezései milyen kapcsolatban állnak más, a szolgáltatások szabad mozgásának elősegítését célzó jogi eszközökkel annak érdekében, hogy egyértelművé tegye a szakmai és nem szakmai szolgáltatásokra valamennyi ágazatban, ideértve a közlekedési szolgáltatásokhoz és a rövid távú bérbeadásokhoz kapcsolódó tevékenységeket is, alkalmazandó jogi szabályozást, amennyiben az tisztázásra szorul.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak következetesen tisztáznia kell azt is, hogy rendelkezései milyen kapcsolatban állnak többek között a területi alapú tartalomkorlátozásra, a termékbiztonságra, a piacfelügyeletre, a platformok és az üzleti felhasználók közötti kapcsolatokra, a fogyasztóvédelemre, az áruk értékesítésére, valamint a digitális tartalmak és digitális szolgáltatások nyújtására vonatkozóan a közelmúltban elfogadott szabályokkal¹, valamint más bejelentett kezdeményezésekkel, például a mesterséges intelligenciára

¹ Az (EU) 2019/770 irányelvben és az (EU) 2019/771 irányelvben meghatározott szabályok.

vonatkozó szabályozási kerettel.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályt az egyéb eszközökben – például az általános adatvédelmi rendeletben, az (EU) 2019/790 irányelvben (a továbbiakban: szerzői jogi irányelv), és a 2010/13/EU irányelvben (a továbbiakban: audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) – meghatározott szabályok sérelme nélkül kell alkalmazni.

III. FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

A benne található fogalommeghatározások keretében a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak:

- tisztázni kell, hogy az új digitális szolgáltatások, például a közösségimédia-hálózatok, a közösségi gazdaság szolgáltatásai, a keresőmotorok, a wifi hotspotok, az online hirdetések, a felhőalapú szolgáltatások, a tárhelyszolgáltatás, az üzenetküldő szolgáltatások, az alkalmazásboltok, az összehasonlító eszközök, a mesterséges intelligencián alapuló szolgáltatások, a tartalomszolgáltató hálózatok és a domainnév-szolgáltatások milyen mértékben tartoznak annak hatálya alá;
- tisztázni kell egyrészt a tartalomközvetítők (szöveg-, kép-, video- vagy audiotartalom), másrészt az (árakat, köztük digitális elemeket tartalmazó árukat vagy szolgáltatásokat értékesítő) kereskedelmi online piacterek jellegét;
- tisztázni kell egyfelől a gazdasági tevékenységek, másfelől pedig a díjazás ellenében nyújtott – az Európai Unió Bíróságának meghatározása szerinti – tartalmak vagy ügyletek között, amelyek magukban foglalják egyrészt a reklám- és marketingtevékenységeket, másrészt a nem gazdasági tevékenységeket és tartalmakat is;
- tisztázni kell, hogy mi tartozik a „jogellenes tartalom” fogalma alá, egyértelművé téve, hogy a fogyasztóvédelemre, a termékbiztonságra, illetve az élelmiszerek, dohánytermékek, kozmetikumok, hamis gyógyszerek és vadállatból készült termékek kínálatára vagy értékesítésére vonatkozó uniós szabályok megsértése szintén a jogellenes tartalom fogalommeghatározásának hatálya alá tartozik;
- meg kell határozni a „rendszerszintű szereplő” fogalmát olyan egyértelmű mutatók meghatározásával, amelyek lehetővé teszik a szabályozó hatóságok számára, hogy azonosítsák az online gazdaságban rendszerszintű szerepet játszó, ezért meghatározó piaci helyzetben lévő, „kapuőr” szereppel bíró platformokat; az ilyen mutatók közé tartozhatnak például az, hogy a vállalkozás jelentős mértékben tevékenykedik-e többoldalú piacokon, vagy képes-e bezárni a felhasználókat és a fogyasztókat, a hálózat mérete (a felhasználók száma), valamint a hálózati hatások megléte; a belépési korlátok, a vállalkozás pénzügyi ereje, az adatokhoz való hozzáférés képessége, a különböző forrásokból származó adatok felhalmozása és kombinációja; a vertikális integráció és a vállalkozás elkerülhetetlen partnerként betöltött szerepe, valamint tevékenységének jelentősége a harmadik felek kínálatához és piacokhoz való hozzáférése szempontjából stb.;
- szükség esetén törekednie kell az Európai Unió Bírósága határozatainak kodifikálására, kellőképpen figyelembe véve azokat a különféle jogszabályokat, amelyek a szóban forgó fogalommeghatározásokat alkalmazzák.

IV. ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS TÁJÉKOZTATÁSI KÖTELEZETTSÉGEK

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak egyértelmű és arányos átláthatósági és tájékoztatási kötelezettségeket kell bevezetnie; ezek a kötelezettségek nem vezethetnek a jelenlegi felelősségi rendszertől való, az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 12., 13. és 14. cikkében meghatározott eltérésekhez vagy új mentességekhez, és ki kell terjedniük az alábbi szempontokra:

1. Általános tájékoztatási követelmények

Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv felülvizsgált rendelkezéseinek meg kell erősíteniük az általános tájékoztatási követelményeket a következő kötelezettségekkel:

- az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 5., 6. és 10. cikke szerinti, tájékoztatásra vonatkozó követelményeket meg kell erősíteni;
- az üzleti felhasználók számára be kell vezetni az „ismerd az üzleti ügyfeledet” elvet, amely a tárhelyszolgáltató közvetlen kereskedelmi kapcsolataira korlátozódik; a tárhelyszolgáltatóknak össze kell hasonlítaniuk az üzleti felhasználók által szolgáltatott azonosító adatokat az uniós héa- és a gazdálkodók nyilvántartási és azonosító számát tartalmazó adatbázisokkal, amennyiben létezik héa- vagy EORI-szám; amennyiben egy vállalkozás mentesül a héa vagy az EORI-regisztráció alól, az azonosságot igazolni kell; amennyiben az üzleti felhasználó más vállalkozások ügynökeként jár el, nyilatkoznia kell e minőségében; a tárhelyszolgáltatóknak fel kell szólítaniuk üzleti felhasználóikat annak biztosítására, hogy az átadott információk mindenkor pontosak és naprakészek legyenek, és a szolgáltatók számára nem szabad lehetővé tenni a szolgáltatásnyújtást üzleti felhasználó részére, amennyiben az információ hiányos vagy amikor a tárhelyszolgáltató az illetékes hatóság arról tájékoztatja, hogy az üzleti felhasználójuk személyazonossága hamis, félrevezető vagy más okból érvénytelen;
- a szolgáltatásokból való kizárásra vonatkozó, fent említett intézkedés csak a vállalkozások közötti szerződéses kapcsolatokra alkalmazandó, és nem sértheti az érintettek általános adatvédelmi rendelet szerinti jogait. Ez az intézkedés nem sértheti az üzleti felhasználóktól eltérő felhasználók online névtelenségének védelmét. Az új általános tájékoztatási követelményeknek tovább kell erősíteniük az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 5. és 10. cikkét annak érdekében, hogy ezeket az intézkedések megfeleljenek a közelmúltban elfogadott jogszabályokban – különösen a 93/13/EGK irányelvben² (a továbbiakban: tisztességtelen szerződési feltételekről szóló irányelv), a 2011/83/EU irányelvben³ (a továbbiakban: a fogyasztók jogairól szóló

² A Tanács 93/13/EGK irányelve a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről, amelyet legutóbb a 93/13/EGK tanácsi irányelvnek, valamint a 98/6/EK, a 2005/29/EK és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az uniós fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyabb végrehajtása és korszerűsítése tekintetében történő módosításáról szóló 2019. november 27-i (EU) 2019/2161 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 328., 2019.12.18., 7.o.) módosított.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a

irányelv) és a platformok és az üzleti felhasználók közötti kapcsolatokról szóló rendeletben – meghatározott tájékoztatási követelményeknek.

- Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 5. cikkét tovább kell korszerűsíteni oly módon, hogy a digitális szolgáltatók számára elő kell írni, hogy közvetlen és hatékony kommunikációs eszközöket biztosítsanak a fogyasztóknak – például elektronikus kapcsolati űrlapok, azonnali üzenetváltás vagy telefonos visszahívás formájában –, feltéve, hogy az ezekkel a kommunikációs eszközökkel kapcsolatos információk egyértelmű és érthető módon elérhetők a fogyasztók számára;

2. Tisztességes szerződési feltételek és általános feltételek

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak minimumszabályokat kell előírnia a szolgáltatók számára, hogy olyan tisztességes, hozzáférhető, megkülönböztetésmentes és átlátható szerződési feltételeket és általános feltételeket fogadjanak el, amelyek legalább a következő követelményeknek megfelelnek:

- világos és egyértelmű szerződési feltételek és általános feltételek meghatározása világos és közérthető nyelven;
- annak kifejezett megjelölése a szerződési feltételekben, hogy az uniós vagy a nemzeti jog szerint mi minősül jogellenes tartalomnak vagy magatartásnak, és a jogellenes tartalmat tudatosan tároló vagy feltöltő felhasználók számára várható jogkövetkezmények bemutatása;
- a felhasználók értesítése minden olyan esetben, amikor a szerződési feltételekben és az általános feltételekben a felhasználók jogait érintő jelentős változás következik be, és ennek magyarázata;
- annak biztosítása, hogy a szerződési feltételekben és az általános feltételekben – többek között a végfelhasználói engedélyezési megállapodásokban – előzetesen meg nem tárgyalt, előre kidolgozott egységes záradékok a Bizottság által meghatározandó, harmonizált sablonon alapuló összefoglaló kimutatással induljanak;
- annak biztosítása, hogy a törlési folyamat hasonlóan könnyű legyen, mint a regisztrációs folyamat („sötét foltok” vagy a fogyasztó döntését befolyásoló egyéb tényező nélkül);
- automatizált rendszer használata esetén annak egyértelmű és világos meghatározása a szerződési feltételekben és az általános feltételekben, hogy mik az automatizált rendszerek bemeneti és célzott kimeneti értékei, mik a rangsorolást meghatározó fő paraméterek, és mik e paraméterek más paraméterekkel szembeni relatív fontossági okai, biztosítva ugyanakkor a platformok és a vállalkozások közötti kapcsolatokról szóló rendeletnek való megfelelést;
- annak biztosítása, hogy a szerződési feltételekre és az általános feltételekre vonatkozó

fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

követelmények összhangban álljanak az uniós jogban – többek között a tisztességtelen szerződési feltételekről szóló irányelvben, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelvben, az (EU) 2019/2161 irányelv által módosított, fogyasztók jogairól szóló irányelvben és az általános adatvédelmi rendeletben – meghatározott további tájékoztatási követelménynek;

3. A kereskedelmi közleményekre vonatkozó átláthatósági követelmények

- Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv felülvizsgált rendelkezéseinek meg kell erősíteniük a kereskedelmi tájékoztatásokra vonatkozó jelenlegi átláthatósági követelményeket azáltal, hogy meghatározzák a beépített és az alapértelmezett átláthatóság elvét;
- Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 6. és 7. cikkére építve a javasolandó intézkedéseknek új keretet kell létrehozniuk a platformok és a fogyasztók közötti kapcsolatok számára az online reklámokra, a viselkedés digitális úton történő befolyásolására, a mikrotargetálásra, a reklámcélú ajánlórendszerekre és a kedvezményes bánásmódra vonatkozó átláthatósági rendelkezések tekintetében; ezen intézkedéseknek:
 - magukban kell foglalniuk azt a kötelezettséget, hogy a hatékony ellenőrzés és irányítás lehetővé tétele érdekében egyértelműen meghatározott típusú információkat kell közzétenni az online hirdetésekről, például a hirdető személyazonosságára, valamint a szolgáltatók által kapott közvetlen és közvetett kifizetésekre vagy bármely más javadalmazásra vonatkozó információkat; amelyek alapján a fogyasztóknak és a hatóságoknak tudniuk kell azonosítani, hogy kit kell felelősségre vonni például hamis vagy félrevezető reklám esetén; az intézkedéseknek hozzá kell járulniuk továbbá annak biztosításához, hogy jogellenes tevékenységeket ne lehessen reklámtevékenységekkel finanszírozni;
 - egyértelmű különbséget kell tenniük a kereskedelmi és a politikai online hirdetések között, valamint biztosítaniuk kell a célcsoportok profilalkotására és a reklámkampányok optimalizálására vonatkozó kritériumok átláthatóságát; lehetővé kell tenniük a fogyasztók számára, hogy alapértelmezett lehetőségként ne kövessék őket vagy ne célazzák meg őket (mikrotargetálás útján sem), valamint a viselkedésre vonatkozó adatok reklámcélú felhasználása mellett dönthessenek, valamint a politikai reklámozás és reklámok lehetősége mellett dönthessenek;
 - hozzáférést kell biztosítaniuk a fogyasztók részére a dinamikus marketingprofiljukhoz, hogy értesüljenek arról, hogy követik-e őket és milyen célból, hogy az általuk kapott információ reklámcélú-e, és biztosítaniuk kell számukra a jogaikat aláásó határozatok megtámadásához való jogot;
 - biztosítaniuk kell, hogy világos, tömör és érthető módon azonosítsák a fizetett hirdetéseket és a keresési eredmények rangsorában történő fizetett elhelyezést, összhangban az (EU) 2019/2161 irányelv által módosított 2005/29/EK irányelvvel;
 - biztosítaniuk kell a megkülönböztetésmentesség elvének és a minimális diverzifikációs követelményeknek való megfelelést, valamint azonosítaniuk kell az agresszív reklámnak minősülő gyakorlatokat a fogyasztóbarát mesterségesintelligencia-technológiák ösztönzése mellett;

- be kell vezetniük a célzott reklámozás és reklámoptimalizálás céljára használt algoritmusokkal kapcsolatos elszámoltathatósági és méltányossági kritériumokat, és lehetővé kell tenniük, hogy az illetékes hatóságok külső szabályozási ellenőrzéseket végezzenek, valamint ellenőrizni lehessen az algoritmikus tervezéssel kapcsolatos, egyénekre vonatkozó információkat is magukban foglaló döntéseket anélkül, hogy fennállna a felhasználók magánéletének és üzleti titkainak megsértése;
- hozzáférést kell biztosítaniuk a reklámszolgáltatásra vonatkozó adatokhoz és a hirdető kitétségére vonatkozó információkhoz a reklámok elhelyezésének helye és ideje, valamint a fizetett és a nem fizetett reklámok teljesítménye tekintetében;

4. Mesterséges intelligencia és gépi tanulás

A felülvizsgált rendelkezéseknek az alábbi elveket kell követniük a mesterséges intelligencián alapuló, vagy automatizált döntéshozatali eszközt vagy gépi tanulási eszközt használó, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtása tekintetében az alábbiak révén:

- annak biztosítása, hogy a fogyasztóknak joguk legyen tájékoztatást kapni abban az esetben, ha a szolgáltatás mesterséges intelligencián alapul, vagy automatizált döntéshozatali, gépi tanulási, vagy automatizált tartalomfelismerő eszközt használ, valamint joguk legyen ahhoz, hogy velük kapcsolatban ne hozzanak kizárólag automatizált feldolgozáson alapuló döntést, és hogy lehetőségük legyen a mesterséges intelligencián alapuló személyre szabási funkció használatának megtagadására, korlátozására vagy személyre szabására, különös tekintettel a szolgáltatások rangsorolására;
- átfogó szabályok meghatározása az algoritmusok és adatsorok megkülönböztetésmentességére és átláthatóságára vonatkozóan;
- annak biztosítása, hogy az algoritmusok megmagyarázhatók legyenek az illetékes hatóságok számára, amelyek ellenőrizhetik az algoritmikus elfogultság fennállásával kapcsolatos megalapozott feltételezés esetén ellenőrzést végezhetnek;
- az algoritmusok illetékes hatóságok általi eseti felügyeletének és rendszeres kockázatértékelésének, valamint a döntéshozatal emberi ellenőrzésének biztosítása a magasabb szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében; e követelményeknek összhangban kell lenniük a meglévő szabályokban, például az (EU) 2018/958 irányelvben⁴ (a továbbiakban: az arányossági tesztről szóló irányelv) meghatározott emberi ellenőrzési mechanizmusokkal és az automatizálási szolgáltatásokra vonatkozó kockázatértékelési kötelezettségekkel, és nem jelenthetik a szolgáltatások szabad áramlásának indokolatlan vagy aránytalan korlátozását;
- egyértelmű elszámoltathatósági, felelősségi és jogorvoslati mechanizmusok kialakítása a mesterségesintelligencia-alkalmazások, automatizált döntéshozatali és gépi tanulási eszközök használatából eredő potenciális károk kezelésére;

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2018. június 28-i (EU) 2018/958 irányelve a szakmák új szabályozásának elfogadását megelőző arányossági tesztről, *HL L 173.*, 2018.7.9., 25. o.

- a beépített és alapértelmezett biztonság és védelem elvének megteremtése, valamint hatékony és eredményes jogok és eljárások meghatározása a mesterséges intelligencia fejlesztői számára azokban az esetekben, amikor az algoritmusok érzékeny döntéseket hoznak az egyénekről, továbbá a közelgő technológiai fejlesztések hatásának megfelelő kezelése és kiaknázása;
- a titoktartással, a felhasználók magánéletével és az üzleti titkokkal való összhang biztosítása;
- annak biztosítása, hogy amennyiben a munkahelyen bevezetett mesterségesintelligencia-technológiák közvetlen hatást gyakorolnak a digitális szolgáltatásokat igénybe vevő munkavállalók foglalkoztatási feltételeire, a munkavállalók számára átfogó tájékoztatást kell nyújtani;

5. Penalties

az e rendelkezéseknek való megfelelést hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal kell megerősíteni, ideértve arányos bírságok kiszabását is.

V. A JOGELLENES ONLINE TARTALMAK ELLENI KÜZDELEMMEL KAPCSOLATOS INTÉZKEDÉSEK

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak egyértelműnek kell lennie és iránymutatást kell biztosítania arra vonatkozóan, hogy az online közvetítőknek hogyan kell kezelniük a jogellenes online tartalmakat. Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv felülvizsgált szabályainak:

- egyértelművé kell tenniük, hogy a jogellenes tartalom eltávolítása vagy hozzáférhetetlenné tétele nem érintheti a felhasználók és fogyasztók alapvető jogait és jogos érdekeit, és hogy a jogszerű tartalomnak online kell maradnia;
- javítaniuk kell a jogi keretet, figyelembe véve az online közvetítők és az internet központi szerepét a nyilvános vita elősegítésében, valamint a tények, vélemények és ötletek szabad terjesztésében;
- meg kell őrizniük azt az alapvető jogi elvet, hogy az online közvetítők nem vonhatók közvetlen felelősségre felhasználók cselekedeteiért, és hogy az online közvetítők tisztességes, hozzáférhető, megkülönböztetésmentes és átlátható szolgáltatási feltételek mellett folytathassák a tartalmak moderálását;
- egyértelművé kell tenniük, hogy az online közvetítők a felhasználók által feltöltött tartalom jogszerűségére vonatkozó döntésének átmenetinek kell lennie, és az online közvetítők azért nem vonhatók felelősségre, mivel végső soron csak bíróság döntheti el, mi számít jogellenes tartalomnak;
- biztosítaniuk kell, hogy ez ne érintse a tagállamok annak eldöntésére való képességét, hogy mely tartalom jogellenes a nemzeti jog értelmében;
- biztosítaniuk kell, hogy az online közvetítők által elfogadandó intézkedések arányosak, hatékonyak és megfelelőek legyenek a jogellenes online tartalom hatékony kezelése

érdekében;

- a szolgáltatók által alkalmazandó intézkedések mértékét a jogsértés súlyosságához kell igazítaniuk;
- biztosítaniuk kell, hogy a jogellenes tartalmakhoz való hozzáférés letiltása és azok eltávolítása ne követelje meg az egyébként jogszerű teljes platformhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés letiltását;
- új átláthatóságot és független felügyeletet kell bevezetniük a jogellenes online tartalmak eltávolításával kapcsolatos moderálási eljárások és eszközök tekintetében; e rendszereket és eljárásokat az átláthatóságra és elszámoltathatóságra vonatkozó szilárd biztosítékainak kell kísérniük, és azoknak az illetékes hatóságok által végzett ellenőrzések és vizsgálatok céljára rendelkezésre kell állniuk.

1. Bejelentési-cselekvési mechanizmus

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak harmonizált és jogilag végrehajtható bejelentési-cselekvési rendszert kell létrehoznia, amely a bejelentési-cselekvési eljárás egyes lépéseire vonatkozó egyértelmű folyamatokon és pontos időkereteken alapul. A bejelentési-cselekvési rendszernek:

- a jogellenes online tartalmakra és magatartásra kell vonatkoznia;
- meg kell különböztetnie a különböző típusú szolgáltatókat, ágazatokat és/vagy jogellenes tartalmakat, valamint a jogsértés súlyosságát;
- könnyen hozzáférhető, megbízható és felhasználóbarát, a tartalom típusához szabott eljárásokat kell kialakítania;
- lehetővé kell tennie a felhasználók számára, hogy a potenciálisan jogellenes online tartalmakról vagy magatartásokról elektronikus úton könnyen értesítsék az online közvetítőket;
- érthető módon tisztáznia kell az olyan létező fogalmakat és folyamatokat, mint a „gyors fellépés”, a „tényleges tudatosság és ismeret”, a „célzott fellépések”, a „bejelentések formátuma” és a „bejelentések érvényessége”;
- garantálnia kell, hogy a bejelentések automatikusan ne keletkeztessenek jogi felelősséget, és ne írjanak elő eltávolítási kötelezettséget bizonyos tartalmakra vagy a jogszerűség értékelésére vonatkozóan;
- elő kell írnia a bejelentések kellő pontosságát és alátámasztottságát, hogy az átvevő szolgáltató tájékozottságon alapuló és gondos döntést hozhasson a bejelentésre való reakciót illetően, és meg kell határoznia az annak biztosításához szükséges követelményeket, hogy a bejelentések a jogellenes tartalmak gyors eltávolításához szükséges minden információt tartalmazzanak;
- a bejelentéseknek tartalmazniuk kell a szóban forgó, állítólagosan jogellenes tartalom

helyét (szükség esetén URL és időbélyegző), a feltételezett jogsértés elkövetésének időpontját, a kérés indokolását, beleértve annak magyarázatát, hogy a bejelentő miért tekinti a tartalmat jogellenesnek, valamint szükség esetén és a tartalom típusától függően a kérést alátámasztó további bizonyítékokat és a benyújtott információk pontosságával kapcsolatos jóhiszeműségről szóló nyilatkozatot;

- a bejelentők számára lehetővé kell tenni, hogy elérhetőségeiket feltüntessék a bejelentésben, azonban nem kötelezhetők erre; amennyiben úgy döntenek, biztosítani kell a névtelenségüket a tartalomszolgáltató vonatkozásában; elérhetőségi adatok hiányában felhasználható az IP-cím vagy azzal egyenértékű más eszköz; a névtelen bejelentések nem engedélyezhetők személyiségi jog vagy szellemi alkotáshoz fűződő jog megsértésével kapcsolatban;
- biztosítékokat kell létrehozni azon felhasználók visszaélészerű magatartásának megakadályozására, akik rendszeresen, ismétlődően és rosszhiszeműen nyújtanak be jogellenes vagy visszaélészerű bejelentéseket;
- köteleznie kell az online közvetítőket arra, hogy ellenőrizzék a bejelentett tartalmat, és indokolással ellátott határozattal, időben válaszoljanak a bejelentőnek és a tartalom feltöltőjének; e válaszadási követelmény körébe tartozik a döntést alátámasztó indoklás, a döntés meghozatalának módja, hogy a döntést ember vagy automatizált döntéshozó hozta-e, és hogy a döntéssel szemben bármelyik fél fellebbezhet-e a közvetítőnél, a bíróságon vagy egyéb jogszervezetnél;
- tájékoztatást és jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani a határozat ellenbejelentés útján történő megtámadására még abban az esetben is, ha a tartalmat automatizált megoldásokkal eltávolították, kivéve, ha az ellenbejelentés sérti a bűnüldöző hatóságok által folytatott nyomozás érdekeit;
- garantálnia kell, hogy az online közvetítőétől eltérő tagállamban kiadott bírósági végzés nem kezelhető a bejelentési-cselekvési rendszer keretében.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály szerinti bejelentési-cselekvési rendszer kizárólag a jogellenes tartalmak tekintetében kötelező. Ez azonban nem akadályozhatja az online közvetítőket abban, hogy más tartalmaknál hasonló bejelentési-cselekvési rendszert alkalmazzanak.

2. Bíróságon kívüli vitarendezés a bejelentési-cselekvési mechanizmusokkal kapcsolatban

- Az online közvetítő arra vonatkozó döntésének, hogy fellépjen-e valamely jogellenesnek minősített tartalommal kapcsolatban, egyértelmű indokolást kell tartalmaznia az adott tartalommal kapcsolatban tett lépésekről. A bejelentőnek visszaigazolást kell kapnia a kézhezvételtől, és tájékoztatni kell a bejelentés nyomon követéséről is;
- A jogellenesként megjelölt tartalom nyújtóját haladéktalanul tájékoztatni kell a bejelentésről, valamint – adott esetben – a tartalom eltávolítására, felfüggesztésére vagy hozzáférhetetlenné tételére vonatkozó indokokról és döntésekről; minden felet megfelelően tájékoztatni kell a határozat megtámadására rendelkezésre álló jogi lehetőségekről és mechanizmusokról;

- minden érdekelt fél számára biztosítani kell a jogot, hogy – egyértelmű előírásoknak megfelelő és magyarázattal ellátott – ellenbejelentés útján megtámadja a határozatot; az érdekelt feleknek biztosítani kell a bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusok igénybevételeének lehetőségét is;
- a felhasználónak a tartalom eltávolítására vonatkozó döntés meghozatala előtti értesítéshez és ellenbejelentés tételéhez való jogát csak akkor lehet korlátozni vagy mellőzni, ha:
 - (a) az online közvetítőkre a nemzeti jog alapján olyan követelmény vonatkozik, amely szerint az online közvetítői szolgáltatásoknak olyan módon fel kell hagyniuk az online közvetítői szolgáltatások egy adott felhasználónak olyan módon való biztosításával, amely nem teszi lehetővé az adott bejelentési-cselekvési mechanizmus tiszteletben tartását; or,
 - (b) az értesítés vagy ellenbejelentés folyamatban lévő bűnügyi nyomozást akadályozna, amelynek során fenn tartalomhoz való hozzáférés felfüggesztésére vagy megszüntetésére vonatkozó határozatot titokban kell tartani.
- Felül kell vizsgálni az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 17. cikkének szabályait annak biztosítása érdekében, hogy független, bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusok álljanak a felhasználók rendelkezésére az általuk feltöltött művekhez vagy egyéb anyagokhoz való hozzáférés letiltásával vagy azok eltávolításával kapcsolatos viták esetén;
- a bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusnak meg kell felelnie bizonyos normáknak, különösen a tisztességes eljárás, a függetlenség, a pártatlanság, az átláthatóság és a hatékonyság tekintetében; e mechanizmusoknak lehetővé kell tenniük a viták pártatlan módon történő rendezését, és nem foszthatják meg a felhasználót a nemzeti jog értelmében őt megillető jogi védelemtől, a felhasználók hatékony bírósági jogorvoslat igénybevételeéhez való jogának sérelme nélkül;
- ha a jogorvoslat és az ellenbejelentés során megállapítják, hogy a bejelentett tevékenység vagy információ nem jogellenes, az online közvetítőnek indokolatlan késedelem nélkül helyre kell állítania az eltávolított vagy felfüggesztett tartalmat, vagy lehetővé kell tennie a felhasználó számára annak újbóli feltöltését;
- Bejelentés tételekor, vitatásakor vagy kézhezvételekor valamennyi érdekelt felet tájékoztatni kell mind az alternatív vitarendezési mechanizmus igénybevételeének lehetőségéről, mind az illetékes nemzeti bírósághoz való fordulás jogáról;
- A bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusok semmilyen módon nem érinthetik az érintett felek peres eljárás indításához való jogát.

3. A bejelentési-cselekvési mechanizmus átláthatósága

A bejelentési-cselekvési mechanizmusoknak átláthatónak és nyilvánosan hozzáférhetőnek kell lenniük; e célból az online közvetítőket kötelezni kell arra, hogy éves jelentéseket tegyenek közzé, amelyek szabványosított formában információkat nyújtanak a következőkről:

- a bejelentési-cselekvési mechanizmus keretében benyújtott bejelentések száma és az érintett tartalomtípusok;
- tartalomtípus szerinti átlagos válaszidő;
- téves eltávolítások száma;
- a bejelentést kibocsátó jogalanyok típusai (magánszemélyek, szervezetek, vállalatok, megbízható bejelentők stb.) és a bejelentéseik összesített száma;
- a tartalom jogellenességének jellegére vagy az eltávolítást megalapozó jogsértés típusára vonatkozó információk;
- az online közvetítők által kapott megtámadott határozatok száma, és azok elintézésének módja;
- a tárhelyet nyújtó közvetítő által alkalmazott moderálási modell és automatizált eszközök leírása, ideértve az alkalmazott logikára vonatkozó érdemi tájékoztatást;
- az általuk az ismétlődő szabálysértők vonatkozásában elfogadott intézkedések, hogy ezek hatásosak legyenek a rendszerszintű visszaélések kezelésében;

Az e jelentés közzétételére és a kívánt részletességére vonatkozó kötelezettségnek figyelembe kell vennie az online közvetítők működésének méretét vagy léptékét, valamint azt, hogy csupán korlátozott erőforrásokkal vagy szaktudással rendelkeznek-e. A mikrovállalkozásoknak és az induló vállalkozásoknak csak akkor kell aktualizálniuk ezt a jelentést, ha az egyik évről a másikra jelentős változások következnek be.

Az online közvetítőknek az eljárásaikról és az érdekelt felek általi beavatkozásra vonatkozó időkeretekről szóló tájékoztatást is közzé kell tenni, ideértve például a tartalom feltöltője számára az ellenbejelentés megtételére nyitva álló határidőt, azt az időt, amikor a közvetítő mindkét felet értesíti az eljárást eredményéről, valamint a döntéssel szembeni jogorvoslat különböző formáira vonatkozó határidőt.

4. Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 12., 13. és 14. cikke szerinti, „biztonságos kikötőkre” vonatkozó rendelkezések

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak meg kell őriznie és fenn kell tartania az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltatók (online közvetítők) felelőssége alóli, az elektronikus kereskedelemről szóló jelenlegi irányelv 12., 13. és 14. cikkében meghatározott jelenlegi korlátozott mentességeket.

5. Aktív és passzív tárhelyszolgáltatók

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak fenn kell tartania a semleges és passzív szerepet betöltő közvetítőkre vonatkozó eltéréseket, és az Európai Unió Bírósága vonatkozó ítélezési gyakorlatának kodifikálásával kezelnie kell az „aktív szerep” fogalmával kapcsolatos jogbiztonság hiányát. Egyértelművé kell tennie azt is, hogy a tartalom létrehozásával, a tartalom jogellenességéhez bizonyos mértékű hozzájárulással, vagy harmadik fél tartalmának – az átlagos felhasználók vagy fogyasztók megítélése szerint –

sajátként történő átdolgozásával a tárhelyszolgáltatók aktív szerepet játszanak.

Biztosítania kell, hogy az online közvetítők által a jogellenes tartalom kezelése érdekében hozott önkéntes intézkedések ne vezessenek ahhoz, hogy – kizárólag ezen intézkedések alapján – aktív szerepet töltsenek be. Az ilyen intézkedések bevezetését azonban megfelelő biztosítékoknak kell kísérniük, és a tartalom mérséklő gyakorlatoknak tisztességesnek, hozzáférhetőnek, megkülönböztetéstől mentesnek és átláthatónak kell lenniük.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak fenn kell tartania az olyan háttér- és infrastrukturális szolgáltatók felelősség alóli mentességeit, amelyek nem részes felei az online közvetítők és ügyfelek közötti szerződéses kapcsolatoknak, és amelyek csupán az online közvetítők vagy ügyfelek által hozott döntéseket hajtják végre.

6. Az általános nyomon követés tilalma – az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 15. cikke

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak fenn kell tartania az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 15. cikke szerinti általános nyomonkövetési kötelezettségre vonatkozó tilalmat. Az online közvetítők nem kötelezhetők általános nyomon követésre.

VI. ONLINE PIACTEREK

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak konkrét szabályokat kell javasolnia az online piacterek, a termékek és szolgáltatások fogyasztók részére történő online értékesítése, promóciója és nyújtása tekintetében.

Ezeknek az új szabályoknak:

- összhangban kell állniuk az általános termékbiztonságról szóló irányelv átdolgozásával és azt ki kell egészíteniük;
- alkalmazandónak kell lenniük minden olyan jogalany esetében, aki vagy amely szolgáltatást és/vagy terméket kínál vagy nyújt uniós fogyasztók számára, ideértve az Unión kívül letelepedett jogalanyokat is;
- meg kell különböztetniük az online piactereket más típusú szolgáltatóktól, ideértve az ugyanazon vállalati tevékenységen belüli egyéb kiegészítő közvetítői tevékenységeket is; ha egy vállalat valamely szolgáltatása a vonatkozó szempontok alapján piactérnek minősül, a szabályokat teljes mértékben alkalmazni kell az üzleti tevékenység adott része vonatkozásában, tekintet nélkül az érintett vállalat belső szervezeti felépítésére;
- biztosítaniuk kell, hogy az online piacterek tegyék egyértelművé, hogy a termékeket vagy szolgáltatásokat melyik országban értékesítik vagy nyújtják, függetlenül attól, hogy azokat az érintett piactér, harmadik fél vagy az Unión belül vagy kívül letelepedett eladó nyújtja vagy értékesíti;
- biztosítaniuk kell, hogy az online piacterek gyorsan távolítsanak el az eladók által közzétett minden ismert félrevezető információt, beleértve az eladóktól származó félrevezető hallgatólágos garanciákat és nyilatkozatokat is;
- biztosítaniuk kell, hogy a szakmai szolgáltatásokat kínáló online piacterek feltüntessék,

hogy egy szakma a 2005/36/EK irányelv értelmében szabályozottnak minősül-e, annak érdekében, hogy a fogyasztók megalapozott döntést hozhassanak, és szükség esetén az illetékes hatósággal ellenőrizhessék, hogy a szakember megfelel-e egy adott szakmai képesítés követelményeinek;

- biztosítaniuk kell, hogy az online piacterek átláthatóak és elszámoltathatóak legyenek, és működjenek együtt a tagállamok illetékes hatóságaival annak érdekében, hogy azonosítsák azokat a területeket, ahol fennáll a veszélyes termékek komoly kockázata, és azonnal értesítsék őket, amint a platformjukon ilyen termékekről szereznek tudomást;
- biztosítaniuk kell, hogy az online piacterek konzultáljanak a nem élelmiszer jellegű termékek Európai Unió Gyors Tájékoztatási Rendszerével (RAPEX), véletlenszerű ellenőrzéseket végezzenek a visszahívott és veszélyes termékekkel kapcsolatban, és lehetőség szerint tegyenek megfelelő intézkedéseket az érintett termékek tekintetében;
- biztosítaniuk kell, hogy miután egy terméket az Unió gyors tájékoztatási rendszerei, a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok, a vámhatóságok vagy a fogyasztóvédelmi hatóságok nem biztonságosnak és/vagy hamisítványnak minősítettek, azt kötelező legyen a piactérről haladéktalanul, de legkésőbb az értesítést követő két munkanapon belül eltávolítani;
- biztosítaniuk kell, hogy az online platformok tájékoztassák a fogyasztókat, amint az általuk megvásárolt terméket eltávolítják a platformjukról az uniós termékbiztonsági és fogyasztóvédelmi előírások be nem tartásáról szóló értesítést követően; tájékoztatniuk kell továbbá a fogyasztókat minden biztonsági kérdéstről és minden, a visszahívások hatékony végrehajtásának biztosításához szükséges intézkedésről;
- biztosítaniuk kell, hogy az online piacterek – a platformok és az üzleti felhasználók közötti kapcsolatokról szóló rendelettel összhangban – a hatóságokkal együttműködve intézkedéseket vezessenek be a veszélyes termékeket kínáló visszaeső jogsértőkkel szemben, és olyan intézkedéseket fogadjanak el, amelyek célja a már eltávolított veszélyes termékek újbóli megjelenésének megakadályozása;
- figyelembe kell venniük annak lehetőségét, hogy a harmadik országokban bejegyzett szolgáltatókat uniós fióktelep létrehozására vagy uniós jogi képviselő állítására kötelezzék, aki felelőssé tehető az európai fogyasztóknak értékesített termékekért és szolgáltatásokért, amelyek nem felelnek meg az uniós biztonsági szabályoknak;
- foglalkozzanak az online piacterek fogyasztói károkkal és azzal kapcsolatban viselt felelősségével, ha a jogellenes termékekről való tényleges tudomásszerzést követően nem hoztak megfelelő intézkedéseket a jogellenes termékek eltávolítására;
- foglalkozniuk kell az online piacterek akkor felmerülő felelősségével, ha az adott platformok meghatározó befolyással rendelkeznek a szállítók és a gazdasági ügyletek olyan alapvető elemei felett, mint a fizetési eszközök, az árak, az alapértelmezett szerződési feltételek vagy az uniós piacon az áruk fogyasztók számára történő értékesítésének megkönnyítését célzó magatartás, és nincs olyan, az Unióban letelepedett gyártó, importőr vagy forgalmazó, aki vagy amely felelősségre vonható lenne;
- foglalkozniuk kell az online piacterek akkor felmerülő felelősségével, ha az online piactér nem tájékoztatta a fogyasztót arról, hogy az áruk vagy szolgáltatások tényleges szállítója

vagy nyújtója harmadik fél, és így a piac szerződés alapján felelősséggel tartozik a fogyasztó felé; a felelősséget abban az esetben is figyelembe kell venni, ha a piactér tudatosan félrevezető információt nyújt;

- biztosítaniuk kell, hogy az online piactereknek joguk legyen jogorvoslással élni a vétkes beszállítóval vagy gyártóval szemben;
- foglalkozniuk kell az egyes e-kereskedelmi kiskereskedők és a Bizottság azon kötelezettségvállalásának kiterjesztésével, hogy a „termékbiztonsági vállalás” és a „hamis termékek interneten való értékesítéséről szóló egyetértési megállapodás” elnevezésű önkéntes kötelezettségvállalási rendszerek keretében gyorsabban kivonják a veszélyes vagy hamis termékeket az értékesítésből, és jelezniük kell, hogy e kötelezettségvállalások közül melyek válhatnak kötelezővé.

VII. A RENDSZERSZINTŰ SZEREPLŐK ELŐZETES SZABÁLYOZÁSA

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak új és különálló eszközre irányuló javaslatot kell tennie annak biztosítására, hogy az egyes online platformok rendszerszintű szerepe ne veszélyeztesse a belső piacot azáltal, hogy tisztességtelenül kizárja az innovatív új belépőket, köztük a kkv-kat, vállalkozókat és induló innovatív vállalkozásokat, csökkentve ezzel a fogyasztók választási lehetőségeit;

E célból a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak különösen:

- előzetes mechanizmust kell kialakítani a digitális világban működő „rendszerszintű szereplők” által okozott piaci hiányosságok megelőzésére (és nem pusztán orvoslására) a platformok és az üzleti felhasználók közötti kapcsolatokról szóló rendelet alapján; e mechanizmusnak lehetővé kell tennie a szabályozó hatóságok számára, hogy a piaci hiányosságok orvoslása érdekében a versenyjogi előírások megsértésének megállapítása nélkül korrekciós intézkedéseket írjanak elő a rendszerszintű szereplők számára;
- fel kell hatalmaznia a szabályozó hatóságokat arra, hogy arányos és jól meghatározott korrekciós intézkedéseket írjanak elő a „rendszerszintű szereplőként” azonosított vállalkozások számára a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban meghatározott kritériumok és azon pozitív és negatív intézkedések zárt listája alapján, amelyeknek e vállalkozásoknak meg kell felelniük és/vagy amelyek végzése számukra tiltott; hatásvizsgálatában a Bizottságnak alaposan elemeznie kell a piacon eddig megfigyelt különböző problémákat, mint például:
 - az interoperabilitás és megfelelő eszközök, adatok, szakértelem és a rendszerszintű szereplők által annak érdekében alkalmazott erőforrások hiánya, hogy lehetővé tegyék a fogyasztók számára a digitális platformok vagy az internetes ökoszisztémák közötti váltást vagy azok összekapcsolt használatát;
 - a rendszerszintű preferenciális megjelenítés, amely lehetővé teszi a rendszerszintű szereplők számára, hogy saját downstream szolgáltatásaik számára jobb láthatóságot biztosítsanak;
 - a piaci erő egyik piacról a környező piacokra való kiterjesztéséhez használt

adatsomagolás, a saját termékek és szolgáltatások előnyben részesítése és a fogyasztók foglyul ejtésére irányuló gyakorlatok folytatása;

– az a széles körben elterjedt gyakorlat, hogy a harmadik fél üzleti felhasználókat szerződéses kikötések előírása révén eltiltják attól, hogy a fogyasztókat saját honlapjukra irányítsák;

– a rendszerszintű szereplők által használt ajánlórendszerek átláthatóságának hiánya, beleértve az ilyen rendszerek működésére vonatkozó szabályokat és kritériumokat is;

- lehetővé kell tennie a rendszerszintű szereplők számára annak bizonyítását, hogy az adott magatartás indokolt;
- egyértelművé kell tennie, hogy bizonyos szabályozási korrekciós intézkedéseket be kell vezetni minden „rendszerszintű szereplő” tekintetében, így például az üzletvitelre és különösen az adatok gyűjtésére és felhasználására vonatkozó átláthatósági kötelezettségeket, valamint annak tilalmát, hogy a „rendszerszintű platformok” a fogyasztók szolgáltatóváltásának vagy a szolgáltatások különböző szolgáltatókon átívelő használatának megnehezítésére irányuló gyakorlatot folytassanak, vagy egyéb indokolatlan megkülönböztetést alkalmazzanak annak érdekében, hogy más vállalkozást kizárjanak vagy hátrányos helyzetbe hozzanak;
- lehetővé kell tennie a szabályozó hatóságok számára, hogy ideiglenes intézkedéseket hozzanak és pénzbírságokat szabjanak ki azokra a „rendszerszintű szereplőkre”, amelyek nem tartják tiszteletben a rájuk vonatkozó különböző szabályozási kötelezettségeket;
- fenn kell tartania Bizottság számára az annak végső eldöntéséhez való jogot, hogy az adott információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltató az előzetes mechanizmus feltételei alapján „rendszerszintű szereplőnek” minősül-e;
- lehetővé kell tennie a „rendszerszintű szereplők” felhasználói számára a tájékozódást, a kikapcsolást és azt, hogy képesek legyenek hatékonyan ellenőrizni és eldönteni, hogy milyen tartalmakat szeretnének látni; a felhasználókat megfelelően tájékoztatni kell továbbá arról, hogy miért ajánlják nekik az adott tartalmat;
- biztosítani kell az általános adatvédelmi rendeletben foglalt jogok, kötelezettségek és elvek tiszteletben tartását, beleértve az adatminimalizálást, a célhoz kötöttséget, a beépített és alapértelmezett adatvédelmet, és az adatkezelés jogalapját;
- biztosítani kell az interoperabilitás megfelelő szintjét annak előírásával, hogy a „rendszerszintű szereplők” osszák meg az annak érdekében alkalmazott megfelelő eszközöket, adatokat, szakértelmet és erőforrásokat, hogy korlátozzák a felhasználók és a fogyasztók bezáródásának és annak a kockázatát, hogy a felhasználókat mesterségesen és a digitális platformok vagy az internetes ökoszisztémák közötti váltás reális lehetősége vagy ösztönzése nélkül elkötelezzék egyetlen rendszerszintű szereplő mellett, a Bizottságnak pedig meg kell vizsgálnia a különböző technológiákat, nyílt szabványokat és protokollokat, beleértve egy olyan műszaki interfészt (alkalmazásprogramozási interfész) lehetőségét, amely lehetővé teszi az egymással versengő platformok felhasználói számára a rendszerszintű szereplőhöz való kapcsolódást és az azzal való információcserét; a rendszerszintű szereplők az interoperabilitási tevékenységek során harmadik felektől kapott adatokat nem használhatják fel kereskedelmi célokra az említett

tevékenységek lehetővé tételén kívül; az interoperabilitási kötelezettségek nem korlátozhatják, akadályozhatják vagy késleltethetik a közvetítőknek a sérülékenységek kijavítására irányuló képességét;

- biztosítania kell, hogy az új előzetes mechanizmus ne sértse a versenyszabályok alkalmazását, beleértve az önpreferenciára és az átfogó vertikális integrációra vonatkozó szabályokat is, valamint biztosítania kell, hogy mindkét szakpolitikai eszköz teljesen független legyen.

VIII. FELÜGYELET, EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS VÉGREHAJTÁS

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak javítania kell a meglévő szabályok felügyeletét és végrehajtását, valamint meg kell erősítenie a belső piaci záradékot mint a digitális egységes piac sarokkövét azáltal, hogy azt új, a tagállamok – különösen a szolgáltató székhelye szerinti ország hatóságai és a szolgáltatásnyújtás helye szerinti fogadó ország hatóságai – közötti információcsere, együttműködés, kölcsönös bizalom, és kérésre történő kölcsönös segítségnyújtás javítására irányuló együttműködési mechanizmussal egészíti ki.

A Bizottságnak alapos hatásvizsgálatot kell végeznie a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra vonatkozó rendelkezések alkalmazásához legmegfelelőbb felügyeleti és végrehajtási modell értékelése céljából, a szubszidiaritás és az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett.

Hatásvizsgálatában a Bizottságnak meg kell vizsgálnia a meglévő modelleket, például a fogyasztóvédelmi együttműködési hálózatot (CPC), az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportját (ERGA), az Európai Adatvédelmi Testületet (EDBP) és az Európai Versenyhatóságok Hálózatát (ECN), és fontolóra kell vennie egy hibrid felügyeleti rendszer bevezetését.

A nemzeti hatóságok hálózatával együttműködésben folytatott uniós koordináción alapuló hibrid felügyeleti rendszernek javítania kell a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály nyomon követését és alkalmazását, érvényre kell juttatnia a megfelelést, ideértve a szabályozási bírságok, egyéb szankciók és intézkedések végrehajtását is, és képesnek kell lennie a közvetítők és platformok ellenőrzésének elvégzésére. Szükség esetén a nemzeti hatóságok közötti, határokon átnyúló vitákat is rendeznie kell, összetett, határokon átnyúló kérdésekkel kell foglalkoznia, tanácsot és iránymutatást kell adnia, valamint uniós szintű kódexeket és határozatokat kell jóváhagynia, továbbá a nemzeti hatóságokkal együtt képesnek kell lennie arra, hogy kezdeményezéseket és vizsgálatokat indítson a határokon átnyúló kérdésekben. A tagállamok kötelezettségeinek végső felügyeletét a Bizottságnak kell ellátnia.

A Bizottságnak jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és a nemzeti hatóságokkal együtt nyilvános „platform-eredménytáblát” kell fenntartania, amely releváns információkat tartalmaz a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak való megfelelésről. A Bizottságnak elő kell segítenie és támogatnia kell egy európai kutatási adattár létrehozását és fenntartását annak érdekében, hogy megkönnyítse az adatok megosztását a közintézményekkel, a kutatókkal, a nem kormányzati szervezetekkel és az egyetemekkel kutatási célokból.

A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak új végrehajtási elemeket is be kell illesztenie az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 16. cikkébe az önszabályozás tekintetében.

INDOKOLÁS

Fontos elismerni az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv alapvető szerepét az elektronikus kereskedelem fellendítésében Európában. A 2000-ben elfogadott irányelv mára a digitális egységes piac sarokkövévé vált, amelynek – a gazdaság és a társadalom fokozódó digitalizációjára tekintettel – most a teljes belső piaci projekt alapját kell képeznie.

Az elmúlt 20 év folyamán azonban új gazdasági lehetőségek és kihívások jelentek meg. A meglévő bizonytalanságok és kihívások kezelése érdekében új szabályokat fogadtak el az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtására vonatkozóan. Számos új digitális szolgáltatás a meglévő uniós jogi kereten túl is fejlődött, annak ellenére, hogy a Bíróság kísérletet tett a meglévő joghézagok egy részének kitöltésére.

A digitális szolgáltatásokról szóló új jogszabálycsomag előterjesztésére vonatkozó bizottsági kötelezettségvállalással összefüggésben e jelentés célja, hogy iránymutatást nyújtson az Európai Parlament IMCO bizottsága számára az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv reformjával, valamint e reform kritikus elemeire és a digitális szolgáltatásokról szóló jövőbeli jogszabály lehetséges hatályára és tartalmára vonatkozó konkrét ajánlásokkal kapcsolatban, amelyeket a Bizottság a digitális stratégiáról szóló 2020. februári közleményében jelentett be.

Az előadó megkísérelt széles körű és átlátható konzultációt folytatni az érdekelt felekkel annak érdekében, hogy a jelentés valódi problémákkal foglalkozzon és csökkentse a felesleges, nem kívánt következményeket.

Az előadó javasolja az elektronikus kereskedelem alapelveinek – például a belső piaci záradéknak vagy, meghatározott feltételek esetén, bizonyos platformok jogellenes online tartalomért való felelősség alóli mentességének – fenntartását minden olyan esetben, amikor azok megváltoztatását nem támasztja alá elegendő bizonyíték.

Az online platformok növekvő jelentősége fényében és a szakértőkkel és érdekelt felekkel folytatott eszmecsere eredményeként az előadó megállapítja azonban, hogy magasabb szintű fogyasztóvédelmet kell biztosítani, és kezelni kell a digitális egységes piac széttöredezettségéből eredő kockázatokat.

Az előadó az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvre vonatkozó értékelése alapján néhány javítást javasol az irányelv tekintetében, és konkrét javaslatokat tesz a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály jövőbeli rendelkezéseire. Az ajánlásokat fő építőelemek köré rendezve mutatja be.

Általános elvek

Az előadó által javasolt megközelítés szerint a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak a digitális szolgáltatásokra jelenleg alkalmazandó szabályokra, nevezetesen az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvre és a platformok és az üzleti felhasználók közötti kapcsolatokról szóló rendeletre kell épülnie.

Az előadó úgy véli továbbá, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv fő elveit – például a belső piaci záradékot, a letelepedés szabadságát és a nyomon követésre vonatkozó általános kötelezettség előírásának tilalmát – ki kell egészíteni az „ami jogellenes offline, az

online is jogellenes” elvvel, valamint a fogyasztóvédelem és a felhasználók biztonságának elveivel.

Hatály

Az előadó javaslata szerint a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály hatályának ki kell terjednie minden digitális szolgáltatásra, és nem összpontosíthat kizárólag az online platformokra. A jogszabály hatályának ki kell terjednie a nem az EU-ban letelepedett, azonban uniós fogyasztók részére szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra is.

Fogalommeghatározások

Az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv hatályát meghatározó fogalommeghatározások **időtálló** és a különböző digitális üzleti modellekre alkalmazhatónak bizonyultak. Az új digitális szolgáltatások esetében azonban bizonyos fokú egyértelműségre van szükség, és az előadó javasolja az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv fogalommeghatározásainak pontosítását, valamint – szükség esetén – a meglévő hiányosságok pótlását célzó új elemek bevezetését.

Kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségek

Az előadó javaslata szerint a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak a kellő gondosságra vonatkozó egyértelmű átláthatósági és tájékoztatási kötelezettségeket kell bevezetnie. Az új elemeknek javítaniuk kell az általános tájékoztatási követelményeket, **tisztességes szerződési feltételeket és általános feltételeket kell bevezetniük, valamint meg kell erősíteniük a kereskedelmi közleményekre vonatkozó átláthatósági követelményeket.** Ezeket az intézkedéseket hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal kell megerősíteni.

Mesterséges intelligencia

Az előadó úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében megfelelően foglalkoznia kell a mesterséges intelligencián alapuló szolgáltatásokhoz kapcsolódó kérdésekkel, például az átláthatósággal, elszámoltathatósággal, kockázatértékeléssel és a felelősség kérdésével.

A jogellenes online tartalmak elleni küzdelem

Az előadó úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak egyértelműséget kell biztosítania és iránymutatást kell nyújtania a jogellenes online tartalmak kezelése tekintetében.

A jelenleg az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv hatálya alá tartozó digitális platformok felelőssége tekintetében alkalmazott **biztonságos kikötők** logikáját (12–14. cikk: egyszerű továbbítás, gyorsítótárolóban történő rögzítés, tárhelyszolgáltatás), valamint 15. cikkét – azok sikerére tekintettel – fenn kell tartani. A szabályok hatékonyságának javítása érdekében a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak meg kell határoznia a **bejelentési-cselekvési eljárás** átfogó, a bejelentések cseréje és értékelése tekintetében részletes rendelkezéseket tartalmazó keretrendszerét.

Az előadó támogatja ezt a megközelítést, és részletes ajánlásokat dolgozott ki a bejelentési-cselekvési eljárás egyes lépéseire kötődő jogokkal, kötelezettségekkel, folyamatokkal és határidőkkel kapcsolatban.

Az előadó úgy véli továbbá, hogy egy európai szinten összehangoltabb és a különböző tartalomtípusokat figyelembe vevő megközelítés hatékonyabbá teszi a jogellenes tartalmak elleni küzdelmet; e célból azt javasolja a Bizottságnak, hogy tisztázza az aktív és passzív tárhelyszolgáltató fogalmának eltérő alkalmazását és kritériumait.

Végül, de nem utolsósorban, az előadó úgy véli, hogy az alapvető jogokat hatékonyabban kell védeni azáltal, hogy számos biztosítékot vezetnek be a jogszerű tartalmak gyakori túlzott eltávolításával szemben; ideértve például a tartalom eltávolításával, feldolgozásával, a hibákkal, a szereplőkkel és az értesítésekkel kapcsolatos átláthatóságot, valamint annak a lehetőségnek a bevezetését, hogy az érintett felhasználók panaszainak megoldása érdekében bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmust vezessenek be.

Online piacterek

Az előadó úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálycsomag számos ponton javítható az online piacterek tekintetében, amelyek megkönnyíthetik a jogellenes és nem biztonságos, a termékbiztonságra vonatkozó uniós szabályoknak nem megfelelő, és a fogyasztók jogait kellőképpen nem garantáló termékek online értékesítését és forgalmazását.

A rendszerszintű platformok előzetes szabályozása

Az előadó véleménye szerint a Bizottságnak a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálycsomag keretében javaslatot kell tennie annak biztosítására, hogy az egyes online platformok rendszerszintű szerepe ne veszélyeztesse a belső piacot azáltal, hogy tisztességtelenül kizárja a piacra lépő innovatív szereplőket, köztük a kkv-kat. A jelentős hálózati hatást gyakorló, *de facto* „online kapuórként” működni képes nagy platformoknak különleges felelősséget kell viselniük.

Felügyelet és együttműködés

Az előadó szerint a digitális szolgáltatások határokon átnyúló jellege miatt a hatékony felügyelet és a tagállamok közötti együttműködés létfontosságú az új jogi keret megfelelő végrehajtásának biztosításához. E célból az előadó javasolja egy uniós koordináción alapuló hibrid felügyeleti rendszer létrehozását a nemzeti hatóságok hálózatával együttműködésben.

E megközelítés alkalmazásához egyfelől a felhasználók védelmét célzó fő szabályok harmonizációjára, másfelől a tagállamok e szabályok érvényesítéséért felelős illetékes hatóságai közötti együttműködésre és kölcsönös segítségnyújtásra van szükség.

4.9.2020

VÉLEMÉNY A KÖZLEKEDÉSI ÉS IDEGENFORGALMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság részére

a Bizottság részére a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra vonatkozó ajánlásokról: az egységes piac működésének javítása (2020/2018(INL))

A vélemény előadója: Josianne Cutajar

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 57. cikke

JAVASLATOK

A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság felkéri a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy:

- állásfoglalási indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:
- A. mivel az e-kereskedelemtől szóló irányelvben foglalt keretet a digitális gazdaság korát megelőzően alakították ki, és így nem tükrözi a közlekedési és az idegenforgalmi ágazatban a mai online szolgáltatások műszaki, gazdasági, munkaügyi és társadalmi valóságát; mivel a nemzeti és a helyi szabályozás tagállamonként eltérő, és az uniós szintű harmonizált megközelítés hiánya a piac széttöredezettségéhez vezetett;
- B. mivel a közlekedés és a turizmus területén működő online platformok teljes ökoszisztémájában korlátozott számú, kapuórként működő vállalat uralja a piacot, ami jelentős akadályokat állít a piacra való belépés útjába és elfojtja a versenyt, ezáltal pedig korlátozza a fogyasztók lehetőségeit;
- C. mivel a digitális platformok működése pozitív hatással volt a közlekedési és turisztikai szolgáltatások hozzáférhetőségére, valamint jelentős mértékben hozzájárult az intelligens közlekedési rendszerek technológiáinak fejlődéséhez, különösen az önvezető járművek területén;
- D. mivel a közlekedési és az idegenforgalmi ágazatban a fokozott digitalizáció számos pozitív hatással járt a megnövekedett választási szabadság, az erőforrások jobb felhasználása, valamint a fogyasztók és a vállalkozások közötti könnyebb kapcsolattartás formájában;
- E. mivel el kell ismerni a közlekedési ipar digitalizálásának további felgyorsítására szolgáló nagyszerű lehetőségeket, és mivel ennek fényében a jövőbeli szabályozást úgy kell kialakítani, hogy az elősegítse, és ne akadályozza a technológiai fejlődést, és ezzel

egy időben előmozdítsa az egyenlő feltételekkel megvalósuló versenyt;

- F. mivel az Unió még nem használja ki teljes egészében az átjárhatóság előnyeit, különösen a szabványosítás, a közbeszerzések és az illetékes nemzeti hatóságok közötti koordináció hiányosságai miatt;
 - G. mivel szükség van a jelentős informatikai infrastrukturális beruházások támogatására, hogy a jövőbeli európai prosperitást megteremtő digitális szolgáltatások biztosíthatók legyenek;
 - H. mivel a közlekedési ágazat területén működő digitális online platformok a munkaerőpiacot lehetőségek és kihívások elé is állítják, és jellemzően olyan rugalmasabb munkaerőre támaszkodnak, amelynek alkalmazási feltételei, képviselte és szociális védelme továbbra sem egyértelmű és egyes esetekben a helyzete hátrányos;
1. tudomásul veszi az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv elmúlt két évtizedben játszott fontos szerepét az európai digitális egységes piacon a közlekedési és turisztikai platformok fejlődésének elősegítésében;
 2. megjegyzi, hogy az Európai Bíróság gazdag ítélkezési gyakorlattal rendelkezik azzal kapcsolatban, hogy mire terjed ki az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásoknak az e-kereskedelemről szóló irányelvben szereplő fogalommeghatározása, különösen a közlekedési és a rövid távú bérleti szolgáltatások ágazatában működő online platformok tekintetében, ezért ennek az ítélkezési gyakorlatnak a figyelembe vételével frissített és egyértelmű meghatározásra van szükség;
 3. rámutat arra, hogy a közlekedés és a turizmus ágazatában az online platformokat a felhasználók széles körben üdvözölték, és tevékenységük újfajta fogyasztói magatartáshoz vezetett; megjegyzi hogy a platformok általi proaktív intézkedések ösztönzése az egyik módja annak, hogy nagyobb bizalmat, biztonságot és védelmet biztosítsanak a felhasználók számára; emlékeztet azonban arra, hogy az egyértelmű, átlátható és naprakész szabályok hiánya egyes esetekben a piac széttöredezettségéhez és bizonytalansághoz vezetett, ami esetleg káros lehet a vállalkozások számára és jelentős akadályt gördíthet további fejlődésük elé, különösen a piacra újonnan belépők esetében;
 4. felhívja a Bizottságot, hogy az alkalmazott üzleti modell figyelembe vételével tisztázza a közlekedési és az idegenforgalmi platformok felelősségét; kéri a Bizottságot, hogy állapítson meg egységes kötelezettséget a közlekedési és az idegenforgalmi platformok számára a szolgáltatók kilétének ellenőrzésére, valamint arra vonatkozóan, hogy a szolgáltatóktól a kínált szolgáltatás jogszerűségét és biztonságosságát igazoló jogosítványokat, engedélyeket és tanúsítványokat kérjenek, vezessék be a kellő gondosságra vonatkozó protokollok használatát annak biztosítására, hogy a szolgáltatók által nyújtott információk naprakészek, továbbá hozzanak intézkedéseket a jogellenes tartalmak ellen, hogy biztonságosabb környezetet és jogbiztonságot teremtsenek és tartsanak fenn a felhasználók és a hatóságok számára;
 5. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki az egész EU-ra kiterjedő alapelveket, amelyek a kínált digitális szolgáltatás típusát és az érintett szereplőket figyelembe véve pontosítják a bejelentési-cselekvési eljárásokat; kéri, hogy vezessenek be hatékony, visszatartó erejű és arányos szankcionálási mechanizmust arra az esetre, ha a platform

nem lép fel azt követően, hogy az illetékes hatóság értesítése révén ténylegesen tudomást szerzett a jogellenességről;

6. hangsúlyozza, hogy a vonatkozó uniós jogszabályok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében értékelni kell azon harmadik országbeli piacokat, amelyek hozzáférést biztosítanak az európai fogyasztók számára a termékekhez és szolgáltatásokhoz, amennyiben nincs az EU-ban letelepedett gyártó, importőr vagy forgalmazó;
7. emlékeztet annak fontosságára, hogy a meglévő uniós intézmények, ügynökségek és szervek hatékonyan hajtsák végre és érvényesítsék az online platformok piacát érintő szabályokat, többek között azzal a céllal, hogy megkönnyítsék az adatmegosztást, a fogyasztók számára jogorvoslatot biztosítsanak, valamint előmozdítsák az érdekelt felekkel folytatott párbeszédet; hangsúlyozza az online platformpiac fontosságát és sajátosságait a közlekedés és idegenforgalom területén, amelyek ebben a kérdésben ágazat-specifikus megközelítést és különös figyelmet igényelnek; kéri, hogy vizsgálják meg annak lehetőségét, hogy a meglévő kereteken belül egyetlen kapcsolattartó pontot hozzanak létre a turisztikai és közlekedési platformok számára;
8. kéri az EB-t, hogy a jogbiztonság Unió-szerte történő garantálása érdekében az esetleges derogációkra is kiterjedően egyértelműsítse, hogyan működik a származási ország elve;
9. arra kéri a Bizottságot, hogy szenteljen különös figyelmet a kkv-knek; javasolja, hogy a jövőbeli jogszabályok vegyék figyelembe az egységes piac szereplői között meglévő különbségeket; kéri továbbá, hogy csökkentsék a közlekedési és az idegenforgalmi ágazatban szolgáltatásokat nyújtó kkv-k szükségtelen adminisztratív terheit, és vegyék figyelembe, hogy sok kkv korlátozottan jut hozzá finanszírozási forrásokhoz; kiemeli az adatokhoz való fokozott hozzáférés szükségességét a közlekedési és az idegenforgalmi ágazatban működő kkv-k számára;
10. felhívja a figyelmet a közlekedési és az idegenforgalmi platformok más ágazatokhoz képest rendkívül sajátos jellegű tartalmára, amelynek bizonyos esetekben nemzeti szinten meghatározott, pontos kritériumoknak kell megfelelnie; ágazat-specifikus, uniós szinten összehangolt erőfeszítéseket szorgalmaz minden érdekelt fél bevonásával, hogy az együttműködés megkönnyítésének és az üzleti lehetőségek bővítésének céljával megállapodjanak az egységes piaci szabályokkal összhangban lévő azon kritériumokat illetően – például engedélyek, jogosítványok, vagy adott esetben a nyújtott szolgáltatás helyi vagy nemzeti regisztrációs száma –, amelyek ahhoz szükségesek, hogy egy platformon szolgáltatást kínáljanak; kiemeli az együttműködésen alapuló gazdasági platformok fontosságát a közlekedési és az idegenforgalmi ágazatban, ahol magánszemélyek és szakemberek egyaránt nyújtanak szolgáltatásokat; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ne rójanak aránytalan tájékoztatási kötelezettségeket és szükségtelen adminisztratív terheket semmilyen szolgáltatóra, különös tekintettel a magánszemélyek közötti szolgáltatást nyújtó szolgáltatókra és a kkv-kra;
11. felhívja a Bizottságot, hogy a rövid távú bérleti és mobilitási szolgáltatások piacán erősítse meg az érdekelt felek és a helyi hatóságok közötti kapcsolatot; úgy véli, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak arra kell törekednie, hogy jogbiztonságot és egyértelműséget biztosítson ezen a piacon azáltal, hogy olyan irányítási keretet hoz létre, amely formalizálja a rövid távú bérleti és mobilitási platformok és a nemzeti,

regionális és helyi hatóságok közötti együttműködést, és amelynek célja különösen a bevált gyakorlatok megosztása és ezáltal mindennapi tevékenységük megkönnyítése, valamint azáltal, hogy a rövid távú bérleti és mobilitási platformok tekintetében tájékoztatási kötelezettségeket állapít meg a szolgáltatóik felé a vonatkozó nemzeti, regionális és helyi jogszabályokkal kapcsolatban;

12. üdvözli ezzel összefüggésben, hogy a Bizottság 2020 márciusában megállapodást ért el a rövid távú bérleti ágazat egyes platformjaival az adatmegosztásról, és úgy véli, hogy ez lehetővé fogja tenni a helyi hatóságok számára a közösségi gazdaság fejlődésének jobb megértését, valamint lehetővé teszi a megbízható és folyamatos adatmegosztást, ezáltal támogatva a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalt; felhívja a Bizottságot, hogy az összes érdekelt féllel folytatott konzultációt követően tegyen további lépéseket a rövid távú bérleti online platformokra vonatkozó átfogóbb adatmegosztási keret létrehozása érdekében, és kötelezze a rendszerszintű platformokat arra, hogy adataikat ennek megfelelően osszák meg az Eurostattal és azon ország nemzeti statisztikai hivatalával, ahol a szolgáltatók az általános adatvédelmi rendelettel teljes összhangban működnek¹;
13. felhívja a figyelmet az adatokhoz való hozzáférés, az adatok hordozhatósága és az átlátható adatkormányzás fontosságára a platformgazdaság szempontjából; kiemeli, hogy az adatok létfontosságú szerepet játszanak a helyi önkormányzatok számára a közlekedési és az idegenforgalmi politikák végrehajtásában és fejlesztésében, valamint olyan új innovatív szolgáltatások létrehozásában, amelyek hozzájárulnak Európa versenyképességéhez; úgy véli, hogy egyes adatok stratégiai közjavak is, ezért üdvözli az európai adatstratégiáról szóló európai bizottsági közleményt, különösen a közös európai adatterek kialakítását az olyan stratégiai gazdasági ágazatokban, mint a közlekedés és a mobilitás; hangsúlyozza, hogy az adatok felhasználása és kezelése során tiszteletben kell tartani az adatvédelmi szabályokat;
14. felhívja a figyelmet az adatok fontosságára a technikai fejlődés támogatásában a közlekedési ipar esetében, a mesterséges intelligencia, az 5G és más releváns vezeték nélküli hálózati technológiák, valamint az összekapcsolt és automatizált mobilitás terén; felhívja a Bizottságot, hogy a magánélet védelmére és az adatvédelemre vonatkozó uniós jogszabályokkal teljes összhangban segítse elő a vállalati innovációt; úgy véli, hogy lehetővé kell tenni az adatok szabad áramlását a járművek és a szolgáltatók között, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a járművek adataihoz való versenyképes hozzáférést karbantartási és javítási célból, valamint az induló mobilitási vállalkozások számára;
15. megjegyzi, hogy az úgynevezett nyers adatok, azaz a felhasználás érdekében fel nem dolgozott adatok, amelyek nem személyes adatokat is tartalmazhatnak, fontos társadalmi célokat szolgálhatnak; felhívja a Bizottságot, hogy a kutatások és az interoperabilitási platformok közötti együttműködés céljából hozzon létre az adatvédelmi szabályokat teljes körűen tiszteletben tartó jogi keretet és ösztönző rendszert a nyers adatok magánszektorral, közintézményekkel és egyetemekkel való megosztására;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 1–88. o.).

16. hangsúlyozza az áru- és utasforgalom irányítása és szervezése, valamint az infrastruktúrák és az erőforrások hatékonyabb használata terén az adatcsere, a digitalizáció és a big data előmozdításának szükségességét a közlekedési és a logisztikai ágazatban használt platformokon a hatékonyságnövelés előmozdítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy uniós szinten hangolja össze ezeket a platformokat az ellátási láncok láthatóságának, a valós idejű forgalomirányításnak és a teherforgalomnak a javítása, valamint a TEN-T adminisztratív formáinak egyszerűsítése és csökkentése érdekében, különösen a határokon átnyúló szakaszokon; emlékeztet, hogy a hozzáférhetőség, az interoperabilitás, valamint a naprakész és valós idejű utazási és forgalmi adatok megosztása valamennyi közlekedési mód esetében fontos szerepet játszik az online kereslet és kínálat növekedésének az intelligens közlekedési rendszerekről szóló irányelvvel² összhangban történő elősegítésében; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a városi, regionális és távolsági szállítási szolgáltatások online multimodális piacának kialakulását gátló akadályokat;
17. felhívja a figyelmet a mobilitási szolgáltatási (MaaS) platformokban rejlő lehetőségekre az uniós mobilitás digitalizálásában, automatizálásában és dekarbonizációjában; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a kiegyensúlyozott MaaS rendszerek bevezetését a monopóliumok megelőzése és a vonatkozó jogszabályok és politikák végrehajtásának garantálása, valamint az ilyen rendszerek helyi önkormányzatok általi bizonyos fokú ellenőrzésének lehetővé tétele érdekében;
18. elismeri, hogy a digitális gazdaság, különösen a platformok, jelentős hatást gyakorolhatnak a régóta fennálló, szabályozott üzleti modellekre számos stratégiai ágazatban, például a közlekedés és a szálláshely-szolgáltatás és vendéglátás területén; hangsúlyozza ezért, hogy elő kell mozdítani az egyenlő versenyfeltételeket, különösen az innovátorok, a vállalkozások és az új piaci szereplők, köztük a kkv-k és az induló vállalkozások számára, valamint hogy a szereplők sokféleségének fenntartása, a jó versenykörnyezet biztosítása és a piaci óriásvállalatok dominanciájának korlátozása érdekében a platformok és az üzleti felhasználók közötti kapcsolatokról szóló rendeletre³ kell építkezni; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak sürgősen egyértelmű kritériumokat kell megállapítania és meg kell határoznia a „rendszerszintű platformok” fogalmát; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy továbbra is éberrel ügyeljenek arra, hogy elkerüljék monopóliumok kialakulását az utazási és idegenforgalmi platformok piacán azáltal, hogy nyomon követik az olyan visszaélészerű gyakorlatokat, mint a keresőprogramokon a visszaélészerű előnyben részesítés és önpozicionálás, amelyek tisztességtelen árképzéshez és elfogult vásárlói döntésekhez vezethetnek;
19. kiemeli, hogy a digitális gazdaság korszakát a munkahelyi biztonságnak és annak kell jellemeznie, hogy az önálló vállalkozók és a hagyományos foglalkoztatottak összehasonlítható munkafeltételekkel rendelkeznek; ösztönzi a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy értékeljék a nemzeti foglalkoztatási szabályok és az uniós munkajogi rendelkezések megfelelőségét;

² Az Európai Parlament és a Tanács 2010. július 7-i 2010/40/EU irányelve az intelligens közlekedési rendszereknek a közúti közlekedés területén történő kiépítésére, valamint a más közlekedési módokhoz való kapcsolódására vonatkozó keretről, EGT-vonatkozású szöveg (HL L 207., 2010.8.6., 1–13. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1150 rendelete (2019. június 20.) az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról (HL L 186., 2019. július 11., 57. o.).

20. rámutat, hogy a digitális platformok működése a közlekedés és az idegenforgalom területén pozitív szerepet játszott az új munkahelyek teremtésében, különösen a fiatalok és a képzetlen munkavállalók számára;
21. e tekintetben üdvözli az átlátható és kiszámítható munkafeltételekről szóló irányelvet⁴ és a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréséről szóló tanácsi ajánlást⁵; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a közösségi vívmányok végrehajtását ezen a területen; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament illetékes bizottsága „Tisztességes munkakörülmények, jogok és szociális védelem a platform-munkavállalók számára – A digitális fejlődéshez kapcsolódó új foglalkoztatási formák” címmel jelentést⁶ készít;
22. kéri olyan nemzetközi irányítási rendszer kialakítását, amely megköveteli, hogy a platformtulajdonosok tiszteletben tartsanak bizonyos minimális jogokat és biztosítsák a védelem minimális szintjét, illetve amely szabályozza az adatok felhasználását és az algoritmikus elszámoltathatóságot a munka világában; emlékeztet a munkavállalók valamennyi kategóriájának az EU Alapjogi Chartájában rögzített azon alapvető jogára, hogy érdekeik védelmében együttesen lépjenek fel;
23. hangsúlyozza, hogy az üzleti titkok védelme mellett átláthatóságra van szükség a közlekedési és az idegenforgalmi platformokon, különösen a szolgáltatást, az árképzést, a hirdetéseket és a digitális bizalomépítő mechanizmusokat, mint például értékeléseket és véleményeket érintő algoritmusok tekintetében; felszólít a meglévő fogyasztóvédelmi vívmányok végrehajtására és az európai normáknak való megfelelésre, valamint további és egyértelműbb szabályokat kér a személyre szabott árképzés, ajánlatok és rangsorolás mögött meghúzódó indokokkal kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozóan, különösen, ha ez automatikus döntéshozatali szoftveren keresztül történik; úgy véli, hogy a fogyasztóknak megfelelő tájékoztatást kell nyújtani, jogaikat pedig ténylegesen garantálni kell; úgy véli, hogy a felhasználók számára lehetővé kell tenni, hogy az automatizált döntésekből eredő esetleges hibák ellenőrzését és javítását kérjék, valamint hogy ezzel összefüggésben jogorvoslatért folyamodjanak;
24. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy mozdítsák elő az eszközök, alkalmazások, adattárak, szolgáltatások és hálózatok közötti interoperabilitást, amely szükséges a közlekedés és az idegenforgalom területén is használt információs és kommunikációs technológiák (IKT) alkalmazásában rejlő előnyök teljes kihasználásához;
25. kiemeli, hogy a közlekedés és az idegenforgalom területén működő online platformoknak az európai zöld megállapodással összhangban szolgáltatásaik révén elő kell mozdítaniuk a fenntarthatóságot; hangsúlyozza, hogy a digitalizáció fontos szerepet játszhat a közlekedési és az idegenforgalmi ágazat fenntarthatóságának növelésében, különösen a városi mobilitás terén, valamint az erőforrások hatékonyabb felhasználásában, a nem megfelelően kihasznált terek, továbbá az olyan térségek támogatásában, amelyek hagyományosan nem részesülnek az idegenforgalom

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1152 irányelve 2019. június 20.) az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről (HL L 186., 2019. július 11., 105–121. o.).

⁵ A Tanács ajánlása (2019. november 8.) a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréséről 2019/C 387/01 (HL C 387, 2019. november 15, 1–8. o.).

⁶ Tisztességes munkakörülmények, jogok és szociális védelem a platform-munkavállalók számára – A digitális fejlődéshez kapcsolódó új foglalkoztatási formák (2019/2186(INI))

előnyeiből; emlékeztet arra, hogy a jól tájékozott felhasználók a fenntartható közlekedés és idegenforgalom fontos mozgatórugói; felhívja az online platformokat, hogy ajánlataikba és szolgáltatási feltételeikbe építsenek be környezetbarát alternatívákat, továbbá felhívja az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat a közlekedés és idegenforgalom online platformjai számára, eszközöket és információkat biztosítva arra vonatkozóan, hogyan lehet ügyfeleknek és felhasználóiknak hatékonyabban tájékoztatást adni szolgáltatásaik környezeti hatásairól;

26. kiemeli, hogy a Covid19-világjárvány által kiváltott példátlan válság jelentősen megnövelte a digitális szolgáltatások iránti igényt, és ismét rávilágított, hogy szükség van az EU digitális szuverenitásának megerősítésére; üdvözli a Bizottság kezdeményezését a tagállami kapcsolattartó pontok hálózatának létrehozására és egy uniós szintű platform kialakítására, melyek célja a zöld folyosókon zajló forgalommal és a nemzeti közlekedési válaszfalakkal kapcsolatos információcsere megkönnyítése; hangsúlyozza, hogy továbbra is támogatni kell a zöld folyosókkal kapcsolatos együttműködést az uniós ellátási láncok zökkenőmentes működésének és az áruk uniós közlekedési hálózaton belüli mozgásának biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy a fellendülés szakaszában biztosítsa az uniós koordinációs platform hatékonyságát;
27. rámutat a Covid19-válságnak az Unió turisztikai ágazatára gyakorolt súlyos hatására; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy uniós platformot az idegenforgalmi ágazatban érdekelt valamennyi fél közötti adat- és információcsere céljából, hogy a helyreállítási szakaszban megkönnyítse a bevált gyakorlatok megosztását és előmozdítsa a fenntarthatóságot;

MELLÉKLET: AZON SZERVEZETEK VAGY SZEMÉLYEK JEGYZÉKE, AMELYEKTŐL, ILLETVE AKIKTŐL AZ ELŐADÓ ÉSZREVÉTELEKET KAPOTT

A következő felsorolás tisztán önkéntes alapon, az előadó kizárólagos felelősségi körében készült. Az előadó az alábbi szervezetektől vagy személyektől kapott észrevételeket a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottságnak a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság számára készült, „*A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály: az egységes piac működésének javítása*” című (2020/2018(INL)) véleménytervezetének elkészítése során:

Szervezet és/vagy személy
Európai Fogyasztók Szervezete
Airbnb
EU Travel Tech
UBER
Európai Szakszervezetek Szövetsége (ETUC)
Közúti Fuvarozók Nemzetközi Egyesülete (IRU)
Demokráciáért és Technológiáért Központ (Centre for Democracy and Technology)
European Holiday Home Association (EHHA)
DG MOVE
DG GROW
DG Connect
DG EMPL

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	2.9.2020
A zárószavazás eredménye	+ : 41 - : 1 0 : 5
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Magdalena Adamowicz, Andris Ameriks, José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Marco Campomenosi, Ciarán Cuffe, Johan Danielsson, Andor Deli, Karima Delli, Anna Deparnay-Grunenberg, Ismail Ertug, Gheorghe Falcă, Mario Furore, Søren Gade, Isabel García Muñoz, Jens Gieseke, Elsi Katainen, Kateřina Konečná, Elena Kountoura, Julie Lechanteux, Bogusław Liberadzki, Peter Lundgren, Benoît Lutgen, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Marian-Jean Marinescu, Tilly Metz, Giuseppe Milazzo, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Philippe Olivier, Rovana Plumb, Dominique Riquet, Dorien Rookmaker, Massimiliano Salini, Sven Schulze, Vera Tax, Barbara Thaler, István Ujhelyi, Petar Vitanov, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Lucia Vuolo, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Josianne Cutajar, Clare Daly, Angel Dzhambazki, Roman Haider

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

41	+
ECR	Angel Dzhambazki, Peter Lundgren, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
GUE/NGL	Clare Daly, Kateřina Konečná, Elena Kountoura
NI	Mario Furore
PPE	Magdalena Adamowicz, Gheorghe Falcă, Jens Gieseke, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Benoît Lutgen, Giuseppe Milazzo, Cláudia Monteiro de Aguiar, Massimiliano Salini, Sven Schulze, Barbara Thaler, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jörgen Warborn
Renew	José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Elsi Katainen, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Dominique Riquet
S&D	Andris Ameriks, Johan Danielsson, Josianne Cutajar, Isabel García Muñoz, Bogusław Liberadzki, Rovana Plumb, Vera Tax, István Ujhelyi, Petar Vitanov
Verts/ALE	Ciarán Cuffe, Jakop G. Dalunde, Karima Delli, Anna Deparnay-Grunenberg, Tilly Metz

1	-
NI	Dorien Rookmaker

5	0
ID	Marco Campomenosi, Roman Haider, Julie Lechanteux, Philippe Olivier, Lucia Vuolo

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

22.7.2020

VÉLEMÉNY A KULTURÁLIS ÉS OKTATÁSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság részére

a Bizottságnak szóló, digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra vonatkozó ajánlásokkal: a belső piac jobb működésének elősegítése (2020/2018(INL))

A vélemény előadója (*): Petra Kammerevert

(Kezdeményezés – az eljárási szabályzat 47. szabálya)

(*) Társbizottság (elj. szab., 57. cikk)

JAVASLATOK

A Kulturális és Oktatási Bizottság felkéri a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi módosításokat:

1. határozottan úgy véli, hogy a jelenlegi 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ jelentős sikert ért el az elektronikus kereskedelem fejlesztése terén, ugyanakkor javasolja a digitális szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok harmonizálását az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó vállalatok széles körének bevonása, valamint egyértelműbb, kötelező erejű szabályok és megfelelő felelősség előírása érdekében rájuk nézve;
2. Úgy véli, hogy egyértelműbb és lehetőség szerint egységesen alkalmazandó uniós szintű szabályokat és következetes szabályozási eljárásokat kell elfogadni a káros tartalom, a gyűlöletbeszéd és a féltretájékoztatás elleni küzdelem, valamint a kiskorúak védelme érdekében, továbbá az online reklámra, a mikrotargetálásra és a tisztességes e-kereskedelemre vonatkozó szabályokat kell elfogadni, ugyanakkor kéri, hogy a jogalkotó tegyen szigorú különbséget egyrészt a jogellenes tartalom, a büntetendő cselekmények és a jogellenesen megosztott tartalom, másrészt a káros tartalom, a gyűlöletbeszéd és a féltretájékoztatás között; mivel az egyes esetekben eltérő megközelítést és szabályokat kell alkalmazni;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”), (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.)

3. ebben az összefüggésben úgy véli, hogy a „gyűlöletbeszéd” olyan szóbeli vagy nem szóbeli kommunikáció, amely valamely személlyel, meghatározott társadalmi csoporttal vagy e csoport valamely tagjával szembeni ellenségeskedést foglal magában, leggyakrabban faji, bőrszín szerinti, vallási, származási vagy nemzeti vagy etnikai származáson, szexuális irányultságon, a nemi típusú erőszak védelmezésén, tagadásán, súlyosan jelentéktelen színben való feltüntetésén vagy az arra való felbujtáson alapul; hangsúlyozza, hogy ez az értelmezés magában foglalja az erőszakra vagy gyűlöletre való nyilvános uszítást is;
4. ebben az összefüggésben úgy véli, hogy a „megtévesztő tájékoztatás” a hamis, pontatlan vagy félrevezető információ minden olyan formáját jelenti, amelyet azzal a szándékkal készítenek, közölnek és terjesztenek, hogy a nyilvánosságot megtévezzék, valamint hogy a „propaganda” elsősorban olyan stratégiai kommunikációt jelent, amelynek célja a lakosság félrevezetése, továbbá a nyilvánosság azon jogának megsértése, hogy az információk és eszmék összes típusát kereshesse, azokhoz hozzájuthasson és közölhesse azokat;
5. hangsúlyozza, hogy minden új rendeletnek az átláthatóságra, az egyenlő bánásmódra, a biztonságra, az önrendelkezésre kell törekednie, és arra, hogy nőjön a végfelhasználóknak a számukra biztosított tartalmak ellenőrzésébe vetett bizalma; kéri a szolgáltatások magas fokú interoperabilitásának és az adatok hordozhatóságának megvalósítását, a magas szintű szerzői jogi és adatvédelmi normák, valamint az adatszuverenitás és az önrendelkezés fenntartása mellett;
6. emlékeztet arra, hogy a rendeleteket az alapvető jogok – különösen a véleménynyilvánításhoz, a tájékozódáshoz, a véleményalkotás és a média szabadságához, a szellemi tulajdonhoz való jog – védelme, a médiapluralizmus, a kulturális sokszínűség és az adatvédelem előmozdítása, valamint a sokszínű és tisztességes verseny és az európai alkotásokhoz való hozzáférés biztosítása szempontjából kell kialakítani;
7. alapvető fontosságúnak tartja a „jogos érdekekkel rendelkező harmadik felek” fogalmának egyértelmű meghatározását, valamint azt, hogy e harmadik felek hozzáférjenek az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó vállalatokra vonatkozó megbízható információkhoz; sajnálattal állapítja meg, hogy a 2000/31/EK irányelv 5. cikkében rögzített tájékoztatási követelmények nem kerültek hatékonyan érvényesítésre; a kis- és mikrovállalkozások versenyképességének sérelme nélkül kéri, hogy egyes online közvetítőket, mint például a doménnév-regisztrátorokat, a tárhelyszolgáltatókat vagy az online reklámok szolgáltatóit kötelezzék arra, hogy ellenőrizzék üzleti ügyfeleik személyazonosságát, azáltal, hogy az adatvédelmi jogszabályoknak megfelelően összehasonlítják a kereskedelmi felhasználók azonosító adatait a meglévő és rendelkezésre álló releváns adatbázisokkal az „ismerd meg az ügyfeledet (KYBC)” protokoll alapján, továbbá kéri, hogy legyenek jogosultak és kötelesek megtagadni vagy megszüntetni szolgáltatásaikat, amennyiben az illetékes hatóságok szerint az üzleti ügyfél személyazonossága hamis vagy súlyosan félrevezető; úgy véli, hogy a fenti KYBC-protokollt az üzleti ügyfelekre kellene alkalmazni, és az nem érintené az egyéni felhasználók személyes adatait;
8. ismételten hangsúlyozza a véleménynyilvánítás szabadsága, a tájékozódás és véleményalkotás szabadsága és a sajtószabadság garantálásának fontosságát; tekintettel

a független újságírás védelmének fontosságára a digitális szolgáltatásokról szóló törvény keretében, határozottan ellenzi e tekintetben a jogszerű közzétételt követően a jogszerű tartalom további értékelését, kivéve, ha ezt az a tény indokolja, hogy az adott – bár jogszerű – tartalom komoly aggályokat vet fel az általa okozott jelentős kárt illetően; ilyen esetekben sürgeti, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltató fellépése bírósági végzésen alapuljon; rámutat arra, hogy az (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelv² hatályának az audiovizuális tartalmak terjesztése tekintetében a videomegosztó platformok szolgáltatóira és a közösségi hálózatokra való kiterjesztése – amennyiben haladéktalanul átültetik őket a nemzeti jogba – jelentős mértékben hozzájárulhat a káros tartalom, a félretájékoztatás és a gyűlöletbeszéd visszaszorításához;

9. konkrétabb és – amennyire lehetséges – egységesen alkalmazandó átláthatósági szabályokat kér, mivel a közösségi hálózatokon található tartalmak eltávolítása, hátrасorolása és rangsorolása csökkenti a jogellenes online tartalmak fokozott terjedését, valamint a káros tartalmak, a gyűlöletbeszéd és a félretájékoztatás ellen hat;
10. kéri az adatalapú kereskedelmi reklámozás és a mikrotargetálás szabályozását és szigorú átláthatósági szabályok alkalmazását rájuk; kéri a fizetett politikai hirdetések internetes címkézésének kötelezővé tételét annak érdekében, hogy a végfelhasználó könnyen felismerje őket; hangsúlyozza, hogy a fizetett online politikai hirdetéseknek átláthatóknak kell lenniük, hogy a végfelhasználó láthassa, ki fizette az adott tartalmat;
11. elismeri, hogy a dezinformáció visszaszorítását célzó gyakorlati kódex hozzájárult a platformokkal és a szabályozó szervekkel folytatott párbeszéd megszervezéséhez; javasolja, hogy az online platformok alkalmazzanak hatékony és megfelelő biztosítékokat, különösen annak érdekében, hogy gondosan, arányosan és minden megkülönböztetéstől mentesen járjanak el, valamint hogy megakadályozzák a nem illegális tartalmak nem szándékos eltávolítását; javasolja, hogy egy „a demokráciáról szóló cselekvési terv” keretében értékeljék a kiskorúak védelmére, valamint a káros tartalom, a gyűlöletbeszéd és a félretájékoztatás elleni küzdelemre vonatkozó meglévő jogi keretet és annak tényleges végrehajtását; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a társ- és önszabályozás hatékony alkalmazását, valamint a bevált gyakorlatok uniós szintű cseréjét, valamint azt, hogy a fenti tervnek magában kell foglalnia a tényellenőrzőkkel és kutatókkal való együttműködést; úgy véli, hogy a káros tartalmak, a gyűlöletbeszéd és a félretájékoztatás elleni fellépés legjobb módja a polgároknak a média- és digitális jártasság megszerzéséhez és a kritikus gondolkodás elsajátításához nyújtott segítség, valamint a hivatásos újságírás és a minőségi média megerősítése; fokozott együttműködésre szólít fel a nemzeti szabályozó hatóságok és/vagy szervek között mind a tagállamokon belül, mind a tagállamok között a nemkívánatos hatások és konkrét problémák hatékonyabb kezelése érdekében; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy uniós szintű koordinációra van szükség;
12. elismeri, hogy meg kell őrizni azt az elvet, amely szerint a tisztán passzív digitális szolgáltatások, mint például az internet-hozzáférést nyújtók nem felelősek a szolgáltatásaikon keresztül továbbított tartalomért, mivel nem gyakorolnak ellenőrzést e

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1808 irányelve (2018. november 14.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról (HL L 303., 2018.11.28., 69. o.).

tartalom felett („egyszerű továbbítás”), nem lépnek vele aktív interakcióra se nem optimalizálják azt, mivel ez a szabad internet egyik sarokköve, miközben az aktív szolgáltatásoknak továbbra is teljes felelősséggel kell tartozniuk szolgáltatásaik tartalmáért;

13. kéri, hogy kötelezzék az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókat arra, hogy a jogellenes tartalmat ne csupán haladéktalanul töröljék a tudomásszerzést vagy a bejelentést követően, hanem az érintett illetékes hatóságoknak is jelentsék az ilyen tartalmat esetleges további nyomozás és büntetőeljárás céljából; úgy véli, hogy az üzemeltetőknek a fenti tartalmakhoz tartozó metaadatokat korlátozott időtartamig meg kell őrizniük, és azokat ezen időtartamon belül, kizárólag az illetékes hatóság felszólítására továbbítaniuk kell;
14. hangsúlyozza, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatóknak érthető és könnyen hozzáférhető tájékoztatást kell nyújtaniuk arról, hogyan kezelik a jogellenes tartalmakat, és minden esetben tájékoztatniuk kell a tartalomszolgáltatókat az ilyen tartalom törléséről, megjelölve a jogalapot és a felülvizsgálat iránti kérelem lehetőségeit, valamint a hatékony panasztételi és jogorvoslati mechanizmusokat; emlékeztet arra, hogy minden további bírósági eljárás során tiszteletben kell tartani az ártatlanság vélelmét, és védeni kell az áldozatok személyes adatait;
15. hangsúlyozza, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók által az illegális vagy káros tartalmak elleni küzdelem céljából hozott önkéntes intézkedések nem vezethetnek a felelősségük korlátozásához;
16. úgy véli, hogy a kötelezettségre nézve fokozatokat kell megállapítani, hogy a piacon vagy annak jelentős részén erőfölényben lévő platformok (azaz a „kapuórként” működő vagy potenciálisan piacstrukturáló platformok) a legyenek a legszigorúbban szabályozottak, a feltörekvő vagy részipiaci vállalkozások pedig kevésbé, mivel a nagyobb és meglévő platformok több erőforrást tudnak fordítani a megtévesztő magatartás összehangolt észlelésére és a tartalommoderációra; hangsúlyozza, hogy a piacot uraló platformok üzemeltetőinek nemcsak meg kell védeniük, hanem aktívan elő kell mozdítaniuk a kulturális és nyelvi sokszínűséget, mivel alapvető szerepet játszanak a hírekhez, az audiovizuális tartalmakhoz, valamint a kulturális és kreatív alkotásokhoz való hozzáférésben; úgy véli, hogy a kapuórként működő platformoknak előtérbe kell helyezniük és könnyen hozzáférhetővé kell tenniük a megbízható és minőségi médiatartalmakat, amelyek igazodnak az adott piachoz, és tiszteletben tartják a nemzeti nyelvtörvényeket; hangsúlyozza, hogy a kulturális és nyelvi sokszínűség védelme és támogatása, valamint az európai alkotások és a tömegtájékoztatás sokszínűségének előmozdítása érdekében ezeknek a platformoknak átlátható és a végfelhasználók által szabályozható módon kell használniuk az algoritmusokat, hogy világos legyen, hogyan biztosítják, rangsorolják vagy akadályozzák meg a tartalmakhoz való hozzáférést; úgy véli, hogy minden javasolt rendszert megfelelő intézkedéseknek kell kísérniük az alapvető jogok védelme érdekében, a pártatlan bírósági felügyelet lehetőségének sérelme nélkül;
17. felszólít a hamis felhasználói fiókok problémájának kezelésére és a hamis információkat terjesztők nyereségének elkobzására;

18. megerősített és egyértelműbb jogi keret kialakítására szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók hatékony intézkedéseket hozzanak, például fokozzák az emberi felügyelet mellett működő automatizált szűrési eljárások alkalmazását, és haladéktalanul intézkedjenek annak érdekében, hogy a szolgáltatásaikból eltávolítsák a jogellenes tartalmakat, és megakadályozzák azok újbóli feltöltését;
19. úgy véli, hogy az élőben közvetített tartalmak megsértése esetén az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatóknak azonnal reagálniuk kell, amint értesítést kapnak a jogtulajdonosoktól, és ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza a „haladéktalan reakció” fogalmát, amely már szerepel a 2000/31/EK irányelvben; ugyanakkor utal a legújabb nemzeti ítélkezési gyakorlatra, amely arra kötelezi az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókat, hogy 30 percen belül távolítsák el a jogsértő tartalmat;
20. javasolja a származási ország elvének erősítését a jogszerű, általános és közérdekek érvényesítése során tanúsított, tagállamok közötti együttműködés fokozása révén, amihez nagyobb mértékben be kell vonni a nemzeti szabályozó hatóságokat, és felül kell vizsgálni a meglévő eljárásjogi szabályozást és a végrehajtási lehetőségeket annak érdekében, hogy a határokon átnyúló esetekben fenntarthatóbb és hatékonyabb jogérvényesítést lehessen megvalósítani;
21. határozottan rámutat arra, hogy biztosítani kell a vélemények, a tájékoztatás, a sajtó, valamint a művészi és kulturális kifejezések szabadságának és sokszínűségének védelme és előmozdítása, a tulajdonjogok, valamint az egyének közötti kommunikáció magánjellegének védelme közötti egyensúlyt, és hogy azok a liberális demokrácia alapját képezik az interneten kívül és az interneten egyaránt; ezért felszólít arra, hogy a jogellenes vagy káros internetes tartalmak, gyűlöletbeszéd és félretájékoztatás elleni küzdelem valamennyi technológiailag megvalósítható eszközeinek felhasználása ebben az összefüggésben az igazságügyi és szabályozási felügyeleten alapuljon; hangsúlyozza, hogy az ilyen intézkedések nem vezethetnek előzetes ellenőrzési intézkedésekhez vagy a tartalom feltöltésének olyan szűréséhez, amely nem felel meg a 2000/31/EK irányelv 15. cikkének; hangsúlyozza továbbá, hogy ezek az intézkedések nem vezethetnek az összes tartalom nyomon követésére vonatkozó általános kötelezettség előírásához; azt javasolja, hogy a technológiai eszközöknek és konkrét intézkedéseknek a hatályos jogi rendelkezéseknek megfelelően használata során, az átláthatóság és az elszámoltathatóság szilárd biztosítékaira van szükség, valamint magasan képzett szakemberek által megvalósított, független és elfogulatlan emberi felügyelet lehetőségére; felhívja a Bizottságot, hogy amennyire lehetséges, fogadjon el egységesen alkalmazandó és hatékony szabályokat a „bejelentési-cselekvési” eljárásra vonatkozóan annak érdekében, hogy felgyorsítsa az illegális vagy jogszerűtlenül megosztott tartalmak észlelését és eltávolítását, biztosítva ugyanakkor, hogy a jogszerű és jogszerűen megosztott tartalmak online maradjanak, és hogy az esetlegesen jogtalanul törölt jogszerű tartalmak eltávolítása ne vezessen az egyéni felhasználók azonosításához vagy a személyes adatok feldolgozásához; kéri, hogy az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltatókat kötelezzék panaszkezelési és jogorvoslati mechanizmusok biztosítására a felhasználók számára, és arra, hogy a beérkezett panaszokat és kérelmeket indokolatlan késedelem nélkül feldolgozzák;
22. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a személyes adatok minden olyan gyűjtésének

és kezelésének, amely nem tartozik az (EU) 2016/680 irányelv³ vagy az általános adatvédelmi rendelet (GDPR)⁴ hatálya alá, a jogszerűség, a szükségesség és az arányosság elvének megfelelően kell történnie, amint arról a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló Európa tanácsi egyezmény (108. számú egyezmény) 9. cikke rendelkezik;

23. hangsúlyozza, hogy javítani kell a nem magánkézben lévő szervezetek, például a civil szervezetek, könyvtárak, kulturális intézmények, kutatóközpontok, kulturális hálózatok és egyetemek piaci hozzáférését;
24. kéri, hogy a médiaszolgáltatók számára biztosítsanak hozzáférést azon adatokhoz, amelyek az általuk nyújtott szolgáltatások vagy tartalmak révén keletkeznek, illetve velük közvetlen összefüggésben állnak, amennyiben azok globális digitális platformokra kerülnek, ahol mindenkor be kell tartani a személyes adatok és a magánélet védelméről szóló előírásokat a tisztességtelen verseny elkerülése érdekében; kéri, hogy a felhasználók adataival való visszaélések megelőzése érdekében gondoskodjanak szilárd biztosítékokról, ideértve az algoritmusok átláthatóságát, az elszámoltathatóságot, valamint a kutatók és a közfelügyeleti szervek hozzáférését a releváns adatokhoz;
25. felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a platformok üzemeltetői biztosítsanak panaszkezelési és jogorvoslati mechanizmusokat a felhasználók számára, és hogy a beérkezett panaszokat indokolatlan késedelem nélkül dolgozzák fel;
26. kéri, hogy dolgozzanak ki megoldásokat a tisztességes verseny és az egységes piachoz való egyenlő hozzáférés biztosítására minden tagállam sporteseményei és szolgáltatásai számára;
27. felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a platformok üzemeltetői bocsássanak rendelkezésre átláthatósági jelentéseket, amelyek tartalmazzák azt is, hogy hány esetben azonosítottak tartalmakat tévesen illegális vagy jogellenesen megosztott tartalomként, és hogy az illetékes hatóságok tegyék közzé az arra vonatkozó információkat, hogy a tartalmak eltávolítását hány esetben követte nyomozás és bűnüldözési intézkedés;
28. úgy véli, hogy a technológia szabályozásának oly módon kell megvalósulnia, hogy az ne okozzon fennakadást az innováció terén, illetve ne korlátozza a véleménynyilvánítás szabadságát; hangsúlyozza, hogy a jogszabályoknak különleges védelmet kell biztosítaniuk a nyílt, hálózat- és technológiasemleges internet-hozzáférés számára, mivel ez képezi a szolgáltatások és rendszerek szükséges interoperabilitásának alapját, biztosítja a sokszínűséget, ösztönzi a digitális alkotótevékenységet, valamint lehetővé teszi a tisztességes versenyt és egy olyan digitális szolgáltatási infrastruktúra létrehozását, amely magában foglalja az információk, a média, az oktatás, a tudomány

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

és a kultúra minőségi kínálatához való hozzáférést minden uniós polgár számára; felhívja ezért a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit az Unión belüli teljes adatforgalom egyenlő és megkülönböztetésmentes kezelésének biztosítása érdekében, és kritikusan vizsgálja felül a nullás díjszabású ajánlatoknak az Unión belüli versenyre gyakorolt hatását; emlékeztet arra, hogy a nyílt forráskódú szoftverek, a nyílt szabványok és a nyílt technológiák a legalkalmasabbak az interoperabilitás, a tisztességes verseny és az akadálymentesség biztosítására;

29. felszólítja a Bizottságot, hogy vezessen be olyan intézkedéseket, amelyek arra kötelezik a platformokat és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatást nyújtó szolgáltatókat, hogy akadályozzák meg a kiskorúak pornográf tartalmakhoz való hozzáférését; emlékeztet arra, hogy ezek a tartalmak – melyek nagyon gyakran szabadon hozzáférhetőek – alapvető zavarokat okozhatnak abban, hogy a legfiatalabb korosztály milyen képet alakít ki magában az érzelmi kötődésről és a sexualitásról; hangsúlyozza, hogy az online pornográf tartalmak jelentős része nemi sztereotípiákat közvetít – amelyek gyakran súlyosan sértik a nők méltóságát –, sőt, hozzájárul a bántalmazás és az erőszak jelenségének elbátelligálásához; ezért hangsúlyozza, hogy a nők jogainak védelme és a nemi alapú és szexuális erőszak elleni küzdelem jegyében határozott intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy hatékony technológiai eszközökkel megakadályozzuk a kiskorúak ilyen tartalmaknak való kitettségét; emlékeztet egyrészt arra, hogy ezzel kapcsolatban szigorú szabályokat kell meghatározni, másrészt arra, hogy európai szinten fokozott együttműködésre van szükség a kiskorúak védelme érdekében;
30. kiemeli, hogy az ágazatspecifikus szabályozásoknak alapvetően elsőbbséget kell élvezniük a horizontális szabályozásokkal szemben; ezzel összefüggésben különösen hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jövőbeli jogszabály teljes mértékben különös szabályként ismeri el a meglévő (EU) 2018/1808 irányelv és az (EU) 2019/790 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ rendelkezéseit;
31. hangsúlyozza az új digitális kulturális és kreatív ágazatok, továbbá a digitális technológiák által a különböző kulturális, oktatási, valamint a médiával, a sporttal és az ifjúsággal kapcsolatos ágazatokban létrehozott hozzáadott érték jelentőségét; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő olyan jogszabályra irányuló javaslatot, amely teret enged ennek az új tendenciának, védelmet biztosít a szerzők és alkotók kulturális és kreatív tevékenysége számára, valamint a régióktól vagy tagállamoktól függetlenül tisztességes és egyenlő belső piacot biztosít mindenki számára;
32. hangsúlyozza, hogy az internetnek a könyvkereskedelemben való növekvő használatát olyan intézkedéseknek kell kísérniük, amelyek biztosítják a kulturális sokszínűséget – annak érdekében, hogy mindenki számára egyformán hozzáférhető legyen az olvasás –, a jogosultak igazságos és méltányos díjazása elvének védelmét, valamint a könyvkiadás sokszínűségét; ismételten leszögezi, hogy a digitális egységes piacon fenn kell tartani a tisztességes versenyt az interoperabilitás elvének biztosításával;
33. hangsúlyozza, hogy a készüléksemlegességre is törekedni kell, ugyanis kizárólag a

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/790 irányelve (2019. április 17.) digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról (HL L 130., 2019.5.17., 92. o.).

hálózatsemlegesség ezzel együtt való alkalmazása révén biztosítható a végponttól végpontig tartó, tudatos fogyasztói döntés;

34. felkéri a tagállamokat, hogy az internetszolgáltatókkal, az Europollal és az Eurojusttal együttműködve tegyék hatékonyabbá az értesítési-eltávolítási eljárásokat az erőszakos és gyermekpornográf tartalmak eltávolítása érdekében.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	13.7.2020
A zárószavazás eredménye	+ : 24 - : 3 0 : 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Asim Ademov, Christine Anderson, Andrea Bocskor, Vlad-Marius Botoș, Ilana Cicurel, Gilbert Collard, Gianantonio Da Re, Laurence Farreng, Tomasz Frankowski, Romeo Franz, Alexis Georgoulis, Hannes Heide, Irena Joveva, Petra Kammerevert, Niyazi Kizilyürek, Predrag Fred Matić, Dace Melbārde, Victor Negrescu, Niklas Nienab, Peter Pollák, Marcos Ros Sempere, Domènec Ruiz Devesa, Andrey Slabakov, Massimiliano Smeriglio, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Milan Zver
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Isabel Benjumea Benjumea, Marcel Kolaja
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk (7) bekezdés)	Angel Dzhabazki

7.9.2020

VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság részére

a Bizottságnak szóló, digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra vonatkozó ajánlásokkal: az egységes piac működésének javítása
(2020/2018(INL))

A vélemény előadója(*): Patrick Breyer

(Kezdeményezés – az eljárási szabályzat 47. cikke)

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 57. cikke

JAVASLATOK

A Jogi Bizottság felkéri a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi módosításokat:

- A. mivel számos, a polgári és kereskedelmi joggal, valamint a polgári és közigazgatási jog végrehajtásával kapcsolatos kérdés különös jelentőséggel bír a tisztán fogyasztói kapcsolatok, továbbá az online versenyképesség és verseny tekintetében is;
 - B. mivel az elektronikus kereskedelemről szóló 2000/31/EK irányelvben rögzített szabályok kiemelt szerepet játszottak a digitális szolgáltatások belső piacon való előmozdítása terén, és kulcsfontosságúak az innovatív üzleti környezet megőrzéséhez; mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak az online platformok és tárhelyszolgáltatók felelősségét meghatározó polgári és kereskedelmi jogszabályok aktualizálását kell céloznia az online platformokra – ezen belül a piacterekre – vonatkozó egyértelmű kötelezettségek előírása révén annak érdekében, hogy a vállalatok, a felhasználók és a társadalom egésze számára garantálható legyen a biztonság;
 - C. mivel bizonyított tény, hogy számos illegális terméket és szolgáltatást kínálnak az online piacokon, ami fellépést tesz szükségessé a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály keretében;
 - D. mivel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak egy hatékony és kiegyensúlyozott jogi keret révén arra kell törekednie, hogy a fogyasztók szemében megbízhatóvá tegye az e-kereskedelem használatát, és ezzel egyidejűleg lehetőséget adjon az európai induló vállalkozásoknak és kkv-knak arra, hogy szilárdabban megvegyék a lábukat a piacon;
1. hangsúlyozza, hogy amennyiben technikailag és jogilag lehetséges és észszerű, a közvetítők számára elő kell írni, hogy tegyék lehetővé szolgáltatásaik névtelen

használatát és fizetését, mivel az anonimitás hatékonyan akadályozza a jogosulatlan adatközlést, a személyazonosság-lopást és az interneten keresztül gyűjtött személyes adatokkal való visszaélés egyéb formáit; megjegyzi, hogy amennyiben az uniós jog előírja a kereskedők számára, hogy közöljék személyazonosságukat, a domináns vagy rendszerszintű jelentőséggel bíró piacterek üzemeltetőit kötelezni lehetne a kereskedők személyazonosságának ellenőrzésére; javasolja, hogy új technológiai megoldásokat kell kidolgozni és alkalmazni úgy a felhasználók azonosítása, mint anonimitása érdekében; megerősíti, hogy amikor a platformok azonosítják a felhasználókat, nem fedhetik fel azok személyazonosságát az érintettek kifejezett és önkéntes hozzájárulása vagy e közzététel jogi követelménye nélkül;

2. a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályról szóló közlegő jogalkotási javaslatnak maradéktalanul tiszteletben kell tartania az Európai Unió Alapjogi Chartáját, továbbá a fogyasztók és biztonságuk, magánéletük és személyes adataik védelméről szóló uniós szabályokat; emlékeztet az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv kulcsfontosságú alapelveinek – nevezetesen a származási ország alapelveinek, a felelősség korlátozására vonatkozó záradéknak és az általános nyomon követési kötelezettség tilalmának – fontosságára, amelyeknek a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban is érvényben kell maradniuk; kiemeli, hogy a szólásszabadság védelme, a kollízió elkerülése, az indokolatlan és hiábavaló területi alapú tartalomkorlátozás megakadályozása érdekében, valamint a harmonizált digitális egységes piac megvalósítása céljából a tárhelyszolgáltatóktól nem lehet megkövetelni, hogy eltávolítsák a származási országukban jogszerűnek minősülő információkat, illetve letiltsák az ilyen információkhoz való hozzáférést;
3. hangsúlyozza egy egyértelmű, egységes és naprakész szabályozási keret létrehozásának szükségességét, amely többek között egyértelmű fogalom meghatározásokat tartalmaz; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy kialakítsanak egy domináns vagy rendszerszintű jelentőséggel bíró platformokra vonatkozó fogalom meghatározást, amely meghatározza azok sajátosságait;
4. megjegyzi, hogy mivel az egyes személyek online tevékenysége lehetővé teszi személyiségük alapos feltérképezését, és lehetőséget ad a domináns vagy rendszerszintű jelentőséggel bíró platformoknak az érintettek manipulálására, a digitális szolgáltatások használatával összefüggő személyesadat-gyűjtést és -felhasználást a szolgáltatások nyújtásához és azok számlázásához szigorúan szükséges mértékre kell korlátozni; hangsúlyozza azon jogszabályok végrehajtásának szükségességét, amelyek célja a többek között a felhasználók és a tárhelyszolgáltató platformokon tárolt tartalmak közötti interakciókon alapuló, a tárhelyszolgáltatók által célzott hirdetési profilk kialakítása érdekében végzett személyesadat-gyűjtés korlátozása; felszólítja a tárhelyszolgáltató platformokat, hogy a felhasználók ugyanazon tárhelyplatformon vagy harmadik fél weboldalán tárolt tartalommal folytatott előzetes interakcióján alapuló célzott hirdetéseket – az általános adatvédelmi rendeletnek és az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelvnek megfelelően – kizárólag a felhasználó előzetes jóváhagyásának megszerzését követően használják; megerősíti, hogy a hatóságoknak csak előzetes bírósági engedéllyel, súlyos bűncselekmény gyanúsítottjaival szembeni nyomozás érdekében adható hozzáférés a felhasználó metaadataihoz;
5. aggályosnak tartja, hogy az egységes bejelentkezési szolgáltatások felhasználhatók a felhasználók platformok közötti nyomon követésére; azt ajánlja, hogy az egységes

bejelentkezési szolgáltatást támogató, erőfölényt jelentő piaci részesedéssel rendelkező szolgáltatókat kötelezzék arra, hogy támogassanak legalább egy nyílt és összevont, szabadalommal nem védett kereten alapuló azonosítási rendszert;

6. rámutat arra, hogy – az alapvető jogok védelme és a jogbiztonság garantálása érdekében – a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály nem használhatja a „káros tartalom” jogi értelemben meg nem határozott fogalmát, hanem a jogellenes tartalom közzétételét azon elv mentén közelíti meg, hogy „ami jogellenes offline, az online is jogellenes”; megállapítja, hogy az automatizált eszközök nem képesek megkülönböztetni az illegális tartalmakat az olyan tartalmaktól, amelyek adott szöveggörnyezetben jogszerűek; megjegyzi továbbá, hogy a szolgáltatók, alkalmazottaik vagy szerződéses vállalkozóik által készített automatizált jelentések ember általi ellenőrzése önmagában nem javítja a tartalomfelismerő technológiák működését; kiemeli ezért, hogy a szerzői jogi irányelv 17. cikkének sérelme nélkül a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak kifejezetten ki kell zárnia az automatizált eszközök tartalommoderálási célú használatára vonatkozó minden kötelezettséget, és szabályoznia kell azok önkéntes használatát, továbbá tartózkodnia kell az értesítési és felfüggesztési mechanizmusok előírásától; kitart amellett, hogy a szolgáltatók által alkalmazott tartalommoderálási eljárások nem eredményezhetnek automatizált eszközökön vagy a tartalom feltöltéskor történő szűrésén alapuló előzetes ellenőrzési intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy a tartalommoderátoroknak megfelelő képzésben és megfelelő pszichológiai támogatásban kell részesülniük; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy tisztázott legyen, hogy az adott tartalommoderálási döntést emberi elme vagy algoritmus hozta, és hogy az utóbbi esetén sor került-e emberi ellenőrzésre; hangsúlyozza, hogy fokozni kell a tartalomszolgáltató platformok által végzett tartalomellenőrzés és -kezelés átláthatóságát, ezért javasolja egy ellenőrzési mechanizmus kialakítását a domináns vagy rendszerszintű jelentőséggel bíró tartalomszolgáltató platformokra vonatkozóan, a tartalomkezelői politikáikkal összefüggő kockázatok értékelése céljából;
7. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megbízást kapjon egy már meglévő vagy új európai ügynökség vagy európai szervezet a tagállamok határokon átívelő kérdések terén folytatott együttműködésének és a független nemzeti végrehajtó szervek hálózatának koordinálására;
8. hangsúlyozza, hogy bírósági felülvizsgálat tárgyává kell tenni a közvetítők által a szolgáltatásaik felhasználói számára meghatározott feltételek és kikötések méltányosságát és alapvető jogi normáknak való megfelelését;
9. kiemeli, hogy az e-kereskedelmi irányelv szabályaira való konstruktív építkezés és a jogbiztonság érdekében az alkalmazandó jogszabálynak kimerítően és kifejezetten részleteznie kell a digitális szolgáltatók kötelességeit, ahelyett, hogy általános gondossági kötelezettséget írna elő; kiemeli, hogy a digitális szolgáltatók felelőségének jogi rendszere nem függhet olyan bizonytalan fogalmaktól, mint a szolgáltató „aktív” vagy „passzív” szerepe;
10. hangsúlyozza, hogy a jogszabályok érvényesítésével, az online tevékenységek jogszerűségének megállapításával és a tárhelyszolgáltatók arra való kötelezésével kapcsolatos felelősséget, hogy a jogellenes tartalmakat a lehető leghamarabb, és a szolgáltató és az érintett felek tájékoztatását követően eltávolítsák vagy hozzáférhetetlenné tegyék – többek között a közösségi médiában, a felhasználók

védelme érdekében –, továbbra is a független igazságügyi hatóságoknak kell viselniük, akik a végső döntést hozzák; óvva int ezért az olyan rendelkezésektől, amelyek a platformokat önkéntes intézkedésekre buzdítják; hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak biztosítania kell az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartását és a felhasználók polgári jogi jogainak védelmét, valamint biztosítania kell a platformok és a digitális szolgáltatók által alkalmazott valamennyi intézkedés tekintetében rendelkezésre álló biztosítékok és jogorvoslati lehetőségek teljes körű tiszteletben tartását; úgy véli, hogy attól a pillanattól fogva, hogy a tárhelyszolgáltató érvényes értesítés útján tudomást szerez a jogellenes tartalomról és annak jogellenes jellegéről, vonatkozik rá az adott tartalom eltávolítását előíró kötelezettség, és felelősségre vonható az értesítés tárgyát képező tartalom értékelése tekintetében, és ez különösen érvényes az online piacterek üzemeltetői esetében; kéri a Bizottságot, hogy mérlegelje annak előírását, hogy a domináns vagy rendszerszintű jelentőséggel bíró tárhelyszolgáltatók kötelesek legyenek jelenteni a súlyos bűncselekményeket az illetékes bűnüldöző hatóság felé, amint ténylegesen tudomást szereznek az ilyen bűncselekményekről;

11. kiemeli, hogy a jogellenes tartalom eltávolításáról azon a platformon kell gondoskodni, ahol tárolták, és hogy a hozzáférést biztosítóknak nem kell előírni a tartalomhoz való hozzáférés letiltását;
12. hangsúlyozza, hogy arányos szankciókat kell alkalmazni a jogszabályok megsértése esetén, amelyek az egyének digitális szolgáltatásokból való kizárását nem foglalhatják magukban;
13. hangsúlyozza, hogy a jogszerű de potenciálisan káros tartalmak, például a dezinformáció és a gyűlöletbeszéd közösségi médiában való terjesztését azzal kell megakadályozni, hogy a felhasználóknak ellenőrzési jogot biztosítsunk a számukra javasolt tartalmak felett; kiemeli, hogy a felhasználói tevékenységek nyomon követésén alapuló tartalomszűrést csak a felhasználó előzetes és teljes körű tájékoztatáson alapuló hozzájárulása esetén szabad megengedni, és hogy a hozzájárulást megtagadó felhasználók számára más méltányos és ésszerű lehetőségeket kell biztosítani a szolgáltatáshoz való hozzáféréshez; javasolja, hogy a közösségi hálózatok felhasználóinak legyen joguk időrendi sorrendben megjeleníteni az idővonalukat, tartalomszűréssel vagy anélkül; javasolja, hogy a dominánsnak vagy rendszerszintű jelentőségűnek tekintett platformok biztosítsanak egy alkalmazásprogramozási felületet (API-t) a felhasználók számára, amelyen tetszés szerint beállíthatják – amennyiben ez technikailag megoldható –, hogy mely szoftver vagy szolgáltató végezze el a tartalmak szűrését; hangsúlyozza, hogy a platformoknak nagyobb átláthatóságot kell biztosítaniuk az automatizált döntéshozatali folyamatok során annak biztosítása révén, hogy az algoritmusokat nem torzítják el, továbbá hogy a döntéshozatali folyamatok egy algoritmikus rendszeren belül mindig érthetők és a lehető legátláthatóbbak legyenek; hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak tiltania kell a diszkriminatív tartalommoderálási gyakorlatokat;
14. hangsúlyozza, hogy a központosított hálózatok bezáró hatásának leküzdése, valamint a verseny és a fogyasztói választási lehetőségek biztosítása érdekében a domináns közösségimédia-szolgáltatások és üzenetküldő szolgáltatások felhasználóinak lehetőséget kell biztosítani a platformok közötti, nyílt interfészeket keresztüli interakcióra (összekapcsolhatóság); felhívja a Bizottságot, hogy tiltsa meg a digitális

termékek és szolgáltatások különböző környezetben történő használatára vonatkozó védett és zárt ökoszisztéma bevezetését a valódi és magas szintű interoperabilitás lehetővé tétele érdekében, nyílt formátumban biztosítva e termékeket és szolgáltatásokat, amely lehetővé teszi azok bármely digitális környezetbe történő exportálását;

15. hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak konkrét és részletes szabályokat kell tartalmaznia, például tisztáznia kell a platformokra és a közösségi médiaszolgáltatásokra vonatkozó rendelkezéseket; úgy véli, hogy meg kell határozni a tartalomról szóló értesítések érvényességének és nyomon követésének feltételeit; úgy véli továbbá, hogy a visszaélések megelőzését és szankcionálását – többek között a jogellenes vagy visszaélészerű tartalombejelentések ismételt benyújtását – az Európai Unió Bíróságának meglévő ítélkezési gyakorlatára kell építeni; hangsúlyozza továbbá, hogy korlátozni kell a platformok felelősségét az olyan szolgáltatások – különösen a médiatartalmak – tekintetében, amelyek már egy tartalomszolgáltató szerkesztői ellenőrzése alatt állnak, amely szolgáltató maga is átfogó szabályozás hatálya alá, valamint egy elismert, független illetékes hatóság független és hatékony felügyelete alá tartozik, az e-kereskedelemtől szóló irányelvben foglalt elveket tiszteletben tartó értesítési és intézkedési rendszernek megfelelően; úgy véli, hogy a kisebb kereskedelmi vagy nem kereskedelmi szolgáltatókra nem vonatkozhatnak ugyanazok a kötelezettségek; hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatások területén létrehozandó új jogi kereteket kezelhetővé kell tenni az európai kkv-k számára, ideértve az induló innovatív vállalkozásokat is, és ezért valamennyi ágazat számára arányos kötelezettségeket és egyértelmű biztosítékokat kell tartalmazniuk; hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban foglalt szabályoknak meg kell akadályozniuk, hogy a platformüzemeltetők módosíthassanak olyan tartalmakat, amelyek az uniós jognak megfelelően valamely tartalomszolgáltató szerkesztői ellenőrzése alatt állnak; hangsúlyozza, hogy amennyiben bármilyen médiatartalom eltávolítása szükséges, biztosítani kell, hogy azt csak bírósági határozat alapján lehessen végrehajtani; a tartalomszolgáltatókat meg kell hallgatni a tartalomhoz való hozzáférés letiltása előtt, kivéve, ha ez folyamatban lévő bünyogi nyomozást akadályozna vagy veszélyeztetne; úgy véli, hogy megfelelő jogorvoslati mechanizmusokat kell rendelkezésre bocsátani, mind vitarendezési testületeken, mind igazságügyi hatóságokon keresztül, ésszerű időkeretek alkalmazása mellett; úgy véli, hogy a dominánsnak vagy rendszerszintű jelentőségűnek tekintett kereskedelmi tárhelyszolgáltatóknak nyilvánosan és névtelenül hozzáférhető mechanizmust kell biztosítaniuk a platformjaikon közzétett, jogellenesnek vélt tartalmak bejelentésére; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály nem áthatja alá vagy teheti elavulttá az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvben foglalt szabályokat; kiemeli, hogy a jogosultak számára az uniós jogban előírt feltételek mellett és megfelelő hatásvizsgálatot követően hozzáférést kell biztosítani a platformokon általuk közzétett tartalmak által létrehozott vagy azzal kapcsolatos nem személyes adatokhoz;
16. határozottan ajánlja, hogy az online piactereként szolgáló platformok tájékoztassák a felhasználókat a keresési lekérdezéseik eredményeképpen bemutatott termékek sorrendjét és rangsorát meghatározó főbb paramétereikről, különösen, ha a keresési lekérdezés eredményét bármely beszállító által folyósított díj befolyásolta, illetve azokban az esetekben, amikor a platformüzemeltető maga kínálja a keresési lekérdezés eredményeképpen feltűnő valamely terméket;

17. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály területi hatályát kiterjesszék a harmadik országokban letelepedett azon digitális szolgáltatók tevékenységeire is, amelyek az Unióban is nyújtanak szolgáltatásokat; javasolja, hogy a harmadik országban letelepedett közvetítők jelöljenek ki egy Unióban székhellyel rendelkező jogi képviselőt, aki felelősségre vonható az általuk kínált termékekért vagy szolgáltatásokért;
18. ajánlja, hogy az áruk és szolgáltatások kínálóinak reputációs rendszert biztosító platformok nyújtsanak tájékoztatást a reputációs pontszámok osztásának módjáról; ajánlja e tekintetben, hogy az ilyen reputációs rendszerekbe bekerülő értékelések valós tapasztalatokon alapuljanak, és egy a tranzakcióban részt vevő féltől származzanak; hangsúlyozza, hogy egyetlen értékelés sem tehető közzé, amennyiben annak szerzője valamilyen előnyben részesült a konkrét kedvező vagy kedvezőtlen értékelés benyújtásáért cserébe;
19. rámutat, hogy digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak külön hangsúlyt kell fektetnie a fogyasztással élő felhasználókra, és garantálnia kell azok digitális szolgáltatásokhoz való hozzáférését; a Bizottságnak olyan technikai eszközök kialakítására kell ösztönöznie a szolgáltatókat, amelyek lehetővé teszik az Unióban lakóhellyel rendelkező, fogyasztással élő személyek számára az internetes szolgáltatások megfelelő használatát és előnyeik kihasználását;
20. ajánlja, hogy az áruk és szolgáltatások kínálóinak reputációs rendszert biztosító platformok tegyék lehetővé, hogy a meglévő értékelések a szolgáltató kérésére, illetve egy adott platformszolgáltatói szerződés lejártával más platform reputációs rendszerébe is átvihetők legyenek; hangsúlyozza, hogy a fogyasztókat tájékoztatni kell a másik platformról áthozott értékelések eredetéről.

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	2.9.2020
A zárószavazás eredménye	+ : 20 - : 1 0 : 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Gunnar Beck, Geoffroy Didier, Angel Dzhambazki, Ibán García Del Blanco, Jean-Paul Garraud, Esteban González Pons, Mislav Kolakušić, Gilles Lebreton, Karen Melchior, Franco Roberti, Marcos Ros Sempere, Stéphane Séjourné, Raffaele Stancanelli, Marie Toussaint, Adrián Vázquez Lázara, Axel Voss, Marion Walsmann, Tiemo Wölken, Lara Wolters, Javier Zarzalejos
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Patrick Breyer, Emmanuel Maurel, Emil Radev
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Bart Groothuis

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

20	+
EPP	Geoffroy Didier, Esteban González Pons, Emil Radev, Axel Voss, Marion Walsmann
S&D	Ibán García Del Blanco, Franco Roberti, Marcos Ros Sempere, Tiemo Wölken, Lara Wolters
RENEW	Karen Melchior, Bart Groothuis, Stéphane Séjourné, Adrián Vázquez Lázara
VERTS/ALE	Patrick Breyer, Marie Toussain
ECR	Angel Dzhambazki, Raffaele Stancanelli
GUE/NGL	Emmanuel Maurel
NI	Mislav Kolakušić

1	-
ID	Gunnar Beck

3	0
EPP	Javier Zarzalejos
ID	Jean-Paul Garraud, Gilles Lebreton

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

16.7.2020

VÉLEMÉNY AZ ÁLLAMPOLGÁRI JOGI, BEL- ÉS IGAZSÁGÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság részére

a Bizottságnak szóló, a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra vonatkozó ajánlásokkal:
az egységes piac működésének javítása
(2020/2018(INL))

A vélemény előadója(*): Paul Tang

(Kezdeményezés – az eljárási szabályzat 47. cikke)

(*)Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 57. cikke

JAVASLATOK

Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság felkéri a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy:

- állásfoglalási indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:
- 1. hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásoknak és az azok alapjául szolgáló algoritmusoknak a Szerződésekben és az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglaltaknak megfelelően teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogokat, különösen a magánéletet, a személyes adatok védelmét, a megkülönböztetésmentességet, valamint a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, továbbá a gyermek jogait; felhívja ezért a Bizottságot, hogy vezessen be az algoritmusok megkülönböztetésmentességére, átláthatóságára és megmagyarázhatóságára vonatkozó kötelezettséget, az ilyen kötelezettségek betartására szolgáló szankciókat, valamint az emberi beavatkozás lehetőségének biztosítására vonatkozó kötelezettséget, továbbá vezessen be a megfelelés biztosítására irányuló egyéb intézkedéseket, például nyomon követést, értékelést, független ellenőrzéseket és specifikus stresszteszteket, amelyek célja a megfelelés elősegítése és kikényszerítése; úgy véli, hogy kockázatalapú megközelítést kell követni, amelynek keretében szigorúbb szabályokat alkalmaznának az alapvető jogokat és szabadságokat potenciálisan veszélyeztető algoritmusokra; hangsúlyozza, hogy az algoritmusok átláthatósága és megmagyarázhatósága alapelvének lényegét kell képezze az az elv, hogy a felhasználónak nyújtott információkat tömör, átlátható, érthető és könnyen hozzáférhető formában, világos és közérthető nyelvezetet használva mutassák be, különösen a kifejezetten gyermekeknek szánt információk esetében;
- 2. hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatások gyors fejlődése miatt a személyes adatok és a magánélet védelme érdekében szigorú és időtálló jogszabályi keretre van szükség;

megjegyzi, hogy az e-kereskedelemről szóló irányelv 2000-re nyúlik vissza, az adatvédelmi szabályrendszer azonban azóta jelentősen frissült; emlékeztet ezért arra, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály bármely jövőbeli rendelkezésének teljes mértékben tiszteletben kell tartania az alapvető jogok átfogó keretét, valamint a magánélet és az adatvédelem európai rendszerét; hangsúlyozza e tekintetben, hogy valamennyi digitális szolgáltatónak teljes mértékben tiszteletben kell tartania az uniós adatvédelmi jogszabályokat, nevezetesen az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet (általános adatvédelmi rendelet) és a jelenleg felülvizsgálat alatt álló 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv), valamint a véleménynyilvánítás szabadságát és a megkülönböztetés tilalmát, továbbá biztosítania kell rendszerei és szolgáltatásai biztonságát és védelmét;

3. kiemeli az adatok hatékony, végponttól végpontig terjedő titkosításának fontosságát, mivel ez elengedhetetlen az internetbe vetett bizalom és az internet biztonsága érdekében, valamint hatékonyan megakadályozza harmadik személyek illetéktelen hozzáférését; hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania azáltal, hogy jogi egyértelműséget nyújt a jogszabályban szereplő koncepciókat és fogalmakat illetően, továbbá azáltal, hogy az az Unióban digitális szolgáltatásokat kínáló valamennyi érintett szereplőre alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy e szereplők letelepedésének helye az Unión belül vagy kívül található-e; hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak időtállóknak kell lennie, és alkalmazhatónak kell lennie a digitális egységes piacra hatást gyakorló új technológiák megjelenésére; hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak fenn kell tartania a digitális szolgáltatások anonim használatának jogát, amennyiben a szolgáltatás jellege vagy a hatályos jogszabályok nem követelik meg a felhasználó vagy az ügyfél azonosítását vagy hitelesítését;
4. megállapítja, hogy mivel az egyének online tevékenységei nagy ráhatást engednek a személyiségükre és lehetővé teszik a manipulálásukat, a felhasználók online tevékenységére és interakcióira vonatkozó személyes adatok általános és megkülönböztetés nélküli gyűjtése aránytalan beavatkozást jelent a magánélethez való jogba; megerősíti, hogy a felhasználóknak joguk van ahhoz, hogy a digitális szolgáltatások igénybevételekor ne legyenek kitéve széles körű nyomon követésnek; hangsúlyozza, hogy a kommunikációs metaadatokra vonatkozó ítélkezési gyakorlat szellemében a hatóságoknak csak előzetes bírósági engedéllyel, súlyos bűncselekmény gyanúsítottjaival szembeni nyomozás érdekében adható hozzáférés a felhasználó előfizetői és metaadataihoz; meggyőződése azonban, hogy a digitális szolgáltatóknak nem szabad az adatokat bűnüldözési célból megőrizniük, kivéve, ha az egyéni felhasználó adatainak a célzott megőrzését valamely független, illetékes hatóság rendeli el, az uniós joggal összhangban;
5. megállapítja, hogy digitális szolgáltatások szükségtelenül gyűjtenek – például a nemre, mobiltelefonszámra, e-mail és levelezési címre vonatkozó – személyes adatokat az adott szolgáltatásra való regisztráció során, ami gyakran az egyszeri bejelentkezéssel való használat lehetőségének következménye; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy közszolgáltatást, amely alternatívát nyújt a magánkézben lévő egyszeri bejelentkezési rendszerekkel szemben; hangsúlyozza, hogy ezt a szolgáltatást úgy kell kifejleszteni, hogy az azonosítható bejelentkezési adatoknak a bejelentkezési szolgáltató általi

gyűjtése technikailag lehetetlen legyen, és az összegyűjtött adatok mennyisége a lehető legalacsonyabb maradjon; felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be a digitális szolgáltatásokra vonatkozóan olyan kötelezettséget, hogy alapértelmezett beállításként minden esetben kínálják fel a manuális bejelentkezés lehetőségét is; javasolja továbbá a Bizottságnak, hogy közszolgáltatásként hozzon létre egy életkor-ellenőrző rendszert a digitális szolgáltatások felhasználói számára, különösen a kiskorúak védelme érdekében; hangsúlyozza, hogy e két közszolgáltatás egyikét sem szabad a felhasználók webhelyeken átnyúló vagy kereskedelmi célú nyomon követésére használni, azoknak biztonságosnak, átláthatónak kell lenniük, kizárólag a felhasználó azonosításához szükséges adatokat szabad kezelniük, és nem alkalmazhatóak semmilyen más digitális szolgáltatásra, kivéve azokat, amelyek személyazonosítást, hitelesítést vagy életkor-ellenőrzést igényelnek, továbbá csak törvényes célra használhatók, és semmilyen módon nem használhatók fel az általános internet-hozzáférés korlátozására; hangsúlyozza, hogy amennyiben offline egy bizonyos típusú hivatalos azonosításra van szükség, létre kell hozni egy egyenértékű, biztonságos online elektronikus azonosítási rendszert;

6. kiemeli a felhasználók felhatalmazásának fontosságát a saját alapvető jogaik online érvényesítése tekintetében; megismétli, hogy a digitális szolgáltatóknak tiszteletben kell tartaniuk a felhasználók adatok hordozhatóságához való, uniós jogban megállapított jogát, és lehetővé kell tenniük annak gyakorlását; hangsúlyozza az olyan egyének számára felmerülő nehézségeket, akik a több piacon aktív és több társvállalattal rendelkező uralkodó platformokkal szemben érvényesíteni kívánják az adatok és a magánélet védelméhez kapcsolódó egyéni jogaikat; arra kéri ezért a tagállamokat és a digitális szolgáltatókat, hogy léptessenek hatályba átlátható, könnyű, hatékony, igazságos és gyors panasztételi és jogorvoslati mechanizmusokat annak érdekében, hogy az egyének élhessenek az általános adatvédelmi rendelet szerinti jogaikkal, és érvényesíthessék azokat, továbbá hogy a felhasználók kifogásolhassák az internetes tartalmaik eltávolítását; ösztönzi a digitális szolgáltatókat, hogy valamennyi mögöttes digitális platformjuk számára hozzanak létre egyablakos ügyintézési pontot, amelyen keresztül a felhasználói kérések a megfelelő címzetthez továbbíthatók; megjegyzi továbbá, hogy a felhasználókat mindig kifejezetten tájékoztatni kell arról, hogy emberrel vagy géppel állnak-e kapcsolatban;
7. rámutat arra, hogy a biometrikus adatok a személyes adatok különleges kategóriájának minősülnek, amelynek kezelésére külön szabályok vonatkoznak; megjegyzi, hogy a biometrikus adatokat egyre inkább használják egyének azonosítására és hitelesítésére többek között számos érzékeny területen, így például a banki és más alapvető szolgáltatások, mint az egészségügy területén, ami – függetlenül a potenciális előnyöktől, nevezetesen a magasabb szintű hitelesítés lehetőségétől az alfanumerikus biztonsági eszközökhöz vagy a PIN-kódokhoz képest, amikor az alapvető szolgáltatások igénybevétele során a fizikai jelenlét nehezen biztosítható – lényeges kockázattal és súlyos beavatkozással jár a magánélet védelme és az adatok védelméhez való jog szempontjából, különösen ha az érintett beleegyezése nélkül történik, valamint lehetővé teszi a személyazonossággal való visszaélést; felhívja ezért a Bizottságot, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályba foglalja bele a digitális szolgáltatókra vonatkozóan azt a kötelezettséget, hogy a biometrikus adatokat mindig kizárólag csak magán az eszközön tárolják – kivéve, ha a központi tárolást jogszabály lehetővé teszi –, továbbá hogy a digitális szolgáltatások felhasználói számára alapértelmezett beállításként mindig biztosítsanak lehetőséget a biometrikus adatok helyett más

alternatíva használatára valamely szolgáltatás működéséhez, valamint azt a kötelezettséget, hogy egyértelműen tájékoztassák a fogyasztókat a biometrikus adatok használatának kockázatairól; hangsúlyozza, hogy a digitális szolgáltatás nem tagadható meg akkor, ha valamely személy nem járul hozzá a biometrikus adatok használatához;

8. felhívja a figyelmet, hogy a személyre szabott reklámok, különösen a reklámok nyomon követését végző közbenső szereplők és a valós idejű ajánlattételt lehetővé platformok által alkalmazott, mikroszegmentáláson alapuló és viselkedésalapú reklámok, valamint az egyének hozzájárulásuk nélküli értékelése – különösen a kiskorúak esetében – az egyének magánéletébe való beavatkozás révén negatív hatásokkal járhat, ami kérdéseket vet fel a reklámok személyre szabására, termékek vagy szolgáltatások kínálására vagy az árak meghatározására szolgáló adatok gyűjtésével és felhasználásával kapcsolatban és a demokratikus folyamatok és a választások megzavarásában játszott potenciális szerep tekintetében; tudatában van az online platformok arra irányuló kezdeményezésének, hogy biztosítékokat vezessenek be például az átláthatóságra vonatkozóan, valamint hogy bővítsék a felhasználói kontrollt és választási lehetőségeket, amint azt a dezinformáció visszaszorítását célzó gyakorlati kódex körvonalazza; felhívja ezért a Bizottságot, hogy vezessen be szigorú korlátozásokat a személyes adatok gyűjtésén alapuló célzott hirdetésekre vonatkozóan, a kontextusok közötti viselkedésalapú hirdetések tilalmával kezdve, a kis- és középvállalatok károsítása nélkül; emlékeztet arra, hogy jelenleg az elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv a célzott reklámokat aktív beleegyezéshez köti és egyébként jogellenesnek minősíti, és felhívja a Bizottságot, hogy tiltsa meg a szolgáltatások vagy termékek nyújtása során a megkülönböztető gyakorlatok alkalmazását;
9. rámutat, hogy miként működnek együtt a digitális szolgáltatások az offline világgal, például a szállítási és a szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazatban; megjegyzi hogy a helyi önkormányzatok és a közszektor számára bizonyos típusú digitális szolgáltatások adatai hasznosak lehetnek, például a várostervezési politikák javítása terén; emlékeztet arra, hogy a személyes adatok gyűjtése, felhasználása és továbbítása – a magán- és közszektor között is – az általános adatvédelmi rendelet rendelkezéseinek hatálya alá tartozik; felhívja ezért a Bizottságot, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra irányuló javaslata ne legyen összeegyeztethetetlen ezzel a céllal;
10. fokozott együttműködésre szólít fel a digitális szolgáltatások szabályozási felügyelete terén, ezért felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti és európai felügyeleti szervek együttműködése és független, külső éves ellenőrzések révén hozzon létre egy rendszert a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály digitális szolgáltatásokra való alkalmazásának felügyeletére – amely a digitális szolgáltatók algoritmusaira, belső politikáira és a belső fékek és ellensúlyok helyes működésére összpontosít, kellő tekintettel az uniós jogra és minden körülmények között a szolgáltatások felhasználóinak alapvető jogaira, figyelembe véve a megkülönböztetésmentesség és a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának alapvető fontosságát egy nyílt és demokratikus társadalomban –, valamint ruházza fel az uniós ügynökségeket és az illetékes nemzeti felügyeleti hatóságokat azzal a feladattal, hogy felügyeljék a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály végrehajtását;
11. aggodalommal állapítja meg, hogy a tagállamok felügyeleti hatóságai nyomás alatt állnak, tekintettel a személyes adatok védelmével kapcsolatos megnövekedett feladatokra és felelősségi körökre, valamint a megfelelő pénzügyi és emberi erőforrások

hiányára; felhívja a Bizottságot annak a lehetőségnek a megfontolására, hogy nagy multinacionális technológiai vállalatok hozzájáruljanak a felügyeleti hatóságok erőforrásaihoz;

12. megjegyzi, hogy a digitális szolgáltatások fejlett algoritmusokat vesznek igénybe a személyes preferenciák, érdeklődés vagy magatartás elemzésére vagy előrejelzésére, amelyeket arra használnak, hogy a felhasználók számára megjelenített tartalmakat terjesszék és elrendezzék; hangsúlyozza, hogy ezen algoritmusok működése, valamint annak módja, hogy hogyan rendezik el a megjelenített tartalmat, nem látható a felhasználók számára és azt nekik nem is magyarázzák el, ami elveszi a felhasználók választási és irányítási lehetőségét, lehetővé teszi visszhangkamrák kialakulását, és a digitális szolgáltatásokkal szembeni bizalmatlansághoz vezet; felhívja a Bizottságot, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályra irányuló javaslatában kötelezze a digitális szolgáltatásokat annak a lehetőségnek a felkínálására, hogy a tartalom rendezés nélkül legyen látható, hogy nagyobb mértékű irányítást adjanak a felhasználóknak afelett, ahogyan a tartalmakat számukra rangsorolják, beleértve a szokásos tartalomfogyasztási szokásaikon kívüli rangsorolás választásának lehetőségét, valamint a bármilyen fajta tartalomrendezésből való kimaradás lehetőségét is; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy olyan gondossági kötelezettségi rendszert is, amely felelőssé és elszámoltathatóvá teszi a digitális szolgáltatásokat a tartalomrendezésért, amelynek fogalmát részletes ágazati iránymutatásokban kell meghatározni, továbbá hogy tegye kötelezővé az átláthatóságot azzal kapcsolatban, hogy a digitális szolgáltatások milyen módon rendezik a tartalmakat;
13. hangsúlyozza, hogy az általános adatvédelmi rendelet által megállapított adatminimalizálás elvével összhangban a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak elő kell írnia a digitális szolgáltatások közvetítői számára, hogy a lehető legnagyobb mértékben tegyék lehetővé a szolgáltatásaik anonim használatát és kifizetését, amennyiben ez technikailag lehetséges és konkrét jogszabály nem korlátozza, mivel az anonimitás hatékonyan megakadályozza a jogosulatlan közzétételt, a személyazonosság ellopását, valamint az online gyűjtött személyes adatokkal való visszaélés egyéb formáit; kiemeli, hogy a fő piacterek csak akkor kötelezhetők a személyazonosság ellenőrzésére, ha a meglévő jogszabályok előírják a vállalkozások számára a személyazonosságuk közlését, míg más esetben a digitális szolgáltatások anonim használatához való jogot fenn kell tartani;
14. hangsúlyozza, hogy az online és az offline világ között még mindig vannak bizonyos különbségek, például ami az anonimitást, az irányító szervezet hiányát és a hatalom és a technikai képességek közötti egyensúlyt illeti; kiemeli, hogy a digitális ökoszisztéma természete miatt az illegális online tartalmak könnyen elterjedhetnek, és ezért azok negatív hatása nagyon rövid idő alatt felerősödhet; megjegyzi, hogy a jogellenes online tartalmak alááshatják a digitális szolgáltatásokba vetett bizalmat, valamint súlyos és hosszú távú következményekkel járhatnak az egyének biztonságára és alapvető jogaira nézve; fontosnak tartja rögzíteni, hogy ami offline illegális tartalomnak minősül, azt online is illegális tartalomnak kell tekinteni;
15. állást foglal e tekintetben amellett, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban foglalt bármely intézkedés csak az uniós jog és a nemzeti jogrendszerek meghatározása szerinti illegális tartalmakat érintheti, és nem tartalmazhat olyan jogilag homályos és meg nem határozott fogalmakat, mint például hogy „ártalmas tartalom”,

mivel az ilyen tartalmak célba vétele súlyos kockázatot jelentene az alapvető jogok és a véleménynyilvánítás szabadsága szempontjából;

16. hangsúlyozza, hogy a jogszabályok érvényesítésével, az online tevékenységek és tartalmak jogszerűségéről való döntéssel, csakúgy mint a tárhelyszolgáltatók arra való kötelezésével kapcsolatos felelősséget, hogy a jogellenes tartalmakat eltávolítsák vagy hozzáférhetetlenné tegyék, továbbra is a független illetékes hatóságoknak kell viselniük; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a független illetékes hatóságok tartalom eltávolítására vagy hozzáférhetetlenné tételére vonatkozó hivatalos határozatai pontosak, megalapozottak legyenek, és tiszteletben tartsák az alapvető jogokat;
17. felszólít a független illetékes hatóságok és a tárhelyszolgáltatók közötti együttműködés javítására annak érdekében, hogy biztosítsák a gyors és helyes információáramlást, a jogellenes tartalmak – független illetékes hatóságok által elrendelt – megfelelő és időben történő eltávolítását vagy hozzáférhetetlenné tételét, valamint garantálják a lehetséges bűncselekmények esetében a sikeres nyomozást és büntetőeljárás alá vonást;
18. megismétli, hogy a hatékony jogorvoslathoz való jog biztosítása érdekében a tartalomszolgáltatók számára elérhetővé kell tenni a bírósági jogorvoslat lehetőségét; sürgeti ezért a Bizottságot, hogy fogadjon el szabályokat olyan átlátható bejelentési-cselekvési mechanizmusokra vonatkozóan, amelyek megfelelő biztosítékokat, átlátható, hatékony, tisztességes és gyors panasztételi mechanizmusokat, valamint a tartalom eltávolításával szemben hatékony jogorvoslat lehetőségeit biztosítanak;
19. kiemeli ezzel összefüggésben, hogy – a véleménynyilvánítás szabadságának védelme, a kollízió elkerülése, a megalapozatlan és hatástalan területi alapú tartalomkorlátozás és a harmonizált egységes digitális piac érdekében – a tárhelyszolgáltatóktól nem szabad megkövetelni, hogy valamely tagállamban alkalmazzák egy másik tagállamnak a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó nemzeti korlátozásait, vagy hogy olyan információt távolítsanak el vagy tegyenek hozzáférhetetlenné, amely a letelepedésük helye szerinti országban jogszerű;
20. következőképpen aggodalommal állapítja meg, hogy a jogellenes vagy károsnak tekinthető tartalmak elleni küzdelemre vonatkozó nemzeti jogszabályok széttöredezettsége növekszik; ezért hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a tagállamok közötti együttműködést; hangsúlyozza egy ilyen párbeszéd fontosságát, különösen annak nemzeti megjelölései tekintetében, hogy mi minősül jogellenes tartalomnak;
21. felszólítja azokat digitális szolgáltatókat, akik saját kezdeményezésükre állítólagosan illegális tartalmakat távolítanak el, hogy ezt gondos, arányos és megkülönböztetéstől mentes módon tegyék, valamint vegyék megfelelően figyelembe minden körülmények között a felhasználók alapvető jogait, és különösen legyenek tekintettel a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának alapvető fontosságára egy nyílt és demokratikus társadalomban, a nem jogellenes tartalmak eltávolításának elkerülése céljából; e tekintetben kiemeli, hogy átláthatósági kötelezettségeket kell előírni az online közvetítők számára a tartalom eltávolítására vagy hozzáférhetetlenné tételére vonatkozó döntések során alkalmazott kritériumok, valamint a szükséges biztosítékok alkalmazását, a megkülönböztetésmentességet és a szükségtelen eltávolítások vagy hozzáférhetetlenné tétel elkerülését garantáló technológia tekintetében; felhívja továbbá a digitális szolgáltatókat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a közösségi

botok által feltöltött tartalom beazonosításához és felcímkezéséhez.

22. megjegyzi e tekintetben, hogy az automatizált eszközök jelenleg nem képesek megkülönböztetni a jogellenes tartalmat az adott kontextusban jogszerű tartalomtól, és hangsúlyozza, hogy minden ilyen eszközt emberi felügyeletnek kell alávetni, valamint a tervezése és a működése átlátható kell, hogy legyen; kiemeli, hogy az automatikus jelentések szolgáltatók, személyzetük vagy vállalkozóik általi felülvizsgálata nem oldja meg ezt a problémát, mivel a magán személyzet nem rendelkezik a hatóságok függetlenségével, képzettségével és elszámoltathatóságával; hangsúlyozza ezért, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak kifejezetten tiltania kell, hogy a tárhelyszolgáltatókat vagy egyéb technikai közvetítőket arra kötelezzék, hogy tartalommoderálás céljából automatizált eszközöket használjanak; kéri ehelyett, hogy a digitális szolgáltatók, akik saját kezdeményezésükre korlátozni kívánnak bizonyos jogszerű felhasználói tartalmakat, vizsgálják meg címkézés lehetőségét az internetről való eltávolítás helyett;
23. kiemeli, hogy az állami hatóságok sem de jure, sem de facto nem róhatnak olyan általános kötelezettséget a digitális szolgáltatókra – többek között előzetes intézkedések révén sem –, hogy kövessék nyomon az általuk továbbított vagy tárolt információkat, sem olyan általános kötelezettséget, hogy a jogellenes tevékenységre utaló tartalmakat aktívan keressék, moderálják vagy kiszűrjék; meggyőződése továbbá, hogy a digitális szolgáltatókat nem szabad arra kötelezni, hogy megakadályozzák az illegális tartalmak feltöltését; ezért – amennyiben technológiailag megvalósítható, független illetékes hatóságok kellően megalapozott rendelkezései alapján és a tartalom sajátos kontextusának teljes körű figyelembevételével – azt javasolja, hogy a digitális szolgáltatókat kötelezni lehetne arra, hogy időszakos kereséseket végezzenek a valamely bíróság által már jogellenesnek nyilvánított meghatározott tartalmak tekintetében, amennyiben az érintett információk ezen eltiltásból eredő nyomon követése és vizsgálata az olyan üzenetet közvetítő információkra korlátozódik, amelynek tartalma lényegében változatlan a jogellenesség megállapításának alapjául szolgáló üzenetétől, és amely tartalmazza a jogsértéstől való eltiltásban meghatározott elemeket, amelyek megfogalmazása, összhangban a Bíróságnak a C-18/18. sz. ügyben hozott 2019. október 3-i ítéletével¹, olyan mértékben azonos vagy azonos értelmű, hogy nem követeli meg a tárhelyszolgáltatótól e tartalom önálló értékelését;
24. felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg a tárhelyszolgáltatók kötelezését arra, hogy a súlyos bűncselekménynek minősülő illegális tartalmakról bejelentést tegyenek az illetékes bűnüldöző hatósághoz, amint arról tudomást szereznek; felhívja továbbá a Bizottságot, a tagállamokat és a tárhelyszolgáltatókat, hogy hozzanak létre átlátható értesítési mechanizmusokat a felhasználók számára, hogy értesíthessék az illetékes hatóságokat a potenciálisan jogellenes tartalmakról; kéri továbbá a tagállamokat, hogy javítsák az igazságszolgáltatási és bűnüldözési rendszereikhez való hozzáférést és azok hatékonyságát az online tartalom jogellenességének megállapítása, valamint a tartalom törlésével vagy hozzáférhetetlenné tételével kapcsolatos vitarendezés tekintetében;

¹ A Bíróság 2019. október 3-i ítélete, *Eva Glawischnig-Piesczek kontra Facebook Ireland Limited*, C-18/18, ECLI:EU:C:2019:821.

25. kiemeli, hogy az e-kereskedelmi irányelv szabályaira való konstruktív építkezés és a jogbiztonság garantálása érdekében az alkalmazandó jogszabályoknak arányosaknak kell lenniük és egyértelműen meg kell határozniuk a digitális szolgáltatók kifejezett kötelezettségeit, ahelyett, hogy általános gondossági kötelezettséget írnak elő; hangsúlyozza, hogy bizonyos kötelezettségeket ágazati jogszabályok tovább pontosíthatnak; kiemeli, hogy a digitális szolgáltatók felelőségének jogi rendszere nem függhet olyan bizonytalan elgondolásoktól, mint a szolgáltató „aktív” vagy „passzív” szerepe;
26. úgy véli, hogy az infrastruktúra-szolgáltatók, a pénzforgalmi szolgáltatók és a digitális szolgáltatók számára szolgáltatásokat kínáló más vállalkozások nem tehetők felelőssé a felhasználók saját kezdeményezésére feltöltött vagy letöltött tartalmakért; úgy véli, hogy azokat a digitális szolgáltatókat, akik közvetlen kapcsolatban állnak a felhasználóval, és képesek eltávolítani meghatározott felhasználói tartalmakat, csak akkor szabad felelősségre vonni, ha nem válaszolnak gyorsan a független illetékes hatóságok kellően indokolt eltávolítást elrendelő végzéseire, vagy ha tényleges tudomásuk van jogellenes tartalomról vagy tevékenységekről.

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	16.7.2020
A zárószavazás eredménye	+ : 40 - : 4 0 : 23
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Magdalena Adamowicz, Konstantinos Arvanitis, Katarina Barley, Pietro Bartolo, Nicolas Bay, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Saskia Bricmont, Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Damien Carême, Caterina Chinnici, Clare Daly, Marcel de Graaff, Lena Düpont, Laura Ferrara, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Sylvie Guillaume, Andrzej Halicki, Balázs Hidvéghi, Evin Incir, Sophia in 't Veld, Patryk Jaki, Livia Járóka, Fabienne Keller, Peter Kofod, Moritz Körner, Juan Fernando López Aguilar, Nuno Melo, Roberta Metsola, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Nicola Procaccini, Emil Radev, Paulo Rangel, Terry Reintke, Diana Riba i Giner, Ralf Seekatz, Michal Šimečka, Martin Sonneborn, Sylwia Spurek, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Annalisa Tardino, Tomas Tobé, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Bettina Vollath, Jadwiga Wiśniewska, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Abir Al-Sahlani, Bartosz Arłukowicz, Malin Björk, Delara Burkhardt, Gwendoline Delbos-Corfield, Nathalie Loiseau, Erik Marquardt, Sira Rego, Domènec Ruiz Devesa, Paul Tang, Hilde Vautmans, Tomáš Zdechovský
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk (7) bekezdés)	Sven Mikser

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

40	+
PPE	Bartosz Arłukowicz
S&D	Katarina Barley, Pietro Bartolo, Delara Burkhardt, Caterina Chinnici, Sylvie Guillaume, Evin Incir, Juan Fernando López Aguilar, Sven Mikser, Javier Moreno Sánchez, Domènec Ruiz Devesa, Sylwia Spurek, Paul Tang, Bettina Vollath, Elena Yoncheva
Renew	Abir Al-Sahlani, Sophia in 't Veld, Moritz Körner, Maite Pagazaurtundúa, Michal Šimečka, Ramona Strugariu, Hilde Vautmans
ID	Nicolaus Fest, Peter Kofod, Annalisa Tardino, Tom Vandendriessche
Verts/ALE	Saskia Bricmont, Damien Carême, Gwendoline Delbos-Corfield, Erik Marquardt, Terry Reintke, Diana Riba i Giner, Tineke Strik
GUE/NGL	Konstantinos Arvanitis, Malin Björk, Clare Daly, Sira Rego
NI	Laura Ferrara, Martin Sonneborn, Milan Uhrík

4	-
PPE	Javier Zarzalejos
ID	Nicolas Bay, Jean-Paul Garraud, Marcel de Graaff

23	0
PPE	Magdalena Adamowicz, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareș Bogdan, Lena Düpont, Andrzej Halicki, Balázs Hidvéghi, Livia Járóka, Nuno Melo, Roberta Metsola, Nadine Morano, Emil Radev, Paulo Rangel, Ralf Seekatz, Tomas Tobé, Tomáš Zdechovský
Renew	Fabienne Keller, Nathalie Loiseau
ECR	Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Patryk Jaki, Nicola Procaccini, Jadwiga Wiśniewska

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

24	+
PPE	Asim Ademov, Isabel Benjumea Benjumea, Andrea Bocskor, Tomasz Frankowski, Peter Pollák, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Milan Zver
S&D	Hannes Heide, Petra Kammerevert, Predrag Fred Matic, Victor Negrescu, Marcos Ros Sempere, Domènec Ruiz Devesa, Massimiliano Smeriglio
RENEW	Vlad-Marius Botoș, Ilana Cicurel, Laurence Farreng, Irena Joveva
ECR	Angel Dzhambazki, Dace Melbārde, Andrey Slabakov
GUE/NGL	Alexis Georgoulis, Niyazi Kizilyürek

3	-
VERTS/ALE	Romeo Franz, Marcel Kolaja, Niklas Nienab

3	0
ID	Christine Anderson, Gilbert Collard, Gianantonio Da Re

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	28.9.2020
A zárószavazás eredménye	+ : 39 - : 1 0 : 5
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Alex Agius Saliba, Andrus Ansip, Pablo Arias Echeverría, Alessandra Basso, Brando Benifei, Adam Bielan, Hynek Blaško, Biljana Borzan, Vlad-Marius Botoș, Markus Buchheit, Dita Charanzová, Deirdre Clune, David Cormand, Carlo Fidanza, Evelyne Gebhardt, Alexandra Geese, Sandro Gozi, Maria Grapini, Svenja Hahn, Virginie Joron, Eugen Jurzyca, Arba Kokalari, Marcel Kolaja, Kateřina Konečná, Jean-Lin Lacapelle, Maria-Manuel Leitão-Marques, Morten Løkkegaard, Adriana Maldonado López, Antonius Manders, Beata Mazurek, Leszek Miller, Dan-Ștefan Motreanu, Kris Peeters, Anne-Sophie Pelletier, Miroslav Radačovský, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Kim Van Sparrentak, Marco Zullo
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Anna-Michelle Asimakopoulou, Maria da Graça Carvalho, Anna Cavazzini, Edina Tóth

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

39	+
EPP	Pablo Arias Echeverría, Anna-Michelle Asimakopoulou, Maria da Graça Carvalho, Deirdre Clune, Arba Kokalari, Antonius Manders, Dan-Ştefan Motreanu, Kris Peeters, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Edina Tóth
S&D	Alex Agius Saliba, Brando Benifei, Biljana Borzan, Evelyne Gebhardt, Maria Grapini, Maria-Manuel Leitão-Marques, Adriana Maldonado López, Leszek Miller, Christel Schaldemose
RENEW	Andrus Ansip, Vlad-Marius Botoş, Dita Charanzová, Sandro Gozi, Svenja Hahn, Morten Løkkegaard
GREENS/EFA	Anna Cavazzini, David Cormand, Alexandra Geese, Marcel Kolaja, Kim Van Sparrentak
ECR	Adam Bielan, Carlo Fidanza, Eugen Jurzyca, Beata Mazurek
EUL/NGL	Kateřina Konečná
NI	Miroslav Radačovský, Marco Zullo

1	-
ID	Hynek Blaško

5	0
ID	Alessandra Basso, Markus Buchheit, Virginie Joron, Jean-Lin Lacapelle
EUL/NGL	Anne-Sophie Pelletier

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás